

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

işçi-köylü

www.iscikoylu.org

126345 Sayı: 2003-02

2

*Yıl:1 *14-27 Şubat 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Bush'tan Türkiye'ye emir tekrarı:

İşgale Katliama Zulme

HAZIR OL

Uzun bir süredir "barışçıl" söylemlerin arkasına sığınan AKP hükümetinin taktığı maskenin altındaki katliamcı, işgalci ve uşak yüzü 31 Ocak 2003 tarihinde yapılan MGK toplantısı ile üstü örtülemeyecek şekilde açığa çıktı.

İkiyüzlülük sürüyor

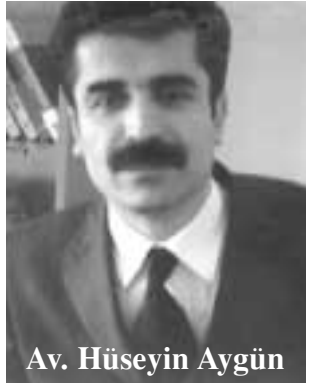
Bir yandan ABD'nin taleplerini kabul ederek saldırı hazırlıkları yapan AKP hükümeti bir yandan da ilerde "biz elimizden geleni yaptık" diyebilmek için hala ikiyüzlü açıklamalar yapmaya devam ediyor.

Maske düştü

Ancak AKP'nin tüm bu açıklamalar ile kitleleri kandırması artık mümkün değildir. Çünkü insanlar söylenenlere değil, yapılabaz bakar.

ÇIKTI

Av. Hüseyin Aygün

SÖYLEŞİ

25 yıldır görev yapanlar "terörle mücadele" adı altında çok geniş boyutta hukuksuzluklar icra edenler, yasal ölçüde verilmiş kamu görevlileri birdenbire bu alışkanlıklarını değiştirmiyorlar.

Sayfa 21

Tecrite karşı protestolar sürüyor

Devletin Kürt halkı üzerindeki imha politikası şekil değiştirse de hızından hiçbir şey kaybetmeden devam ediyor. Türkiye Kürdistanı'nda yapılan operasyonlarda gerillalara yönelik saldırılar devam ediyor.

Sayfa 13

Varlığını kılıçla sürdürenler kılıç altında can verirler

Bir yanda gerçeği dile getirenler diğer yanda gerçeğin karartılması için çalışanlar vardır. Emperyalist saldırganlıktan çıkarılanlar, emperyalist saldırganlığa karşı olanlar. Saldırı çıgırtkanlığı yapanlar, saldırı karşıtlığı yapanlar. Ezilenler, ezenler. Egemenler, egemenliğe karşı olanlar. ABD'li emperyalist haydutların Irak'a saldırı hazırlığı sürecinde yaşananlar tam da budur.

Sayfa 18

ZORLA MÜDAHALE YASALLAŞTI

Egemenlerin "hukuksal" alanda Ocak 2000'de Üçlü Protokol Genelgesi ile şiddetlendirdiği saldırı ve imha politikalarının görünürde kimi "değişikliklerle" yasalaştırma işlevinden başka bir anlam ifade etmeyen sözü geçen kanun, gerek içeriği ile gerek sözü ile, ucube yakıştırması sonuna kadar hak etmektedir.

Sayfa 10

KIBRIS'TA EMPERYALİST ÇÖZÜME HAYIR

Kıbrıs'ı adeta bir yarı açık hapishaneye çeviren asıl olarak ABD güdümlü politikaları ada üzerinde uygulayan Türk devletidir.

Sayfa 5

İşçi-köylü'den

SARIK DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ
CÜBBENİN ALTINDAN ASKER ÇIKTI!

Sayfa 30

Gerçeği kavramak ve ona yön vermeye çalışmak

"Somut incelemeleri içermeyen örgütlenme çalışmaları her ne olursa olsun gelişim gösteremez. Bu ilke bize incelemeyi ve buna uygun örgütlenmeyi emreder. Önce incelemek için örgütlenmeli ve ardından incelemelerimiz üzerine yeniden örgütlenmeliyiz.

Bu yeni bir incelemenin başlangıcı olarak kavranmalı ve örgütlenme devam eden inceleme-örgütlenme döngüsünün sıçramalı yükselişi içinde sürekli bir ilerleme içinde ele alınmalıdır. Örgütlenme anlayışı bir zamana, tamamlanmış bir bilgiye sıkıştırılmaz.

Sayfa 14-15

INTERNATIONAL LEAGUE OF PEOPLES' STRUGGLE
ILPS

AÇILIŞA ÇAĞRI!

Biz emperyalizm ve her türden gericiliğe karşı, yeni bir dünya için mücadele ediyoruz. Biz insanlık için gerçek özgürlük, barış ve refahı temsil eden yeni bir dünya yaratmak istiyoruz.

Biz sizleri bu mücadeleye katılmaya çağırıyoruz.

Biz sizleri HALKLARIN ULUSLARARASI MÜCADELE BÜLTENİ'nin bürosunun açılışına çağırıyoruz!

YER: Sofular mah. Kızıtaşı sok. Turna İşh. 3/9-10 Fatih-Aksaray
ZAMAN: 21 Şubat, Cuma, Saat 19.00

Halkların uluslararası mücadelesinde önemli bir mevzi olan ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) Türkiye'deki bürosunu açarak anti-emperyalist mücadelenin örgütlenmesinde ve yükseltilmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

IRKÇILIĞA VE AYRIMCILIĞA KARŞI TİÖD'ÜN 20. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNDE BULUŞALIM!

Program

Suavi ve Grubu
Kıvırcık Ali
Arzu Şahin
Grup Şiar
Ozan Dino
Halk Oyunları

Konuşmacılar

. Den Haag Belediye Başkanı
Drs. W. J. Deetman
. Avrupa Türkiyeli İşçiler
Konfederasyonu (ATİK) başkanı
. Çeşitli Parti Temsilcileri
. Anti-Faşist gruplardan
konuşmacılar

Cumartesi 15 Şubat 2003 · Saat 16:00

Adres: Dr. ANTON PHİLİPSAAL · SPURLEN 150 DEN HAAG

Düzenleyen: Türkiye İşçiler Öğrenciler Derneği (TİÖD)

Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu (HTİF)

ATİK-YDG'nin
13. Kurultayı'nda buluşalım!
Geniş bilgi derneklerimizden
temin edebilirsiniz.
Tarih: 15-16 Şubat 2003 Yer:
Frankfurt

15 Şubat 2003'te Almanya'da,
ABD'nin Irak'a saldırısını protesto yürü-
yüşlerinde buluşalım!

Yürüyüşlere Berlin Merkezi ve tüm ye-
rel alanlarda ATİK olarak katılım sağla-
yalım. Geniş bilgi derneklerimizden te-
min edebilirsiniz.

Tarih: 15 Şubat 2003 Yer: Berlin

ÇIKTI

Umum Yayıncılık bürolarından temin edebilirsiniz.

ÇIKTI

Umum Yayıncılık bürolarından temin edebilirsiniz.

ÇIKTI

Umum Yayıncılık bürolarından temin edebilirsiniz.

ÇIKTI

Umum Yayıncılık bürolarından temin edebilirsiniz.

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize faksLAYIMIZ YA DA POSTALAYIMIZ. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Türkiye ABD'nin vurucu gücü

ABD emperyalizmi dünya genelindeki sarsılan prestijini kurtarmak ve diğer emperyalistler ile arasındaki mesafeyi korumak için dünyayı yeniden şekillendirmeye soyunmasıyla birlikte, hedef tahtasına dünya petrol rezervlerinin %21'ini elinde bulunduran Irak'ı koydu. Burada tam bir hakimiyet kurarak hem diğer emperyalistlere fark atmaya çalışan, hem de bu saldırıyla kendi hegemonyasına karşı ayak direyen ülkelere mesaj vermeyi amaçlayan ABD, Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarının sonlarına yaklaştı. Son dönemde iyice ayuka çıkan emperyalistler arası dalaştan kaynaklı Birleşmiş Milletler'den (BM) istediği kararı çıkartmaya ABD, uşağı durumundaki ülkelere emirler yağdırarak son hazırlıklarını yapmalarını istiyor.

AKP MİSYONUNU OYNUYOR

Türkiye'de 3 Kasım seçimlerinde ABD desteğiyle tek başına iktidara taşınan ve "IMF ve savaş hükümeti" misyonu ile görevlendirilen AKP hükümeti de tüm hızıyla önüne konulan görevleri yerine getiriyor. ABD Dışişleri Bakanı Powell'ın Davos'taki görüşmede **önlere bir takvim koyduğunu** açıklayan Başbakan Abdullah Gül şu anda bu takvimin işlediğini söyledi. 30 Ocak'ta Başbakan Gül ile görüşen ABD'nin Ankara Büyükelçisi **Robert Pearson** "5 ve 14 Şubat'a BM Güvenlik Konseyi'ndeki toplantıdan ikinci BM kararının çıkması çok zorlaştı. BM kararını beklemeyin" emrini

Türkiye'de 3 Kasım seçimlerinde ABD desteğiyle tek başına iktidara taşınan ve "IMF ve savaş hükümeti" misyonu ile görevlendirilen AKP hükümeti de tüm hızıyla önüne konulan görevleri yerine getiriyor.

verdi. Ardından 31 Ocak'ta yapılan MGK toplantısında da ABD'nin verdiği emirler karara bağlandı. Askeri üsler ve limanlar ile Türkiye askerinin de ABD'nin hizmetine sunulmasının kararının alındığı MGK toplantısının sonuç bildirgesinde "ABD'nin taleplerine de bütünüyle 'hayır' denileme"yeceğinin altı çizil-

Başbakan Abdullah Gül, 5 Şubat'ta basına yaptığı konuşmada ise "ulusal çıkarların ABD ile birlikte hareket etmeyi gerektirdiğini" söyleyerek **artık Türkiye'nin de bu saldırganlığın içinde olacağını** resmen açıklamış oldu.

Yaşanan bu son gelişmelerle birlikte "barış için her yolu" deneyen(!) AKP hükümeti,

kilin fire verilmesine rağmen kabul edildi. 18 Şubat'ta meclis gündemine gelecek olan ikinci tezkerede ABD askerlerinin Türkiye topraklarını kullanmasını ve Türkiye askerlerinin Irak'a girmesini içeriyor.

Tüm bu gelişmeler, "Türkiye Irak'a savaşa girmeyecek" "insani yardım götürüyoruz", "barış için her yolu

mazlığının, katliamcı politikalarının hizmetinde bir ülkedir. Türkiye toprakları kalıcı bir biçimde ABD askerlerine açılmaktadır. 350 savaş uçağı ve ilk etapta 40 bin Amerikan askeri Türkiye'ye gelecek. Sayı zamanla yüzbinlere çıkacak. Sadece Irak için değil, ABD'nin 11 Eylül saldırılarının ardından geliştirdiği stratejisi doğrultusunda bölgedeki uşak hükümetleri kontrol altında tutmak ve ABD hegemonyasını kabul

etmeye devletlere saldırmak için Türkiye askeri bir üs olacaktır. Şimdi den ikinci hedefin İran olduğu açıklamaları yapılmaktadır. Bu doğrultuda **ülkenin askerleri, üsleri ve limanları ABD'li komutanlara bırakılmaktadır.** Türkiye'nin yıllarca sürebilecek savaşların içine çekilmesini engellemenin bir tek yolu; tüm haksız savaşların faturasını ödemek zorunda bırakılan, emperyalizmle çelişkisi olan tüm emekçilerin, emperyalizmden hesap soran, geliştiren, yükselten anti-emperyalist mücadelesidir. Unutulmalıdır ki sadece "savaşa hayır" demek bu savaşı durdurmaz ve durduramayacaktır da. Bu noktada devrimci-komünistlerin tüm güçleriyle geniş halk yığınlarına emperyalistler arası dalaşları teşhir etmeli ve anti-emperyalist mücadelenin propagandasını yapmalıdır.

AKP hükümeti efendisinin emirlerini yerine getirmenin mutluluğu içinde.

liyor. **"Türkiye, barışçıl çözüm için bütün gayretini gösteriyor", "Türk askeri ancak Türkiye için savaşır"** vb sözlerle halkı aldatmaya, gerçeklerin üzerini kapatmaya çalışan MGK, ABD için "yurtdışına asker göndermek gibi yabancı asker bulundurma konusunda da yine Anayasa'nın 92. maddesinde öngörüldüğü gibi meclisten yetki alınması gereklidir" diyor.

ABD'nin bütün Ortadoğu, Ortaasya ve Kafkaslara rahatlıkla saldırabilmesi için Türkiye topraklarını ve askerlerini hizmetine sunacak olan tezkerelerden ilkinin 6 Şubat'a meclis gündemine taşıdı. Amerika'ya Irak saldırısında kullanacakları askeri üslerin, limanların ve tesislerin uygun hale getirilmesi için ABD'li asker ve uzmanlara bu ilk tezkerede AKP'den 50 milletve-

deniyoruz" vb açıklamaların öneminin olmadığı, Türkiye ve dünya kamuoyunu aldatmaya yönelik bir oyun olduğunu, efendisinin emriyle Türkiye'nin bu saldırıya katılmaya hazırlandığını gösterdi.

TÜRKİYE ABD'NİN ASKERİ ÜSSÜ

Türkiye, efendilerinin doymak bilmez kâr hırsının, saldırganlığının, hukuk tanı-

Sınıfsal Bakış

AKBABALAR ALÇAK UÇUŞA GEÇTİLER

Çatışmaların sıcak temasa dönüşmeye yüz tuttuğu, çelişkilerdeki keskinleşmelerin somut sonuçlar üretmeye başladığı anlar, safların belirginleştiği ve çıplak gerçeklerin ortaya serildiği anlardır. Artık maskeler düşmeye, makyajlar erimeye, takıyyeler açığa çıkmaya başlar. Tarafsızlıktan, kayıtsızlıktan söz edilemez olur. Müsamerelelerin sona erdiğinden, mizansenlerin boşa çıktığından, oyunun bittiğinden dem vurulduğu bir safhaya girilmiştir. Yetkili ağızlar, “**günah bizden gitti**”, “**ulusal çıkarlar**”, “**devlet sorumluluğu**”, “**geleceğin örülmesi**”, “**stratejik hesaplar**” gibi cümlelere sarılırlar.

“**Müslümanlığı**”, “**demokratlığı**”, “**halkçılığı**”, “**barışçılığı**”, “**adaletliliği**” yüksek perdeden ve öncelik vererek seslendiren AKP’nin; “**demokratikliği**”, “**hukukun üstünlüğü**”nü temsilen imaj çizen cumhurbaşkanının; “**bağımsızlıkçılık**”, “**vatan ve rejim bekcılığı**” adına rol biçilen TSK generallerinin, MGK çatısı altında alenen tescil ettiği ABD emperyalizmi uşaklığı, “yurtta sulh cihanda sulh” palavrası eşliğinde “**savaş**” ilanını resmileştirmiş bulunuyor.

Daha düne kadar pespaye bir yalancılık ve sahtekarlıkla “**barışçı**” rolü oynayan, (bunu yarım ağızla da olsa hala utandıran) Kemalist faşist diktatörlüğün; ABD (ve İngiltere) emperyalizmi dahi “**yasal**” bir adım atmamışken, meclis sürecini başlatması, **Afganistan** saldırısı öncesindeki tutumuna paralel, **azgın ve aşagılık** bir uşaklık gösterisi olarak tarihteki yerini almıştır. Efendilerinin yüksek çıkarlarının/planlarının hizaya getirdiği ve kol kola soktuğu Türkiye’deki hakim sınıf güç¹⁻² ve klikleri³ nin komprador patronağa devleti, kuzey cephesinin tahkimatını hızlandırmış ve ilan ettiği gayri-resmi seferberlikle işgal ve katliam hazırlıklarına girişmiştir.

“**Kürt devletine izin vermemek**”, “**Irak Türkmenlerinin hakları**”, “**Musul-Kerkük petroleri**”, “**sınır güvenliği**”,

“**göçlerin önlenmesi**”, “**Saddam’ın olası saldırıları**” vb. üretilen gerekçelerin tümü yalanan olduğu gibi, **Abdullah Gül**’ün “**Oraya savaşmaya değil istikrar sağlamaya gidiyoruz**” (05.02.03) sözleri de ucuz palavralardır⁴. ABD’nin iğrenç bir kuklası olarak TC devleti, kendi başına bir strateji geliştiremeyeceği gibi, bağımsız hesap ve planlar da yapamaz⁵. Efendisinin tüm dünyayı karşısına alma pervasızlığı içinde bütün gücüyle yüklendiği koşullarda, kemik yalayıcı Türk uşaklarının “**tazminat pazarlığı**” yaptığına dair üretilen senaryolar ise **dilenmeci, yalvarmacı** tutumu tasvirinden öte bir anlam ifade etmemektedir.

Kasımpaşa delikanlılığı da **Mahmutpaşa** esnaflığı da palavra olan Amerikan beslemesi ve emir eri **Tayyip**’in, “**Türkiye mutlaka bu sürecin içinde etkin bir şekilde yer almalıdır. Harekatın başında eğer denklem dışında kalırsa harekatın sonunda gelişmeleri yönlendirici konumda olmak mümkün olmayabilir.**” (04.02.03) sözleri de en az **A.Gül**’ün telefon görüşmesinde **Dick Cheney**’e kafa tuttuğu yolundaki Türk medyasındaki haberler kadar, ucuz komedi metinlerine bile girmeyecek kalitesizlikte, izlerken ancak kendilerini güldürecek niteliktedir.

Irak’a saldırı hazırlığı ile halkımıza yönelik uygulamalar paralel bir şekilde kotarılmaktadır. **1475** sayılı yasayla ilgili değişiklik tasarısı, kamu emekçilerine yönelik “**yenı personel rejimi**”, yine bu kesimin maaşlarında “**artış**” adı altındaki erozyonun hızlandırılması, ilan edilen kapsamlı **özelleştirme** atağı ile birlikte gerçekleştirilmektedir. **2003** için öngörülen enflasyon oranının dörtte biri ilk ayda gerçekleşmiş, yüzde **42** olacağı söylenen iç borç faizi şimdiden yüzde **52**’yi geçmiştir.

Hikmet Sami adlı katili aratmayan **Cemil Çiçek** eliyle **F tipi** hücrelerdeki tecrit zulumünü koyulaştırmış, ölüm oruçlarına zorla müdahaleyi

yasalaştırmış, “**bilgi edinme(me) hakkı yasası tasarısı**” nı hazırlatmıştır. İşkencecileri aklamakta, işkencelere tam gaz devam etmekte, **Türkiye Kürdistan**’ında imha ve inkar eksenli politikayla bütün demokratik gösteri ve eylemleri şiddetle bastırma uygulamalarını kesintisiz sürdürmektedir.

Halk düşmanlığı, insanlık düşmanlığının bir görünümü olarak fırsatını bulduğu her ortamda halka kan kusturmaktan, baskı, zulüm ve işkenceyi koyulaştırmaktan geri durmaz. Sömürü çarkının işletilmesi için gerekli olan bu sistem, en güçlü olanlardan itibaren bir silsile halinde tüm zalimlere kadar uzanmaktadır. Bugün, bu dışlılardan biri olan **Saddam** rejimi şahsında **Irak** halkına, **Irak**’ın topraklarına ve zenginliklerine yönelirken bütün halkları hedeflemektedir. Amaçlarının **Irak**’la sınırlı olmadığı, **Ortadoğu**’yu kapsadığı, **Ortadoğu** ile de yetinmediği ve dünya hakimiyetini içine aldığı “**sır**” olmaktan çıkmıştır.

Savaş ve petrol tekellerinin yönettiği, son yıllarda sadece nükleer silahlara **7 trilyon dolar** harcayan ABD emperyalizmi; gerek dünya halklarının geliştirdiği yaygın ve sürekli protesto eylemlerinin etkisi, gerekse de diğer bazı emperyalistlerin (**Fransa, Almanya, Rusya, Çin**) itirazları sonucu “**kanıt sunmak**” zorunda⁶ kalmış (05.02.03), bu düzmece iddiaların⁷ itibar görüp görmemesini umursamadan tehditkar ve meydan okuyan tavrını sürdürerek, artık ayların değil haftaların bile sayılı olduğundan söz etmeye başlamıştır. Her ne kadar **BM** prosedürlerine bağlılıktan söz etseler de, **ABD** ile çelişkileri giderek derinleşse de, ismi geçen emperyalistlerin bugünkü güçler dengesinde **ABD**’ye yönelik ciddi bir karşı koyuş geliştiremeyecekleri açıktır.

Takvim bu şekilde işlerken, **1991**’de **Irak**’a **1.5** ay boyunca attığı bombadan daha fazlasını **24** saat içinde, **3000** lazer güdümlü bombayı ise **48** saat zarfında atmaya⁸ planlayan ABD (ve İngiltere) bir yandan da kuşatma ve yığınağı arttırmış, saldırı ve takviye/ikmal noktaları ile cephelerin düzenlenmesine hız vermiştir. Bu çerçevede en önemli güç olarak faşist Türk devleti harekete geçirilerek, gerekli bütün düzenleme ve sevkıyatları tamamlamak üzere çalışmalar yürütülmektedir⁹⁻¹⁰. Bunun

çok önceden **B.Ecevit**’ten **İ. Cem**’e, **İ.H. Karadayı**’dan **H. Özkök**’e, **T. Erdoğan**’dan **A.Gül**’e kadar eski ve yeni yetkililerce taahhüt altına alındığı bilinmektedir¹¹. Türkiye’nin Ortadoğu’da **İsrail** ile birlikte oynayacağı stratejik rol, başından beri sahnelenmekte ve hesaplar bunun üzerine yapılmaktaydı.¹²

Faşist diktatörlük adına temsilcilik yürüten bir takım kişilerin, uşaklık ilişkisinden ötürü, aksi bir tutum takınmayarak kayıtsız şartsız bu faaliyete endekslenecekleri de açıktı. **Çadır tiyatrosu** bu noktada başlamış, medya eşliğinde¹³ “**pazarlık**” görüntüsü, “**barış çabaları/girişimleri**” sergilenmiş, “**uluslararası hukuk/BM kararları**” yalanları sıralanmış ve nihayetinde son perdeye gelindiğinde “**elimizden geleni yaptık**” sözleriyle savaş baltaları kuşanılmıştır.

Ne var ki halkın tepkisi katlanarak büyümüş ve ezici oranda oluşan emperyalist saldırıganlık karşılığı **etkili bir potansiyel** yaratmıştır. **AKP** iktidarının kısa sürede teşhir olmasına neden olan gelişmeler, son seçimlerdeki sistem dışı arayışlara yönelim oranını bugün daha da arttırmış bulunmaktadır. Emekçilerden yana hiçbir icraat gerçekleştirmeyen, buna karşılık zam furyasını aksatmayan, **AB** gündemli faaliyetleri tam bir danışıklı dövüş içinde “**şov**” boyutunda kalan, sürekli kararlarıyla oynayan, kendi içinde kararsız ve çelişkili görüntü sergileyen **AKP** iktidarı, **Irak** saldırısı konusundaki ucuz yalancılığı ve aldatmacılığı ile kendisine oy veren kitleler nezdinde dahi hatırı sayılır derecede prestij kaybına uğramıştır.

Egemen sınıfları dünya uşaklık şampiyonluğunun en güçlü adaylarından, ezilen sınıfları ise emperyalistlerin işgal ve imha savaşına karşı çıkışta dünya çapında en yüksek oranı yakalayan halklardan birisi olan ülkemizde; üzerimize düşen görevin ağırlığı ve önemi, bu uçurumun derinliğinden, bu çarpıcı zıtlığın keskinliğinden kaynaklanıyor. Öyle bir ülkede yaşıyor ve mücadele ediyoruz ki, hem dünyanın ezilen güçleri hem de emperyalistler “**odak noktası/kilit ülke**” tanımı yapmaktadırlar. Bu durum, **Irak**’a saldırı atmosferinde böyle olmakla beraber, daha ötesinde emperyalistlerin dünya satranç tahtasında en

yoğun hamleleri yaptığı ve “**oyun**”un kaderini etkileyecek bölgedeki kritik konumdan kaynaklanıyor.

Akbabalar alçak uçuşa geçti, hamle üstünlüğünü ele geçirmek zorundayız!

¹Sakıp Sabancı, 25.12.02, “*Madem savaş olacak bari biz de iyi pazarlık edip payımızı artıralım.*”

²Rahmi Koç, 25.12.02, “*1. Körfez Savaşı’na katılmadık kaybettik. Şimdi başından itibaren ABD ve İngiltere’nin yanında olmalıyız.*”

³Deniz Baykal, 04.02.03, “*Yalnızca Türk askerinin Kuzey Irak’a girmelerine destek vereceğiz.*”

⁴William Safire, 31.01.03, “*Bahse girerim ki Washington’da geçtiğimiz günlerde varılan anlaşmaya göre Türk tankları ile ABD özel operasyon güçleri Bağdat’a birlikte gireceklerdir.*”

⁵Abdullah Gül, 05.02.03, “*Ulusal çıkarlarımızın ABD ile birlikte hareketten geçtiğini düşünüyoruz.*”

⁶Donald Rumsfeld, ABD Savunma Bakanı, 09.01.03, “*Savaş açma kararı alınması halinde dahi Irak’ın kitle imha silahlarıyla ilgili elimizde bulunan bilgiyi kamuoyuyla paylaşmayabiliriz. Bu tip ayrıntıları dünyaya hatta sadece BM Güvenlik Konseyi üyelerine açıklamak bile, Bağdat’a ABD’nin ne bildiğini göstererek askeri misyonu tehlikeye atar.*”

⁷New York Times, 03.02.03, “*Kanunları Amerikan istihbarat yetkilileri yetersiz buluyor.*”

Alman İstihbarat Yetkilileri, 07.02.03, “*Powell’in kanunları şişirme.*”

Scott Ritter, Eski BM silah denetçisi, 08.02.03, “*ABD’nin kanunları hava civa.*”

⁸WHO (Dünya Sağlık Örgütü) Raporu, “*Olası bir operasyonun ilk günlerinde 500 bin Iraklı ölecek ya da yaralanacak, 26.5 milyonun 9.5 milyonu gıda açısından dış dünyaya muhtaç hale gelecek, 2-3 milyon mülteci oluşacak.*”

⁹Richard Myers, ABD Genelkurmay Başkanı, 20.01.03, “*Buradan Türkiye’nin çok önemli bir stratejik pozisyonda olmaya devam edeceğine ikna olmuş şekilde ayrılıyorum.*”

¹⁰Donald Rumsfeld, 23.01.03, “*Türkiye oldukça iyi bir işbirliği içinde.*”

¹¹George W.Bush, 06.02.03, “*Türkiye sözünden dönmeyen bir dosttur.*”

¹²Richard Perle, Pentagon Başdanışmanı, “*Türkiye’nin aktif desteği olmadan Irak operasyonunu yapacağımızı tahayyül bile edemiyoruz.*”

¹³Melih Aşık, 02.02.03, “*Amerikan basını Bush’a bizim basından daha muhalif.*”

Kıbrıs'ta emperyalist çözüme hayır

İngiltere bedeli ne olursa olsun Kıbrıs'taki iki büyük üssünü elde tutmak için herşeyi yapabilecek durumdadır.

Çünkü bu onun ve ABD emperyalizminin adadaki varlıklarını güvence altına almanın tek yoludur.

Akdeniz'in ortasında jeo stratejik açıdan fazla bir önemi yokmuş gibi görünen ancak emperyalistler açısından tartışılmaz bir önemde olan Kıbrıs adası uzun yıllar boyunca istilalara maruz kalmıştır. Bugün de emperyalist dalaşlar sonucunda sürekliliğini sağlayan bir sorun olarak bir kez daha güncelleşmiştir.

Bugün tartışılan konular arasında Kofi Annan'ın Barış Planı, Kuzey ve Güney Kıbrıs'taki halk hareketleri, özellikle geçtiğimiz haftalarda artan AB yanlısı gösteriler ve emperyalistler tarafından oynanmak istenen oyunlar gelmektedir. **ABD ve AB emperyalistlerinin kendi çıkarları gereği ada üzerinde oynadıkları oyunlar belirli dönemlerde daha da güncelleşmektedir. Son olarak ortaya atılan BM Barış Planı'nı da bu çerçevede değerlendirmek gerekmektedir.** AB'li emperyalistlerin genişleme projeleri karşısında ABD emperyalizminin en büyük müttefiki İngiltere'nin durumu belirleyici bir konudur. İngiltere bedeli ne olursa olsun Kıbrıs'taki iki büyük üssünü elde tutmak için herşeyi yapabilecek durumdadır. Çünkü bu onun ve ABD emperyalizminin adadaki varlıklarını güvence altına almanın tek yoludur.

Bunun yanında tartışılan diğer bir konu da Rum kesiminin AB'ye üyeliğinin tartışılmasıdır. **Böylesi bir gelişme adada bulunan Türklerin azınlığa düşmesi anlamına gelecektir.** Ki bu Türk kesimi ve TC devletinin asla izin vermek istemeyeceği bir durumdur. Türk tarafının planı kabul etmeme ve halka rağmen bu kadar ısrarlı olabilmemesinin nedeni de

bu durumdan duyulan korkudur. Kıbrıs adasının tarihine baktığımızda 1950'li yıllara kadar iki halkın bir arada yaşadığını ancak 2. Paylaşım savaşı sonrasında özellikle ABD emperyalizminin ada üzerinde netleşen sömürü planları çerçevesinde durumun içinden çıkılmaz bir hal aldığı görüyoruz. Daha farklı gündemlerde de karşımı-

olacak, serbest dolaşım olacak ve her iki taraftan gayrı menkulleri bulunanlar geri dönebilecekler şeklinde özetlerken AB emperyalistleri olaya farklı bir açıdan bakmaktadır. AB'nin tercihi her ne kadar Rum kesiminin başvurusu gündeme alınmış olsa da bölünmemiş bir Kıbrıs'tan yanadır. Çünkü çıkarları böyle gerektirmektedir. Ancak

vesinde yön vermeye çalışmaktadır. **Kıbrıs'ta yabancı güç olarak 30 bin civarında Türk askeri ve de aileleri ile birlikte 20 bin İngiliz askeri konuşlanmış durumdadır.** Bu güçler emperyalistlerin çıkarları için gerekli zamanlarda kullanılmak üzere bekletilmektedir.

Kıbrıs'ı adeta bir yarı açık hapishaneye

sunulan öneriyi reddetme gerekçesi olarak özellikle Denктаş tarafından sunulan iddialardaki amaç iki halk arasında yaratılan düşmanlığı boyutlandırmak ve tetikleyerek politika yapmaktır. Planın kabul edilmesi halinde Kıbrıs'ta bulunan belli bir sayıdaki Türk'ün geri dönmek zorunda kalacağı, Türklerin içine Rum-

yapılmak istenenin en azından bu miting özgülünde çok fazla hayata geçirilemediğidir. Çok az bir katılım ile yapılan miting de bu politikaların bir ürünüdür. Yani **ada üzerinde yaşayan halkların inisiyatifinin hiçe sayıldığı, işgalci mantığının bir yansımasıdır.**

Adada yapılan protestoları değerlendirdiğimizde bu gerçeklerin halk arasında çok fazla bilinince çıkmadığını hatta tercih etmek zorunda kalan halkın bir zalimin yanında öbürünü tercih ettiğini görmek mümkün. Adada ve diğer ülkelerde yapılan tüm eylemlerde AB yanlısı sloganlar atılmakta ve Denктаş planının önünde engel olarak görüldüğü için protesto edilmektedir. **Bu protestolar halkın tepkisini dışa vurması açısından önemlidir. Ancak görünen odur ki adada yaşayan halklar kötünün iyisini seçmek için, kötünden birisini tercih etmek için şartlanmış durumdadır.** Oysa ki ABD ve AB emperyalizmi arasında hiçbir fark yoktur. AB'ye girmek Kıbrıs halkı açısından hiçbir şeyin çözümü olmayacağı gibi yeni yeni sorunların adımının atılması olacaktır. Adada yaşanan her gelişmeye kendi iradesi ile yön verecek olan ada üzerinde yaşayan halktır. Bu, saygı gösterilmesi ve sahiplenilmesi gereken bir tavidir. Burada da söz konusu olan tek ve yegane gerçek budur. İradeyi ada halklarına bırakmaktır. Ancak yine önemli bir ayrıntı da bugün Kıbrıs'ta yaşayan halkın bunca yıllık sorunların ardından AB emperyalizmini çıkar yol olarak görmesidir. Bu AB emperyalizminin yeterince teşhir edilememesinden de kaynaklıdır.

Denктаş'a destek mitingi-İstanbul

Adada yaşayan halklar kötünün iyisini seçmek için, kötünden birisini tercih etmek için şartlanmış durumdadır. Oysa ki ABD ve AB emperyalizmi arasında hiçbir fark yoktur.

za çıkan halkları birbirine düşman etme politikası ABD tarafından Kıbrıs için de gündeme konulmuş ve iki halk kesim çizgileri ayrılarak birbirine düşman edilmeyle çalışılmıştır.

BM'nin soruna bakışı ile AB'li emperyalistlerin bakışı arasında kendi çıkarları gereği belli farklar vardır. BM sorunu daha geniş boyutları ile ele alarak iki tarafı; Kıbrıs'ta kurulacak devlet, federal ve tek egemenlik esasına dayalı

ABD ise esasta Türkiye'yi kullanarak adadaki her gelişmeye müdahale edebilmekte ve işlerin istediği gibi gitmesini sağlamaya çalışmaktadır. Bu müdahale Türkiye üzerinden ABD tarafından yapılmakta ve ABD'nin en yakın takipçisi İngiltere de işin içine girmektedir. Bunun dışında AB emperyalizmi ise Yunanistan üzerinden ada halklarının geleceği üzerinde söz sahibi olmaya çalışmakta hatta geleceğe kendi çıkarları çerç-

çeviren ise asıl olarak ABD güdümlü politikaları ada üzerinde uygulayan Türk devletidir. Ve bu politikaların bir sonucu olarak ada halkları tarafından yapılan tüm eylemlerde Türk Devletinin bu müdahalesi lanetlenmektedir. Ve bu lanetten Türkiye'nin adadaki sesi Denктаş da nasibini almaktadır. Bu açıdan bakıldığında küçük gibi görünse de **emperyalistler açısından önemli olan Kıbrıs'ta BM Barış Planı çerçevesinde**

ların gireceği vb. söylemlerle milliyetçilik yapmaya çalışan Denктаş'ın asıl amacı elbette ki ne kadar Rum ne kadar Türk'ün olduğu değildir. Onun için asıl olan efendilerinin çıkarlarıdır. Türkiye'de de bu anlamda gündem oluşturmak ve "Kıbrıs bizimdir" söylemleri ile politika yapmaya çalışanların son pratiği de geçtiğimiz haftalarda düzenlenen "Denктаş'a destek mitingi" oldu. Ancak mitingte yaşanan somut durum

İş Yasası Taslağı üzerine panel

İHD Çalışma Yaşamı Komisyonu tarafından iş yasası taslağı konulu bir panel düzenlendi. Komisyon çalışanlarından **Seza Mis Horuz**'un yönettiği panele Ekonomist **Gaye Yılmaz**, Seluloz-İş Sendikası'ndan Av. **Murat Özveri**, DİSK Basın-İş Genel Sekreteri **Kamil Kartal** katıldı.

Açılış konuşmasını yapan Seza Mis çalışma yaşamının insan haklarıyla bağlantısını vurguladıktan sonra bugün dayatılan köleleştirilmiş çalışma yaşamının 12 Eylül '80 darbesiyle birlikte halka çok daha yoğun dayatılan yaşamın her alanındaki dejenerasyon, hak gaspı ve sindirme politikalarından bağımsız ele alınması gerektiğini vurgulayarak "1475 sayılı iş yasa tasarısı nasıl ki çalışma yaşamını köleleştiriyor dayatılan emperyalist savaş da çalışma yaşamını benzeri ölçüde yıkıma uğratacaktır. Üretenden gelen güçlerini kullanarak 1475 sayılı ya da benzeri yasalara karşı veya emperyalist sa-

vaş saldırganlığına karşı durmaz ise yaşanacak yokluk ve yoksunlukları çok büyük olacaktır" dedi ve sözü Av. Murat Özveri'ye bıraktı. Özveri özellikle iş hukukunda işçiler aleyhine uygulanan gelişmelerden söz etti ve "ne yazık ki hukuk camiası bunun farkında değil, kimileri de gündemine almak istemiyor" dedi. Konusuna hakim olan Özveri "önemli olan 1475 sayılı yasa ile getirilmeye çalışılan onlarca maddenin tek tek açılımlarının

ne olduğunu bilmek değil -ki onları da bilmeliyiz- bu yasayla hedeflenen uygulamayı kavramaktır" diyerek sözlerini noktaladı.

İkinci konuşmayı Kamil Kartal yaptı. "Bizlerden işçilerden habersiz 3 hükümetten, 3 işverenden, 3 de konfederasyon başkanlarından oluşturulan 'bilim kurulu' taslağı hazırlayıp bizlere dayatmaktadır. Esnek çalışma, kıdem tazminatının gaspı, ödünç işçi, taşeronlaştırma işten atılmaların kolaylaştırılması, günlük

çalışma saatlerinin uzatılması, ücretsiz izin verilmesi vb. konularda getirilen maddeler çalışma yaşamını çok yönlü tahrip etmektedir" dedi.

3. konuşmacı Gaye Yılmaz oldu. Özellikle emperyalist-kapitalist ülkeleri yakından takip eden Gaye Yılmaz umut diye sunulan batıda da müthiş hak gasplarının olduğunu, insanı sosyal bir varlık olarak görmekten uzaklaştırılan makinanın bir parçası haline getirildiğine dikkat çekti. "Üstelik büyük bir yanılsama yaratarak işçilerin demokratik katılımını sağladıklarını söylüyorlar. İşverenler ne yapacaklarını, kararlarını tek taraflı işçilere anlatıp kararlarını onlara kabul ettiriyorlar. Bunun adına da demokratik katılım diyorlar. 30 kişiyle bir fabrikayı dolaştık ama tek bir işçiyle gözgöze gelemedik. Makinanın bir parçasıydılar" dedi. (İstanbul)

İŞSİZLER ORDUSUNA 300 KİŞİ DAHA

● Uyguladıkları yağma ve talan politikaları ile binlerce kişiyi işsiz bırakan ve ülkeyi tam bir çıkmaza sürükleyen egemenler şimdi de yeni bir işten atma furiasının altına imza attılar. **Dünya Bankası'nın talimatları ile FİSKOBİRLİK'te çalışan 300 kişinin işten atılacağı açıklaması yapıldı.** Konu ile ilgili yazılı bir açıklama yapan FİSKOBİRLİK Yönetim Kurulu Başkanı **Salih Erdem** işten çıkarmaların Dünya Bankası'nın talimatları sonucu olduğunu ve tazminatların da DB tarafından ödeneceğini söyledi. Erdem ayrıca "bugüne kadar siyasiler FİSKOBİRLİK'i iş kapısı olarak görmüşler ve kadro şişirmelerine gitmişlerdir. **Bu talimatı duyunca ben de üzüldüm ancak elden birşey gelmiyor. Bize verilen talimat gereği işçileri çıkartacağız**" dedi. Devletin uşaklığının belgelenmesi anlamında önemli olan bu açıklama ile FİSKOBİRLİK'te çalışan 300 kişinin işten atılacağı kesinleşmiş oldu. (Samsun)

Emekçinin Gündemi

STATÜKO VE DEVRİMCİ YÖNELİME DAİR!

Eğer, ülkemizde, egemenler dikensiz bir gül bahçesinin yarattığı bir rahavet içerisindeyseler. **Eğer**, bu dünyada cenneti yaşıyorlarsa. **Eğer**, saltanatlarının ebediyen varolacağına inanıyorlarsa. **Sebebi, karşılarında, var-sıllıklarının mimarı on milyonlarca açın, yoksulun, umutsuzun mahşer suskunluğudur.**

Milyonlarca işçinin ve kamu emekçisinin sendikal örgütsüzlüğü tüm kamuoyunun malumudur. Mevcut sendikal örgütlülüklerin ise, işbirlikçi, teslimiyetçi ya da uzlaşmacı reformist sendikal yönetimlerin sultasını altında olduğu gerçekliği ise başlı başına bir trajedidir.

Gerçi, devrimci sendikal alternatifin cılız olduğu ya da olmak ile olmamak arasında seyrettiği ülkelerde, reformist sendikacılığın da varlığından bahsedilemez. Çünkü, reformizm genellikle, devrimci muhalefetin çalışan kesimler arasında sıkı örgütlülüğü sağlayabildiği ülkelerde egemenlerce, devrimci duruşun panzehiri olarak uygun dozajlarda, belirli bir kontrol çerçevesinde emekçi çevrelere enjekte edilir. Veya güçlenmesi için gerekli yasal düzen-

lemeler ve envai yol yöntem devreye sokulur.

Bu bağlamda, ülkemizde kamu emekçilerinin sendikal mücadelesinde bir reformist sendikacılıktan bahsedilebilir. Fakat aynı şey işçi sendikaları için ifade edilemez. Yurdumuzda işçi sendikaları ve konfederasyonları, bugün kelimenin tam anlamıyla işbirlikçi ve teslimiyetçi yönetimlerin egemenliği altındadır.

Kuşkusuz ki bir iki küçük sendikanın ve kimi şubelerin devrimci rotada yol alma çabalarını bu kategoriden muaf tutuyoruz.

İşte egemenler için dile getirilen gül bahçesi ve bu dünyada cenneti yaşamak ve sömürü ve eziyet sistemlerinin sonsuza dek payidar olacağı inancı böylesi bir tablo üzerinden mümkün oluyor.

Emperyalizmin has uşağı Turgut Özal, 1991'de ABD emperyalizminin Irak'a saldırısına payandalık yaparak "bir koyup üç almanın" hesabını gütmüştü. "Bir konulmuştu" ancak "üçü veren" ne ABD ne de Irak olmuştu. 5 Nisan 1994 krizinin ayan beyan deşifre ettiği üzere, üç değil, beş hatta on veren, işçi sınıfı, kamu emekçileri ve emekçi halkımız olmuştu.

88-89 bahar eylemlilikleriyle başlayan ve 91-92'de kamu emekçilerinin grevli-toplu iş sözleşmeli sendika hakkı için meydanlara döküldüğü yıllarda devrimci dinamikler için de zirve yakınlarda gözüküyordu. Tabanda tetiklenen devrimci dalga 12 Eylül 1980 AFC icazetli sendika yönetimlerini koltuklarında muazzam derecede silkelemeye başlamıştı. Çok geçmeden, egemen sınıflar kriz mazeretiyle, henüz sendikalarda merkezlerin etkilerine tırmanma çabasındaki devrimci sendikal muhalefeti işyerlerinde işten atmalar ile tasfiye etmeye koyuldu. Nitekim başarılı olunmuştu da. İş yerlerinde köklü biçimde örgütlenemeyen devrimci sendikal muhalefet aldığı ilk ağır darbeye hazırlıksız yakalanmış ve altı boşalmıştı. Şubeler düzeyinde elde edilen mevziler de, fabrikalardaki dayanaklarını koruyamayınca birer birer devrimci sendikal mevziler düşmeye başladı.

Neticede bu günlere gelindi. Taban örgütlülüklerini çok sıkı şekilde ören kimi devrimci çizgideki sendika şubeleri ise o günkü saldırıları boşa çıkararak zeminlerini sağlamlaştırdılar.

Mevcut sistem, işçileri, kamu emekçilerini istediği kadar depolitizasyona tabi tutarsa tutsun, kendini ayakta tutmaya çalışırken ister istemez sıradan işçileri hoşnutsuzluğa ve sistem dışı arayışlara itecektir/itiyor da.

Mesele, işçilerin ve kamu

emekçilerinin, emperyalizmin uşağı egemenlerin istem dışı yarattıkları devrimci durumun, devrimci-komünist güçlerce değerlendirilebilmesinin kavramı-sındadır.

ABD emperyalizmi bir kez daha coğrafyamızın enerji yatakları üzerine konmak uğrunda dünyanın diğer emperyalist devletlerine ve emekçi halklarına meydan okuyor. Elbette ki bu fotoğraf daha önce de önümüze çıkmıştı. Ve daha öncesinde daha güçlü bir devrimci sendikal muhalefet ve devrimci-komünist hareket vardı. Belki bugünkü zayıflığımız ciddi bir handikaptır. Ama tecrübelerimizin yarattığı avantajları da göz ardı etmemek lazım.

İşçilerin, kamu emekçilerinin ve işsizlerin yani potansiyel işçilerin içinde çırpındıkları yoksulluk, umutsuzluk ve sessiz arayışlarından kaynaklanan hoşnutsuzluklarının patlama noktasına gelmesini devrimci zeminde örgütlemek için verili koşullar her zamankinden daha olgundur. Eksikliği yaşanan şey, iradi müdahale, yani devrimci müdahaledir.

İradi eylem ise örgütlülük koşullarında mümkündür. İşçilerin ve kamu emekçilerinin haklı mücadelesinde lokomotif güç bellidir. Bu da şüphesiz ki 90'lı yılların işçi hareketine damgasını vurmuş akabinde önemli ölçüde kan kaybına uğrasa da yaşadığı gerilemelerden ve yenilgilerden gerekli ders ve tecrübeleri çıkararak yanlışlarından arınmış doğrular ile

donanmış **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'tir!**

Statükoyu parçalamak, ilkin devrimci işçilerin ve kamu emekçilerinin örgütlenmesi ile gerçekleşebilir. **Örgütsüzlük bu gün komprador patronların çıkınında ekmektir.** Eğer ekmek olmak istemiyorsak, aşımıza, onurumuza ve geleceğe sahip çıkmak istiyorsak, yüzümüzü öncüden ve onun yöneliminden yana çevirmek zorundayız.

DDSB'nin yetiştirdiği birçok işçi ve kamu emekçisi buldukları işkollarında suskun ve örgütsüz biçimde beklemektedir. Görev ilkin, durmanın teslimiyet olduğu bilincine sahip DDSB potansiyelini tekrar örgütlemek, harekete geçirmek, sendika genel kurullarına hazırlamaktır. İşyerlerinden başlayarak suskun milyonları hoşnutsuzlukları, şikayetleri doğrultusunda meydanlara demokratik muhalefet çerçevesinde sevk etmek ve sıradan yığınların bile hergün evlerine dek burjuva televizyon kanalları vasıtası ile uzanan emperyalist saldırganlığa karşı uyanan anti-emperyalist bilinci harekete geçirmektedir.

Evet, karşı devrimci statükoyu parçalamaya önce kendimizden başlamalıyız. Yabancılaşmaya ve dejenerasyona son vermenin biricik ilacı devrimci silkeniştir.

Tüm sınıf bilinçli işçiler ve kamu emekçileri göreve, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik saflarına!

Taşocağında ihmal 4 can aldı

İstanbul

Gaziosmanpaşa Sultañçiftliği'nde Sitaş madencilige ait taşocağında göçük oldu. İnşaatlarda ve beton yapımında kullanılan mıcır yapımı için taş çıkarılan taşocağında 2 Şubat günü saat 23:00'de göçük meydana geldi.

Madende çalışan işçilerin yemkhanesi ve yatakhane olarak kullandıkları bina göçük sonucu 60 metre aşağı sürüklenerek taş ve toprak altında kaldı. Taşocağında

Taşocağında çalışan işçiler madende yapılan patlamalar sonucu çatladığını fark ettikleri bina için patrona uyarılarda bulundular. Ancak patron uyarıları dikkate almadı.

çalışan işçiler madende yapılan patlamalar sonucu çatladığını fark ettikleri bina için patrona uyarılarda bulundular. Ancak patron uyarıları dikkate almadı. 20 işçi göçükten 15 gün önce can güvenliği olmadığı gerekçesi ile işten ayrılmış, patron da öteki işçilerin madende çalışmaya devam etmesi için ücretlerine zam yapmıştı. Yağmur altında da çalıştıklarının altını çizen işçiler madenlerde haftanın yedi gününde çalışma yürütüldüğünü ve asgari ücret üzerinden ücret aldıklarını söylediler.

Göçük altında kalan **Mustafa**

Akyıldız (18), **Murat Balcı** (21), **Ali Doğan** (32) ve **Mehmet Korkmaz** (30)'ın yakınları göçüğün temizlenmesini gözyaşları içinde seyrettiler. Çalışmaların 4. gününde **Mustafa Akyıldız** ve **Murat Balcı**'nin cesetlerine ulaşılırken ertesi gün de diğer işçilerin cesetleri çıkarıldı. Göçük temizleme çalışmalarının 4. gününde polis Sitaş Madencilik girişini kapatarak ailelerin girişini zorlaştırdı. Bu duruma tepki gösteren Mustafa Balcı'nın kardeşi Şeref Balcı, valilik emri ile 17:00'den sonra tehlikeli denilerek çalışmanın yapılmadığını oysa işçi-

ler burada 24 saat çalışırken böyle bir kararın çıkmadığını söyleyerek tepki gösterdi.

Zor koşullar altında ve düşük ücretle çalıştırılan işçiler 10 yıllık eski ve çatlamış bir binanın üstelik altındaki toprak kaydığı halde yerini değiştirmeyen patronun ihmali sonucu can verdiler. Patronun olaydan sonra çalışmaları durdurduğu madende gergin bir hava hakim. Ocakta çalışan **İbrahim Kaplan** adlı işçi olayla ilgili şunları söyledi:

"Ben de aynı yatakhane de yatıyorum. Göçük sırasında 5 işçi kendisini dışarı atarak kurtuldu.

98'den beri burada çalışıyoruz. Sabah 7:00'de işe başlıyoruz. Yağmurun bu kadar şiddetli yağmasını beklemiyorduk. 7-8 senedir bu işi yapan insanlar vardı aralarında. Olayın yaşandığı gün de çalışıldı. Ben burada kepçe operatörüyüm. Çok üzgünüm, arkadaşlarımı kaybettim" (İstanbul)

Tuzla'da patron ve jandarma terörü

Patronun 17. maddeyi kullanarak tazminatsız işten attığı Teksif Sendikası Bakırköy Şubesi'ne üye 36 işçi işyeri karşısında bulunan otobüs durağında direnişe geçtiler.

Tuzla'da Yan Sanayi Sitesi'nde kurulu olan Carmen Ambalaj'da çalışan 36 işçi Teksif Sendikası Bakırköy Şubesi'ne üye oldukları gerekçesiyle işten atıldı. Patron-

ni sürdüren işçiler jandarma ve işyeri güvenlik ekipleri tarafından zorla uzaklaştırılınca Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nde beklemeye başladılar. İşyeri temsilcisi

çalışmalarına başladık ve sonucunda 36 arkadaşla birlikte Teksif Bakırköy Şubesine üye olduk. 70 kişinin çalıştığı işyerinde patron ayın 16'sında 3, 18'inde 5 ve 22'sinde 30 işçiyi işten attı. Şu anda işyerinde 15 işçi üretime devam ediyor. Bizler yasal hakkımız olan sendikamızın varlığı kabul edilene kadar direnişimizi sürdürmekte kararlıyız."

Yine aynı işte çalışan **Nurettin Demir** ise daha önce bu işyerinin Kurtköy'de bulunduğunu daha sonra Tuzla'nın Aydınli köyüne geldiğini belirterek; "biz Tuzla Deri-İş'e sık sık gelerek Şube Başkanı **Hasan Sonkaya** ile işyerinde nasıl örgütlülük yaratabiliriz diye sohbet ederdik. Hasan başkan bizleri Teksif Bakır-

köy Şubesine gönderdi ve 36 kişi üye olduk. İşyeri zaten tam anlamıyla köle kampını andırıyor. Parayı alamıyoruz, işe girdikten 3 ya da 4 ay sonra sigortalı yapıyor o da şayet isterse. Zaten asgari ücretle çalışıyoruz, paralarımız bile düzenli olarak verilmiyor. Bizler hem kaymakamla hem de jandarma komutanlığı ile görüşmeye gittiğimizde bize yanıtları 'ikinci Deri-İş'e izin vermeyiz' oldu. Şu anda Deri-İş Tuzla Şubesinde direnişimize devam ediyoruz ve yasal grev sürecine kadar direnişimize devam etmekte kararlıyız. Tüm işçi sınıfını bu haklı direnişimize destek vermeye çağırıyoruz. İşçi-köylü gazetesine de sesimize ortak olduğunuz için teşekkür ederiz." (Kartal)

İstanbul

nun 17. maddeyi kullanarak tazminatsız işten attığı 36 işçi işyeri karşısında bulunan otobüs durağında direnişe geçtiler. Durakta direnişleri-

Yaşar Başbüyük'ten direniş hakkında bilgi aldık.

- "Ben yaklaşık 1 yıldır bu işyerinde çalışıyorum. İşe girdiğim 2. ayı örgütlenme

Yasa geçmeden uygulama geldi

Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Ray Tekstil Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ'nin 150 işçisi henüz yürürlüğe bile girmeyen yasa gerekçe gösterilerek işten çıkarıldılar.

Patronların ısrarla yürürlüğe konmasını istedikleri 1475 sayılı iş yasası henüz resmi olarak faaliyete geçmeden patronlar tarafından gayri resmi bir şekilde uygulamaya sokuldu. İş güvencesi yasasına paralel olarak patron tarafından gündeme getirilen bu yasa işçiler için tam bir kıyım getiriyor. Daha şimdiden meyvelerini vermeye başla-

yan yasa Çiğli Organize Sanayi'de bulunan Ray Tekstil AŞ işçilerine 29 Ocak 2003 tarihinde patron tarafından işten çıkarıldıkları tebliğ edildi. Patron yeni yasalara göre düzenleme yaptıklarını buna göre 150 işçinin işten çıkarıldığını belirtti. Uygulamayı tam bir hukuksuzluk olarak değerlendiren işçiler işlerine geri dönmek için her yola başvuracaklarını söylediler. İşçiler Çiğli Organize Sanayi bölgesinde faaliyet yürüten diğer şirketlerde de önümüzdeki günlerde bu yasa gerekçe gösterilerek işten çıkarılmalar olacağını belirttiler. (İzmir)

Nihat Batu işçileri tehdit ediyor

Gazi Belediyesi'nde işten atılan 36 temizlik işçisi için önce iş sözleşmesinin bittiği gerekçesi öne sürülmüştü. Ancak yaşananlar gerçeğin böyle olmadığını ortaya koyuyor. İşçilerin belediye başkanı tarafından sendikadan ayrılmaya zorlanmaları üzerine DİSK'e üye 36 işçiden 18'i sendikadan istifa etti. Konu ile ilgili bir açıklama yapan DİSK Samsun Şube Başkanı **Bekir Belovacıklı** Belediye Başkanı **Nihat Batu**'nun işçilere baskı yaparak sendikadan istifa etmelerini istemesinin yasadışı olduğunu belirterek "işçilere 'sendikadan istifa ederseniz işinize

dönersiniz' tehditlerinde bulunuyor. Bugüne kadar bundan dolayı 80 üyemiz sendikadan istifa etti" dedi. Belovacıklı işçilere uygulanan bu yasadışı uygulamayı ve Irak saldırısını protesto etmek için 2 Şubat 2003 tarihinde çıplak ayakla AKP önüne kadar yürüyerek işçiler üzerindeki baskının kaldırılmasını istedi.

"Uzaklaştırılan işçilerin tekrar işlerine alınmalarını istiyoruz" diyen Belovacıklı ayrıca hiçbir baskıya boyun eğmeyeceklerini ve gerekirse yataklarının AKP önüne olacağını belirterek sözlerine son verdi. (Samsun)

DDSB İMZALI BİLDİRİ ÇIKTI

● Devrimci Demokratik Sendikal Birlik imzalı "Emperyalist saldırganlığa hayır! ABD çıkarları uğruna dökecek ve dökülecek kanımız yok!" başlıklı bir bildiri yayımlandı.

"İşçiler, kamu emekçileri, emekçi halkımız!" diye başlayan bildiri "Savaşların kaynağı emperyalizmdir. Emperyalizm; yeryüzü hakimiyeti ve tüm ülkelerin yer altı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını talan etmek demektir. Irak, Ortadoğu'nun zengin petrol rezervlerinin önemli bir bölümüne sahiptir ve petrol, temel bir enerji kaynağı olma özelliğini korumaktadır. ABD Ortadoğu petrollerinin tüm denetimini eline almak istemektedir" şeklinde devam ediyor.

ABD emperyalizmi dünyayı yeniden kana bulamanın eşliğindedir. Emperyalist çıkarları uğruna, bölgemiz kan deryasına çevirecektir. BUSH yönetimi, milyonlarca yoksul Iraklı'nın tepesine Patriotlar indirerek, kan banyosu yaptırmak istemektedir.

Ülkemiz egemen sınıflarının da bu saldırıya dahil olma hazırlıklarını sürdürdüğünün belirtildiği bildiri "ABD çıkarları için Kore'ye, Bosna'ya, Afganistan'a sürülen Türk Ordusu bu kez de IRAK'ta kullanılmak istenmektedir. Daha şimdiden üsler ABD askeri uçaklarının hizmetine açılmıştır. 80-90 bin Amerikan askerinin ülkemizde konuşlandırılması söz konusudur. Perde arkasında egemenler ABD'ye bu yönlü taahhütlerde bulunmuşlardır. Ancak halkımızın öfkesinden korktukları için bunu açıkça dile getirememektedirler.

Kuşkusuz SADDAM HÜSEYİN zalim bir diktatördür. Halepçe'de binlerce Kürt'ü biyolojik kimyasal silahlar kullanarak katletmiştir. Bunun arkasında bulunanlar bu silahları sağlayan ve kullanılmasına göz yuman emperyalistlerdir. Saddam'ın katil ve diktatör olması, hiç kimseye Irak'ın egemenlik haklarını ortadan kaldırılması ve bu ülkenin ABD önderliğinde işgal edilerek parçalanması hakkını vermez. Irak halkının bu yönde talebi varsa bunu kendi öz gücü ve dünya demokratik kamuoyunun desteği ile gerçekleştirmesi tek meşru yoldur" denildi.

Akacak olan kanın IRAK emekçi halkının kanı olacağını, yoksul halkımızın çocuklarının kanı olacağını da vurgulandığı bildiri "Emperyalist haydutların bölgemizde kesin hakimiyet kurmalarına karşı sesimizi daha gür çıkaralım. Bu emperyalist saldırganlık karşısında daha güçlü haykıralım. Unutmayalım ki, savaş işçilerin, emekçilerin ve tüm halkımızın topyekün karşı koyuşu ve bu saldırganlığa karşı mücadelesi ile önlenir.

Emperyalist saldırganlığa karşı DDSB saflarında yerimizi alalım. Örgütlü mücadeleye katılalım!" denilerek sona erdirildi.

IMF politikaları ürettirmiyor

Hayri Yıldırım

Ülkemizde uygulanan IMF politikalarıyla üretmez duruma gelen köylülerin yaşadıkları sorunları aktarabilmek ve Tür Köy-Sen Malatya Şubesi'nin çalışmalarını öğrenmek amacıyla Şube Başkanı Hayri Yıldırım ile röportaj yaptık.

- Tür Köy-Sen Malatya Şubesi ne zaman faaliyete geçti? Kuruluş amacınız neydi? Kısaca anlatır mısınız?

H. Yıldırım: Türkiye Üretici Köylü Sendikası Türkiye genelinde Şubat 2001'de tüzel kimliği ile kurumsallaştı. Kırka yakın yerde şubemiz oluştu. Kuruluş amacımız, köylüyü, çiftçiyi sendikalaştırmak, sendika çatısı altında örgütlenmesini sağlamak kısaca. Köylünün fasulyesi, pancarı, tütünü uygulanan kota uygulamasıyla bitme noktasında. Buradaki ekonomi çöküşe gidiyor. En azından taban fiyatlarında söz sahibi olmak, örgütlenip bunlara karşı olmak için çalışmalarımızı sendika çatısı altında yürütüyoruz. Amacımız burada bir araya gelip sorunlarımızı tartışmak, birlikte hareket etmektir. IMF'nin bize dayatmış

olduğu tarım politikalarının yanlış olduğunu ortaya koymak köylü ve çiftçinin sorunlarını giderebilmek amacıyla sendikayı kurduk. Bizim de örgütlü mücadele yürütmemiz gerekiyor.

“AKP KÖYLÜYE HİÇBİR ÜMİT VERMEMİŞTİR”

- Malatya köylüsünün çektiği sıkıntılar nelerdir?

- Malatya köylüsünün çektiği sıkıntılar öyle çok ki anlatmakla bitmez. Malatya'da çiftçi tamamen bitmiş durumda. Savaş çanlarının çaldığı şu günlerde petrole sürekli zam geliyor. Petrole gelen zam çiftçiye de yansıyor. Gübresi, tohumuna kısacası girdilerin hepsine yansıyor. Çiftçilerin bu seneki malları da ellerinde kaldı. Kayısı bu sene az tuttu. İlk etapta 4 milyon fiyat verdiler. Sonra 3 milyona, 2,5 milyona düştü. Üretici, olan kayısını da satamadı. Fasulye olduğu gibi duruyor, hiç satılmadı. Ziraat odaları il tarımı pancara, tütüne alternatif olarak soya fasulyesi ektirdi. Fasulye tüccara 1-2 ay sonra parasını almak koşuluyla 300 bin liradan satıldı. Üretici yaptığı masrafı bile karşılayamadı. Devletin izlediği politikalar insanları yanlış yöne yönlendiriyor. Çiftçimiz perişan durumda. AKP acil eylem programı da köylüye hiçbir ümit vermemiştir.

- DGD hakkında ne düşünüyorsunuz?

Devletin izlediği politikalar insanları yanlış yere yönlendiriyor. Çiftçimiz perişan durumda. AKP acil eylem programı da köylüye hiçbir ümit vermemiştir.

- Malatya'da DGD ile bir para çıkardılar. Bu aslında köylüyü, çiftçiyi aldatma parasıdır. Bunun yerine köylüye üretime katkıda bulunabilecek bir para verilmelidir. DGD Türkiye yerelinde 40 ilde verildi. Diğer illerde halen ödenmedi bile.

- Köylülerin yaşadıkları sıkıntıların sorumluları kimlerdir?

- Bizce, IMF'nin uyguladığı politikalar ve bu politikaları ülkemizde hayata geçiren iktidar partilerdir. Biz ulusal tarım politikalarının uygulanmasını istiyoruz. Bugün çiftçinin tohumu dışarıdan getiriliyor. Daha o tohumdan tohum üretilmiyor. Dışa bağımlı politikalar uygulanıyor. Bu da çiftçinin bitimi demektir. Biz buna karşıyız.

- Tarım Bakanlığı ya da buna bağlı kurumlardan köylüye destek geliyor mu?

- Sübvansiyonlar vardı % 5'lik. Bu da geçen yıl kaldırıldı. Daha önce kayısı üreticilerine aldığı ilaçtan dolayı % 20 destekleme vardı. O da geçen yıl kesildi. Şimdi çiftçiye hiçbir yardım verilmiyor.

“SAVAŞ AÇLIKTIR, ZULÜMDÜR, ÖLÜMDÜR”

- Siz de Malatya Savaş Karşıtı Platform'da yer alıyorsunuz. ABD'nin Irak'a saldırı hazırlıkları son aşamaya geldi. Bu

konuda ne söylemek istersiniz?

- ABD Irak'a bir saldırı uygulayacak. Buna Türkiye'yi de katmak istiyor. Biz buna karşıyız. Çünkü ABD kendi çıkarları için Türkiye halkını savaşa sürüklemek istiyor. ABD'nin buna hakkı yok. Savaş zulümdür, açlıktır, ölümdür, zam demektir, çiftçinin perişan olması demektir. Topraklarımıza düşecek bir bombanın toprakları çoraklaştırması demektir. Biz de savaşa karşı olduğumuz için bu platformda yerimizi aldık. Savaş olmaması için elimizden

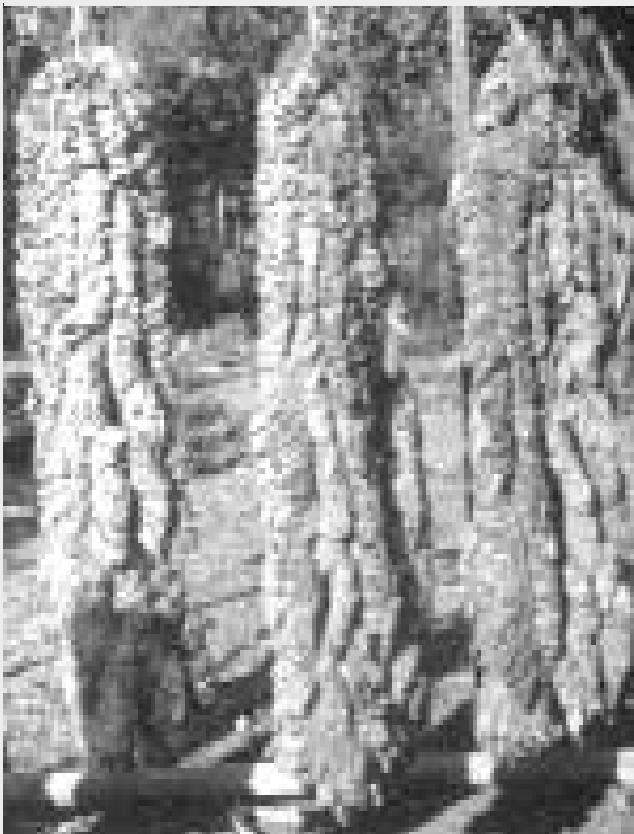
geleni yapacağız.

- Son olarak söylemek istediğiniz birşey var mı?

- Köylümüzün, çiftçimizin sendikamızda biraraya gelmesi gerekiyor. Örgütlenme çalışmalarımızı yapıp sendikamızı güçlendirmemiz gerekiyor. Bunu başara bildiğimiz oranda söz sahibi olabileceğiz. Taban fiyatlarını belirlemede söz sahibi olmak istiyoruz. Bu yüzden tüm köylümüzü, çiftçimizi sendikamızda bir araya toplanmaya çağırıyoruz. (Malatya)

Tekel'in özelleştirilmesi emperyalist saldırıdır

Tütün Platformu 29 Ocak 2003 tarihinde Tek Gıda-İş'te Tekelin özelleştirilmesi ile ilgili bir basın açıklaması yaptı. Tek Gıda-İş Ege Bölgesi Şube Başkanı Doğan Karayılan geçtiğimiz yıllarda özelleştirme kapsamına alınan TEKEL'in 1 Ocak 2003'te Anonim Şirket haline getirildiğini hatırlattı. Karayılan AKP'nin "Devletin ne işi var içki üretiminde diyerek halka şirin görünmeye çalışmaktadır" diyerek sözlerine devam etti. "Tekel sadece özelleştirilmekte, sektör tümü ile yabancılaşmaktadır" diyen Karayılan'ın ardından söz alan Tütün Ekspertleri Derneği Başkanı Vakıf Mercimek ise hükümetin açıkladığı taban fiyatının geçen yıla aynı olduğunu, bir değişiklik söz konusu olmadığını belirtti. Bir açıklama da Tek Gıda-İş 6 No'lu Şube Başkanı Zaman Süer'den geldi. Süer açıklamasında "Tekelin özelleştirilmesi emperyalizmin bir saldırısıdır. Biz de bu saldırıya cepheden direneceğiz. Fabrikalarda oluşturulan komiteler aracılığı ile tabandan tabana bir direniş ağı oluşturacağız" dedi. (İzmir)

Sorunların kaynağı IMF

5 Şubat 2003 tarihinde Samsun Büyükşehir Belediyesi Konferans Salonunda "Tütün ve tütün üreticisinin durumu" konulu bir toplantı yapıldı. Toplantıya Samsun Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Ünal Işıkel katıldı. Işıkel sorunların kaynağının IMF olduğuna dikkat çekerek "söz konusu yasa ile piyasa yabancılara kalacak. Yeni tütün yasası ile TEKEL'in özelleştirilmesi için düğmeye basılmıştır. Yakın bir gelecekte TEKEL'e ait sigara fabrikaları çok uluslu yabancı şirketlere satılacaktır" dedi. Ayrıca üreticinin bu politikaların

ardından perişan olacağını ve devletin ise çok önemli bir kuruluşunu kaybedeceğini belirten Işıkel'in ardından söz alan üreticiler de tepkilerini dile getirdiler.

Tütün üreticisi Kani Albayrak bütün umutlarını TEKEL'in vereceği denk parasına bağladıklarını, ama 100 milyon verileceğini duyduklarında şok olduklarını belirterek "tütün üreticisine bayramı haram ettiler. Bu para ile neyi nasıl alacağız?" derken başka bir üretici Recai Yıldırım da "biz sadece hükümetin verdiği sözleri tutmasını istedik. Ama tutmadılar. Ailemizin yüzüne ba-

kamaz hale geldik. Bizi bir kez daha aldatılar" sözleri ile tepkisini ortaya koydu.

Yine geçimini tütün üretiminden sağlayan İsmet Yıldırım da hükümetin uyguladığı politikalarla tütün üreticisini perişan ettiğini belirterek "böyle giderse artık tütün bulamayacaklar. Bir de 100 milyon için kuyruklarda sürünüyoruz" dedi.

Üreticiler yapılan son zamların da en çok TEKEL ürünlerine yapıldığına dikkat çekerek "almasını biliyor ama veremeye gelince bizleri aldatıyorlar" diyerek seslerini duyurmaya çalıştılar. (Samsun)

“Türkiye’de hayvancılık bitiriliyor”

Kurban bayramının gelmesi ile birlikte Türkiye’nin birçok ilinden İstanbul’a gelen hayvan satıcısı köylüler kurdukları çadırlarda evlerine en azından biraz para ile dönmenin hayallerini kuruyor.

Kurban bayramının gelmesi ile birlikte Türkiye’nin birçok ilinden İstanbul’a gelen hayvan satıcısı köylüler kurdukları çadırlarda evlerine en azından biraz para ile dönmenin hayallerini kuruyor. Soğuk havanın da bastırması ile birlikte oldukça zor gün-

ler geçiren köylülerle görüşmek için İkitelli hayvan pazarına gittik.

- **Nereden geldiniz ve şu anda bulunduğunuz koşullardan biraz söz eder misiniz?**

- **Turan Çetin:** Tokat Niksar’dan geldik. Kendi malmızı

getirdik. Kuru yemle yetiştiriyoruz. 8 ay içerde kalıyorlar. Diğer aylarda meraya salıyoruz. Buraya her yıl geliyoruz. Gelirken 2 milyar masrafımız oldu. Yolda trafik durdurdu. 5 milyon. 5 sefer durdurdular. Toprak bastıparası 30 milyon, 1 bidon su 5 milyon. Türkiye’nin hali bu işte. Karın kışın altında döşek karton, yorgan gazete, yediğimiz domates, ekmek. Mal başına 25 milyon toprak sahibine ödüyoruz.

- **Pazarda satışlarınız ne durumda?**

- Biz 22 tane getirdik. Ortalama 1 milyar 200-1 milyar 300 arası satıyoruz. Televizyonlarda gösteriyorlar 6 milyar yalan. 5 gündür burdayım, 2 tane sattım. 5-6 ortak biraraya gelip bir mal alabiliyor. Bu işin sonunda cebimizde 3 milyar kalsa allaha şükür.

- **Devletin besicilere herhangi bir yardımı var mı?**

- Daha önce % 38 faizle des-

tekleme fonundan para alıyorduk. 3 senedir destek alamıyoruz. % ile aldığımız borçları kriz olunca % 188 ile ödemek zorunda kaldık. Şimdi kimse kredi alamıyor. Faizin borcunu ödeyemiyoruz. 6 milyar almıştım. Şimdi 40 milyar oldu. Türkiye’de hayvancılık bitti. Bunun nedeni devlet faizlerinin yükselmesi, etin zamlanması.

- **Siz de nereden geldiğinizi ve şu an çalıştığınız koşulları anlatır mısınız?**

Mustafa Ay: Tokat Turhal Şenyurt kasabasından geliyoruz. Küçüklüğümde beri bu işi yapıyorum. Yazın merada yaydık 6 ay beside kaldı. 900 milyon kamyon parası verdik. Bolu’da trafik bizden çorba parası aldı. Mal başı 25 milyon yer sahibine verdik. 12 gündür burdayız. Çadırın içinde hayvanların yanında yatıp kalkıyoruz.

- **Sizin satışlarınız nasıl?**

57 malmız vardı. 28 tanesini sattık. Herkes pahalı diyor. Ama

pahalı değil. Geçen sene samanın kilosu 50 bindi, şimdi 160 bin. Genelde 4-5 kişi ortak oluyor. Fiyatlarda 1 milyar 200-1 milyar 800’e kadar sattık. Sattığımız hayvanlara bayram sabahına kadar burda bakıyoruz. Bunun için para almıyoruz. 4-5 milyar para kalıyor cebimizde. Bir yıllık emeğin sonucu masrafı kurtarmıyor.

- **Destekleme fonundan para alıyor musunuz?**

- Geçen senelerde alıyorduk. Bu yıl vermediler, işlerimizi zorlaştırdılar. Her malın bir kimliği var. Sattığımız kişinin ismini, soyadını ve numarasını yazıyoruz. Bunu da Tokat’ta veterinerlere veriyoruz. Hayvancılar çok ağır şartlar altında çalışıyorlar. Köylerde artık kimse hayvan yetiştirmiyor. Köylerde satış yaptığımızda toptan para alamıyoruz. Devletten istediğimiz çiftçileri de görmesidir. (İstanbul)

Bergamalı köylüler yargı önünde

Oktay Konyar “burada ülkesine sahip çıkanları yargılıyorlar” diyerek “Biz on bin Bergamalı casusluğa devam edeceğiz” dedi.

Almanya adına casusluk yaptıkları iddiası ile Bergama köylüleri, Alman Vakıfları ve Yücel Sayman hakkında DGM eski savcısı Nuh Mete Yüksel’in silahlı saldırı sonucu öldürülen Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu’nun ihbarları üzerine açtığı dava 30 Ocak Perşembe günü Ankara 1 Nolu DGM’de görüldü. 15 kişinin haklarında 8’er yıldan 15’er yıla kadar ağır hapis cezası istendiği davanın 2. duruşmasına İstanbul Barosu eski başkanı Yücel Sayman, Bergamalı köylülerin sözcüsü Oktay Konyar, Alman Vakıfları eski Başkanı Walfong Sechanröder, İzmir Barosundan Av. Semih Özyay ve 70’i aşkın avukat katıldı.

Duruşmada tanık olarak dinlenen Hasan Gökvardar Normandy şirketinde 13 yıldır Maden Mühendisi olarak çalıştığını ama üç ay önce işinden ayrıldığını söyleyerek Hablemitoğlu’nun “Alman Vakıfları ve Bergama Davası” kitabının finansını Normandy şirketinin karşıladığını, bu kitabın kamu görevlilerine posta yoluyla gönderildiğini, şirketin yönetim kurulu üyelerinden İsmet Sivrioğlu ve Orhan Üçkan’ın bu yöndeki konuşmalarına tanıklık ettiğini belirtti. Gökvardar tanıkların madenle ticari ilişkisi olanlardan belirlendiğini, DGM savcısı Nuh Mete Yüksel’in şirkete jandarmalarla birlikte gelip incelemeler yapıp, işçilerden tanıklar seç-

tiğini söyledi. Mahkeme Başkanı’nın bir sorusu üzerine Gökvardar Hablemitoğlu ile 4-5 saat görüştüğünü, kendisine bazı gazete kopyalarının ve teknik raporların olduğu bir klasör verdiğini söyledi. Sanık avukatlarının soruları üzerine Gökvardar şirketin atık barajının yapımında Çevre Bakanlığı’nın “tehlikeli atıklar” yönetmeliği değil DSİ kriterlerinin dikkate alındığını, çıkarılan altınların her hafta İsviçre’ye gönderildiğini, şirketin beyanının dışında devlet kontrolü olmadığını söyledi. Geçen duruşmaya katılmayan Sechanröder ise iddiaların asılsız olduğunu söyleyerek suçlamaları reddetti. İstanbul Barosu eski Başkanı Yücel Sayman ise casusluk suçlamasının kişilik haklarının ihla-

li olduğunu söyleyerek davanın bir an önce sonlandırılmasını istedi.

Mahkeme Başkanı Orhan Karadeniz dosyanın esas hakkındaki mütalaasını hazırlaması için cumhuriyet savcısına vermeyi kararlaştırarak duruşmayı erteledi. Mahkeme dışında ise bir grup Bergamalı “Savaştan utanıyık” pankartı açtılar. Oktay Konyar “burada ülkesine sahip çıkanları yargılıyorlar” diyerek “Biz on bin Bergamalı casusluğa devam edeceğiz” dedi. Gökvardar ise “şirket, atıklar konusunda dikkat edeceği vaadini verdi. Bunu yerine getirmedi ve ayrıca şirket sürekli el değiştirerek tamamen yabancılaştı ben de duyarlı bir mühendis olarak işten ayrıldım” dedi. (İzmir)

Doğrudan gelir destek olamıyor

Doğrudan Gelir Desteği (DGD) tarımsal üretim maliyetini önceden hesaplayabilmek, üretici gelirini piyasa zararlarından korumak olarak özetlenebilir. Ancak yaşananlar bu tanımla hiç de benzeşmiyor.

Dünya Bankası’nın geçtiğimiz yıl DGD adı altında üreticiye ödenmesi koşulu ile verilen kredilerin küçük üreticiye ulaşmadığı tespit edildi. Geçtiğimiz yıl Ankara Polatlı’da DGD’ye 2 bin kişinin müracaat etmesi beklenirken aralarında sanayici, avukat, belediye başkanı ve memurların da bulunduğu 8 bin kişi müracaat etti. Bu durum da göstermektedir ki DGD’nin Türkiye şartlarına uyumu bir yana zaten küçük üreticiye ulaşmaması başlı başına bir sorundur. (H. Merkezi)

Üreticiye bayram yok

Tütün üreticisinin uğradığı haksızlıklar bitmiyor. Kurban Bayramı öncesi tüm umutlarını denk başına verilecek olan avansa bağlayan üretici bu miktarı 300 milyon beklerken 100 milyon olarak duyunca isyan etti. Konuyla ilgili bir açıklama yapan Samsun Ziraat Odası Başkanı Hıdır Mırık bayram öncesi Samsun genelinde 60 bin üreticinin en büyük umudunun verilecek olan avans olduğunu belirterek “denk başına 20 milyon beklerken tüm ürün için 100 milyon vereceklerini açıkladılar. Denk başına uygulaması olsaydı her üreticinin eline 300 milyon geçecekti. Bizler bakanlarla görüştüğümüzde bize söz verdiler. Ama tutmadılar” dedi. Mırık Başbakan yardımcısı Abdülatif Şener’in de kendilerine söz verdiğini hatırlatarak “ülkeyi sadece bürokratlar kandırıyor ve soyuyor” diyerek sözlerini noktaladı. (Samsun)

Meclisten ucube çıktı!

Yasa, özellikle ölüm orucu, açlık grevi ve diğer direniş eylemlerinin duvarların dışında yarattığı/yaratacağı hareketi yok etmeyi, çıkacak sesi boğmayı amaçlamaktadır.

Tecriti kaldırmak, hak ihlallerini sona erdirerek hapisaneleri insana ve insan onuruna yaraşır yerler haline getirmek yerine hapisanelerde süren başta tecrit olmak üzere hak ihlallerine karşı sürdürülen ölüm oruçları, açlık grevleri ve diğer direniş eylemlerini sona erdirmek, etkisizleştirmek, zorla besleme ve tedavi cinayetini yasallaştırmak için TBMM bir yasa-yı daha kabul etti; **"Türk Ceza Kanunu ile Hapishane ve Tevkifhanelerin İdaresi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"**...

Egemenlerin "hukuksal" alanda Ocak 2000'de Üçlü Protokol Genelgesi ile şiddetlendirdiği saldırı ve imha politikalarının görünürde kimi "değişikliklerle" yasalaştırma işlevinden başka bir anlam ifade etmeyen sözü geçen kanun, gerek içeriği ile gerek sözü ile, ucube yakıştırmasını sonuna kadar hak etmektedir. Yineleyerek söylüyoruz **"Meclisten Ucube Çıktı!"**

Birkaç gün önce emperyalist haydutlara ülke topraklarını, üsleri, limanları yarı-sömürge diyeti olarak sunan "yetki yasasını" meclisin

gizli oturumunda kabul eden 3 Kasım savaş hükümeti bu yasa ile içeride halka ve tutsaklara karşı savaşı da ihmal etmediğini, sürdüreceğini açıkça duyurmuştur.

Yasa yukarıda da işaret ettiğimiz gibi **başta tecrit olmak üzere hak ihlallerine karşı sür-**

dürülen ölüm oruçları, açlık grevleri ve diğer direniş eylemlerini sona erdirmek, etkisizleştirmek zorla besleme ve tedavi cinayetini yasallaştırmaktadır.

Yasa, özellikle ölüm orucu, açlık grevi ve diğer direniş eylemlerinin duvarların dışında yarattığı/yaratacağı hareketi yok etmeyi, çıkacak sesi boğmayı amaçlamaktadır.

Yasa, Türk Ceza Yasasının yedinci faslında "Tevkifhane ve Hapishaneden Firar ve Firara Vesetat" başlığı altında düzenlenen 307.

maddeden sonra gelmek üzere 307/a ve 307/b maddelerini eklemiştir. Bu iki maddeyi aklımızda tutmakta ve belleğimize kazılamak yarar var, zira 307/a ve 307/b numaralı bu iki yasa maddesi tutsak yakınlarının, insan hakları savunucularının, yazarların, akademisyenlerin, gazetecilerin, hekimlerin, avukatların ve tüm muhaliflerin sıkça karşılaşacağı maddeler olacaktır.

Türk Ceza Yasasına eklenen 307/a maddesinin 1. fıkrası ile *"...ceza infaz kurumlarına ateşli silah, mermi, patlayıcı, kesici, delici, yaralayıcı, bereleyici alet, aşındırıcı, bayıltıcı, kör edici gaz, her türlü zehir ve uyuşturucu mad-*

de, cep telefonu, telsiz ve sair elektronik haberleşme aracı sokanlar, bulunduranlar, kullananlar, fiilleri başka bir suç oluştursa bile ayrıca iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar" hükmü getirilmiştir. Aktardığımız birinci fıkrada **"hiçbir şeyi unutmayalım"** korku ve telaşı içinde sayılanlarla yetinilmemiş; ikinci fıkra ile de *"Birinci fıkrada sayılanların dışında kalıp da kanuna uygun olarak yasaklanmış bulunan her türlü eşya, araç, gereç veya malzemeyi ceza infaz kurumları veya tutukevleri-*

ne sokanlar, bunları ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde bulunduranlar veya kullananlar, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar" hükmü getirilmiştir.

Özellikle ikinci fıkra ile "yürütme" lehine dikkat çekici boşluklar bırakılmıştır. **"...kanunen yasaklanmış bulunan.."** ifadesi yerine **"...kanuna uygun olarak yasaklanmış bulunan.."** ifadesi fıkra metnine geçirilmekle ve ilave yasaklamanın hangi makamın yapacağı açıkça belirtilmemekle cezaevi savcısına, cezaevi idaresine, bakanlıklara birinci fıkrada sayılanlara keyfi ilaveler yapma yetkisi "örtülü" olarak tanınmış ve aksi davranış ve eylemler ceza yaptırımına bağlanmıştır. İdareye bu yetki verilmeyle "Suç ve Cezada Kanunilik" ilkesi yok sayılmıştır.

307/b maddesi birinci fıkrası ile *"...hükümlü ve tutukluların haberleşmelerini, ziyaretçileri ile görüşmelerini, iyileştirme ve eğitim programları çerçevesinde... Faaliyetlere katılmalarını, kurum tabibince muayene ve tedavi edilmelerini, müdafî ve avukat tayin etmelerini...mahkemelere gitmelerini...kurum görevlileri ile görüşmelerini... her ne suretle olursa olsun engellenenler...bu fiillere teşvik edenler, bu yolda talimat verener... fiilleri başka bir suç oluştursa bile ayrıca bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar"* hükmü düzenlenmiştir. Bu fıkra metninde yer alan

"her ne surette olursa olsun engellenenler, teşvik edenler" ifadesi ile her davranış ve eylem "nefes almak, nefesini tutmak, susmak, konuşmak, hareket etmek, hareketsiz kalmak" bile cezalandırılacaktır. Bu amaçla "her ne surette olursa olsun" ve "teşvik" ifadeleri yasa metninin vazgeçilmez "favorisi" haline gelmiştir.

307/b maddesinin 2. fıkrasında *"...beslenmeyi engelleyenler hakkında iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası verileceği"* düzenlenmiş ve devamında da **"ikna ve talimat vermenin dışında açlık grevi ve ölüm orucuna teşvik beslenmenin engellenmesi"** sayılarak **bu konudaki yayın ve basın açıklaması ile gösteri ve yürüyüşlerin önüne geçilmesi amaçlanmıştır.** Hatta bu düzenleme ile "ölüm orucuna aktif karşı çıkmamak" bile eylemciyi teşvik -"şevk"lendirmeler olarak değerlendirilip cezalandırmanın yolunu açabilmektedir. Bu maddenin son fıkrası ile ölüm orucu ve açlık grevi sonucu ölüm gerçekleşirse "ikna ve teşvik edenler" in 10 yıldan 20 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılması düzenlenmiştir.

Yasanın 4. maddesinin son fıkrası ve 5. maddesinin 1., 2., 3., 4., 5. fıkraları ile zorla müdahalenin usul ve şartları düzenlenerek **zorla müdahale cinayeti yasallaştırılmıştır.**

Özcesi, meclisten yine bir ucube çıktı!

Zorla müdahale yasasına tepki

İnsan hakları savunucuları, 10 Şubat günü İHD İstanbul Şubesinde yaptıkları açıklamayla meclisten geçen "Zorla Müdahale Yasası"nın hak ihlallerinin teminatı olduğunu söylediler.

İHD Cezaevi Komisyonu adına açıklama yapan **Ümit Efe**, çıkartılan bu yasayla toplumun belleğinin silinmeye çalışıldığını, dikkatlerin sürekli başka konular üzerine çekildiğini, ülkemizde tecritin devam ettiğini söyleyerek yasadaki bazı maddelere dikkat çekti. Açıklamanın ardından insan hakları savunucuları, Galatasaray Postanesi'ne giderek F Tiplerinde kalan tutsaklara bu yasaya karşı yanlarında olduklarını belirten kartlar postalandılar. (İstanbul)

IRAK'TAKİ KİMYASAL SİLAHLAR DEĞİL TÜRKİYE'DEKİLER ARAŞTIRILSIN

● 19 Aralık katliamını Bayrampaşa Hapishanesi'nde yaşayan **Gülizar Kesici** ve **Birsan Kars**, TAYAD Marmara Şubesi'nde **31 Ocak 2003** tarihinde bir basın toplantısı düzenleyerek, ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırgan politikasına Türkiye halkının da "kimyasal silahlar var" vb. iddialarla ortak edilmek istendiğini belirttiler. Hazırlanan ortak basın metnini okuyan Kesici, emperyalizmin **"barış"**, **"kurtarma"** adları altında yaptığı her müdahalenin katliam ve yağma olduğunu vurgulayarak **"19 Aralık 2000'de Bayrampaşa**

Hapishanesi Kadınlar Koğuşu'nda kimyasal silahlar kullanıldı. 6 arkadaşımız kimyasal gazlarla diri diri yakıldı. Bizler üzerimizde o gazların izlerini taşıyoruz. Ancak aradan 2 yıldan fazla zaman geçmesine rağmen bizi yakan gazların ne olduğu resmi olarak açıklanmış değil. Abdullah Gül, Irak'taki kimyasal silahlardan önce ülkemizde kullanılan kimyasal silahları araştırmalı ve açıklamalıdır" dedi. Ayrıca Birsen Kars ve Gülizar Kesici yaşadıkları katliamın sorumluları hakkında suç duyurusunda bulundular. (İstanbul)

AVUKATLARDAN ELLE ARAMAYA PROTESTO

● Hapishane ziyaretlerinde avukatların üzerinde yapılan onur kırıcı uygulamaların devam etmesi aynı uygulamanın birkaç gün önce İzmir'de de yaşanması üzerine İzmir Barosu Yönetim Kurulu Üyeleri bu durumu protesto ederek hapishaneye girmediler. Hapishaneye girmek için x-ray cihazından geçmelerine rağmen elle üst araması yapılmak istenen avukatlar kapıdan geri döndü. Bunun üzerine hapishanenin önünde basın açıklaması yapan İzmir Baro Başkanı **Bahattin Acar**;

"Ayarı yüksek derecede tutulan duyarlı geçitlen geçilmesi sırasında kemer tokaları, sütyen kopçası, ayakkabı çivisi, tokası gibi unsurlar içeriye girişi engelleyen nedenler haline gelebilmektedir. Bu onur kırıcı uygulama nedeniyle bıçak kemiğe dayanmıştır" dedi.

Avukatları potansiyel suçlu gibi gören anlayışı kesinlikle reddettiklerini belirten Acar, eğer bu uygulamalar devam ederse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne binlerce başvurunun yapılacağını sözlerine ekledi. (İzmir)

Tecritten mektup var...

Merhaba canlar;

Yaklaşık 3 yıldır ülkenin gündeminde yeralan, şu veya bu biçimde yok sayılmaya veya görmezden gelinmeye çalışılan, kimi duyarlı çevrelerin ve ailelerimizin dışında burada yaşanan sorunlara artık ilgi gösterilmiyor. Buralarda yaşanan sorunlar birçok defa gündeme taşındı, üzerinde çokça yazılıp çizildi. Kimisi kalemi ile, analarımız sırtına inen cop darbeleriyle, arkadaşlarımız ölüme yatırdıkları bedenleri ile sürdürdüsürdürüyor.

Geçirdiğimiz süreç gösterdi ki; oyalama, yok sayma ve çeşitli yöntemlerle sürdürülen baskılara karşı, en temel insani ve demokratik haklarımız kabul edilmeden bu konu ve yaşanan sorunlar gündemden düşmeyecek..

Benim bu mektupta dikkatini çekmek istediğim, süregelen sağlık sorunları ve devletin bu yönde gösterdiği yaklaşımıdır. Tabi **biz onların, bu yaklaşımını, devrimci tutsakların fiziki ve düşünsel imhasını öngören genel politikalarından ayrı tutmuyoruz.** Bizleri susturulması, toplumdan tecrit edilmesi, nihai imhası gereken insanlar olarak gören bir zihniyetin sağlık sorunlarımıza duyarlı olması da beklenmemelidir. Bizim sağlık sorunlarımıza önem vermediği gibi, uygulamalarıyla bilfiil sağlıksız koşulları dayatmakta ve buna sebebiyet vermektedir.

Yaşadığımız bu sağlıksız koşullarda onlarca arkadaşımız ölümcül hastalıklarla boğuşmakta, tedavi edilmediği gibi tahliye de edilmemektedir. "Asmayalım da besleyelim mi?"

zihniyeti sürdürülmektedir.

Bu sağlıksız koşullarda tedavi edilmeyi bekleyen hastalardan biri de benim. Ben uzun yıllardan beri hapis yatmaktayım. İlk tutuklanışım 12 Eylül sürecinde oldu. O yıllarda, hem emniyette ve hem de hapisane sürecinde yoğun fiziki ve manevi işkencelere tabi tutuldum. Yine 1997 yılında tutuklandığımda da aşınası olduğum işkence metodlarından geçirildim. Hapishane yaşamım sürecinde, yaşanan kimi sorunlara çözüm üretmek vb. nedenlerle uzun süreli açlık grevlerine katıldım. Emniyette ve hapishanelerde yaşadığım tüm bu olumsuz süreç, vücudumda yoğun bir tahribat oluşturdu.

Vücudumda oluşan hastalıklar şunlar; **beynimde niteliği belirlenemeyen bir kist oluştu. 1989 yılından beri sara hastalığım var.** Geçirdiğim bir nöbet sonucu odun ateşine düşerek ayaklarım yandı. Daha önce (1994'te), Bakırköy Devlet Hastanesi nöroloji bölümünde tedavi görüyordum. Şimdi nöbet araları biraz seyrelse de hastalığım halen devam etmektedir. Ayrıca 10 yıldır ilerlemiş düzeyde mide ülseri ve bel fitiği

rahatsızlığım var. Yine kronik faranjit ve sünizit rahatsızlıklarım var.

Yukarıda belirttiğim rahatsızlıklarımın hepsinin ağrılarını yoğun bir şekilde yaşamaktayım. Geçenlerde (24.01.2003) oturmuş hücremde gazete okurken, gözümlü hapishanenin revirinde açtım. Bayılmışım. İğne vurulup biraz kendime geldikten sonra, tekrar hücreme getirildim.

Beynimde oluşan kist, dayanılmaz baş ağrıları oluşturmaktadır. Mide ülseri olduğum için, gerektiği gibi ilaç da kullanamamaktayım ve kullandığım ilaçlar da fayda etmemektedir. Bu nedenle ağrılarım her geçen gün şiddetlenmekte ve dayanılmaz bir hal almaktadır...

Kısaca özetlediğim, kişisel durumumda onlarca hasta arkadaşımız var. Yaşanan bu ciddi sağlık sorunları ve diğer sorunlar bana, F tipi hapishaneler açılmadan önce, İHD İstanbul Şubasının Cezaevleri İzleme raporundaki şu tespiti hatırlatıyor, "**F tipleri yavaş ve sessiz ölüme öngören kusursuz cinayet mekanizmasıdır.**" Bugün bu tespit tüm yakıcılığıyla hayat bulmaktadır.

Ayşe Nur Zarakolu

İnsan hakları savunucusu ve aktivisti Ayşenur Zarakolu mezarı başında anıldı.

28 Ocak günü Eskikozlu mezarlığındaki mezarı başında toplanan Zarakolu'nun mücadele arkadaşları ve dostları insan haklarının cesareti bir savunucusunu yitirmenin acısını dile getirdiler. İHD Genel Başkan Yardımcısı **Eren Keskin** ve Yazar **Ragıp Zarakolu**'nun da içinde bulunduğu grup önce insan hakları mücadelesinde ölenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Ardından sözü alan Eren Keskin, Zarakolu ile zor dönemlerde beraber olduklarını, Onun cesareti ve inancını örnek aldığını söyledi. **Ragıp Zarakolu** da Ayşe Nur Zarakolu'nun haksızlıklara karşı her zaman öfkeli olduğunu ifade etti. HADEP'li kadınlar adına konuşan **Nuray Gürbüz** Kürt kadınları için Ayşe Nur Zarakolu'nun bir yol gösterici olduğunu söyleyerek saygısını dile getirdi. Anmaya Gülmez Ana ile birlikte gelen Güzel Ana da "**Onun verdiği mücadeleyi her zaman taşıyacağız**" dedi. Ayşe Nur Zarakolu'nun hapishanede uzun süre beraber kaldığı **Mukaddes Çelik**, Zarakolu'nun eylemci, yazar, öğrenci yönleriyle Türkiye Devrimci Hareketinin her zaman içinde olduğunu belirtti. "Zarakolu bir Marksistti" diyen **Sungur Savran** da mücadelesindeki cesaretinin buradan geldiğini vurguladı. (İstanbul)

Atılım gazetesine polis terörü

Polisin baskın gerekçesi ise **Fakirlerin ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri (FESK)** adlı örgütün yaptığı bombalama eyleminin duyurusunun e-mail yoluyla gazeteden yapıldığı iddiası.

Ankara'da Yargıtay binasının bombalanması haberini yayımlayan Atılım gazetesi polisin hedefi oldu.

4 Şubat 2003 tarihinde siyasi şube ekipleri tarafından Atılım Gazetesi teknik hazırlıklarını yapan Etkin Ajans'a baskın yapıldı. Gazetenin yeni sayısının hazırlıklarının tamamlanmakta olduğu bir süreçte baskını yapan polis, ajans sahibi **Nadiye Gürbüz**, gazete sahibi **Özgür Çubuk** ve Yayın Yönetmeni **İbrahim Çiçek** de dahil olmak üzere 15 kişiyi gözaltına aldı. Bilgisayarlar ve arşive el konuldu. 15 kişi gözaltına alındıktan 1 gün sonra 2 kişi de 2 gün sonra savcılığa çıkarılmadan serbest bırakıldı. Polisin baskın gerekçesi ise **Fakirlerin ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri (FESK)** adlı örgütün yaptığı bombalama eyleminin duyurusunun e-mail yoluyla gazeteden yapıldığı id-

diası. Polisin gözaltı terörüne rağmen Atılım gazetesi emekçileri 6 Şubat 2003 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün asılsız suçlamalarını ve saldırıyı kınadılar. Son bir hafta içerisinde Ankara ve Antep muhabirlerine yapılan saldırıları da hatırlatan Atılım gazetesi Sahibi ve Yazışmaları Müdürü **Özgür Çubuk**, devletin tüm saldırılarına karşın, politik çizgileri doğrultusunda ısrar ve inatla gerçekleri yazmaya devam edeceklerini söyledi. (İstanbul)

ATILIM GAZETESİNE YAPILAN BASKIN PROTESTO EDİLDİ

* Etkin Ajans'a yönelik baskı ve saldırılar, 8 Şubat günü İHD Bursa Şubesi'nde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

Atılım gazetesi Bursa temsilciliği tarafından yapı-

lan açıklamaya, İşçi-köylü, Ekmek ve Adalet, İHD Bursa Şubesi, SD, EMEP, HADEP, Halkevleri gibi kurumlar da destek verdi. Açıklamayı Atılım gazetesi Bursa temsilcisi **Pelin Çalışkan** okudu. Çalışkan "6 ay arayla gelen bu saldırılar, doğrudan gazetemizin sosyalist yayın çizgisi ve habercilik anlayışına yöneliktir" dedi.

İHD adına bir konuşma yapan Yönetim Kurulu Üyesi **Hüseyin Camkırın** "Devlet devrimci ve sosyalist basına yönelik baskıları ile birlikte tüm muhalif kesime anti-demokratik baskılar uygulamaktadır. Bu baskıcı politikayı kınıyor ve protesto ediyoruz" dedi. (Bursa)

* Atılım gazetesi temsilciliği tarafından yapı-

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. **Alinteri**, Devrimci Demokrasi, **Ekmek ve Adalet**, İşçi-köylü, **Kaldıraç**, Odak ve **Atılım** okurlarının destek verdiği eylemde Atılım gazetesi Ankara muhabiri **Selver Orman**, "Devlet bir yandan sosyalist basın çalışanlarına gözdağı verirken, diğer yandan gazetelerinin çıkarılmaması ve emekçilerle buluşmaması için elinden geleni yapıyor. Yapılan bu keyfi saldırıyı kınıyor ve gözaltında tutulanların derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" dedi. "**Devrimci sosyalist basın susturulamaz**", "**Baskılar bizi yıldıramaz**" sloganları atılarak basın açıklamasına son verildi. (Ankara)

ADSBP BİR YAŞINDA

● Devrimci ve sosyalist basın üzerindeki tüm baskılara karşı ortak tavır geliştirebilmek için **11 Ocak 2002** tarihinde kurulan **Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu (ADSBP)** birinci yaşına girdi. Kurulduğu günden itibaren toplumsal, siyasal, ekonomik gündemlere çeşitli biçimlerde müdahale etmeye çalışan ADSBP kuruluşunun birinci yıldönümü nedeniyle bir deklasyon yayınladı. "**Devrimci ve demokratik mücadelenin parçalı, birbirinden kopuk ve dağınık bir biçimde, karınca kararınca verildiği bir dönemde bir arada olma, dayanışma inadını sürdürebilmek bile anlamlıdır. Üstelik bu birliktelik tüzüklü-programlı ve kalıcılığı hedef alan bir birlikteliktir**" diyen ADSBP, tecrite karşı herkesi birlikte hareket etmeye çağırdı. (Ankara)

OHAL valilikleri Çadırkent yönetimlerinde

Yıllardır uygulanan politikalarla teşhir olan OHAL yönetmeliklerinin mülteci kamplarında yaşama geçirilmesi egemenlerin barış anlayışını da ortaya koymaktadır. Sözde Irak halkının can güvenliğini düşündüğünü iddia ederek yaptığı açıklamaların, gerçeği ne kadar yansıttığını da izlenen bu pratikle bir kez daha görmekteyiz.

ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlıklarının hızlandığı bugünlerde Türkiye'nin saldırıda oynayacağı rol ve pastadan alınacak pay pazarlıkları giderek hızlanıyor. **Yoğunlaşan diplomasi trafiği, yapılan hazırlıklarda artık son şeklin verildiğine dair somut göstergeler.** Ülkemizin birçok yerine askeri yığınak yapan ABD emperyalizminin uşağına sus payı olarak vereceklerin hesabı yapılmakta. TC bir taraftan bu pazarlıklarını yoğunlaştırırken diğer taraftan da Irak'ta olası saldırı durumunda Türkiye Kürdistanı'na gelecek mülteciler için hazırlık yapıldığının açıklamalarını yapmakta. Hazırlanan çadırkentlerde yaşamlarını sürdürebilecekleri yönlü yapılan açıklamaların yanısıra basına yansıyan haberlerde Kızılay'ın yardım tırı olarak gösterdiği araçların içinin boş olduğu belirtiliyor. Hazırlanan yaşam koşullarının ne kadar gerçeği ifade ettiği de bu yaşananlarla ortada.

Türkiye Kürdistanı'nda yıllardır uygulanan OHAL yönetme-

likleri ve valiliklerin mülteciler için oluşturulan yerleşim birimlerinde görev alacakları alınan duyurular arasında. Yıllardır uygulanan politikalarla teşhir olan OHAL yönetmeliklerinin mülteci kamplarında yaşama geçirilmesi egemenlerin barış anlayışını da ortaya koymaktadır. Sözde Irak halkının can güvenliğini düşün-

düğünü iddia ederek yaptığı açıklamaların, gerçeği ne kadar yansıttığını da izlenen bu pratikle bir kez daha görmekteyiz. Emperyalist saldırıların nerede ve nasıl olursa olsun insan haklarını hiçe saydığı ve uygulamaların tamamen haksız savaş yasalarının olduğunu bugüne kadar yaşanan pratiklerden çok iyi biliyoruz. En

yakın örneği İsrail'in Filistin'de aylardır uyguladığı katliamlardır. Duvar diplerinde kurşuna dizilen kadın, çocuk ve gençler bu savaşın en ağır biçimde faturasını ödeyenler oldu. Şimdi bu fatura Irak halkına kesilmiş durumda.

IRAKLI MÜLTECİLERE OHAL TERÖRÜ

Topraklarını, yurtlarını ve geride ölen yakınlarını kaybederek bu topraklara bir parça umutla gelen bu halkın başına konulacak yönetim biçiminin nasıl olduğunu yıllardır Kürt halkının yaşadıklarından dolayı çok iyi biliyoruz. Gözaltında kayıpların, yargısız infazların, zorla göç ettirme ve koruculaştırma politikalarının yaşandığı bölgede yapılan bu suçların failleri bulunup yargılanmadan bu suçlar işlenmeye devam edecek. Üstelik de savaşın ağır faturasını ödeyen halka yönelik yapılacak bu uygulamaların tümü. Sözde Irak halkını özgürleştirmek için, dünya halklarını ağır bir tehditten kurtarmak için yapılacağı söylenen saldırıların

Irak halkına getireceği "barış ve özgürlüğü" Afganistan'da gördük. Şimdi aynı fotoğrafı Irak halkı için bir kez daha göreceğiz.

Halkın "özgürlüğü" Irak'da ABD bombalarıyla sağlanırken ülkemizde ise OHAL yönetmelikleriyle sağlanacak. Yıllardır T. Kürdistanı'nda yaşanan bir dizi hukuksuzluk mülteci kamplarında yaşayan halka uygulanacak. Türk hakim sınıflarının masumane pozlarla sarıldıkları demokrasi havariliğinin içeriği de getirilen bu uygulama ve anlayışla kendisini bir kez daha göstermektedir.

OHAL kalktı demagogilerini sürdüren devlet, uygulamaları fiili olarak devam ettiriyor. Yıllardır Kürt halkına uygulanan politikalar şimdi ABD bombalarının hedefi durumunda olan Kürt halkına uygulanacak. Emperyalist saldırganlığa karşı olmak bu anlamda yaratacağı her türlü yıkım ve tahribata karşı çıkmak öncelikli acil görevimiz. Bu görevi yerine getirelim ve halkın emperyalistlerin çıkarları uğruna katledilmesine karşı çıkalım. (Mersin)

MAYIN PATLAMASI: 1 ÖLÜ 2 YARALI

Mardin'in Beyazsu Beldesi'ne bağlı Daline köyü yakınlarında mayına basan 3 kişiden 1'i öldü, 2'si ise ağır yaralandı.

Edinilen bilgiye göre, Mardin'in Beyazsu Beldesi'ne bağlı Daline Köyü yakınlarında hayvanlarını otlatan 14-15 yaşlarındaki **Ramazan Ağırman, Sait Ağırman ve Zübeyir Ağırman** adlı kişiler dün akşam araziye döşenmiş mayına bastılar. Meydana gelen patlama sonucu **Sait Ağırman** olay yerinde yaşamını yitirirken, Ramazan ve Zübeyir Ağırman ise ağır yaralandı. Nusaybin Devlet Hastanesi'ne kaldırılan yaralılar ilk müdahalenin ardından Diyarbakır Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı. (DİHA)

Mersin Limanı ve çevresinde avlanma yasağı

Balıkçıların güvencesini kim verecek? Ekonomik sıkıntı içinde yaşıyoruz. Balıkçı kendini geçindiremiyor.

Mersin Valisi **Akif Tiğ**'in 27 Ocak'ta yayımladığı bildiriye balıkçılığın askeri ve sivil gemilerin deniz trafiğini önemli derecede engellediği, güvenliği tehlikeye düşürdüğü savunuldu. Akif Tiğ yasak kararlarını çiğneyenler hakkında da yasal işlem yapılmasını istedi. Ortadoğu'nun önemli 10 limanı arasında gösterilen Mersin Limanı'nın ABD askerlerine açılmasıyla bölgenin önemli geçim kaynağı olan balıkçılık da tehli-

ye girdi. Balıkçılar bu yasağa tepki gösterdiler. Mersin Balık Pazarındaki balıkçılardan biri olan **Ömer Faruk Polat**:

"20 senelik balıkçıyım. Babadan kalan bu mesleği devam ettiriyorum. Bu olayların yaşanmasına üzülmüyoruz kendi adımıza. Yasak koymanın kimseye bir yararı olacağına inanmıyoruz. İlk başta olta ile avlanmayı yasakladılar. Bugün olta ile avlanmayı yasaklayanlar yarın bizim provları da yasakla-

yacak. Biz günlük geçimi sağlayan insanlarız, bugün olta tutmazsa evde çocuklar aç kalacak, zaten bu mesleğin sigortası yok hiçbir sosyal güvencesi yok. Biz kendi emeğimizi kendimiz kazandığımız halde bunu engellenmeye çalışıyorlar. Türkiye'deki sistem, hep başkaları tarafından yönetilmek, Türkiye geçmişten ders çıkarmıyor. Geçmişte bir sürü zarar oldu, ekonomi battı. Balıkçıların güvencesini kim verecek? Ekonomik sıkıntı içinde yaşıyoruz. Bir gecede avlanmak için bir ton mazot yakıyor, yaktığı mazot bir milyarı buluyor, avladığı balık üç yüz milyon. Balıkçı kendini geçindiremiyor. Bir de yasaklar konulunca ne olur. Bu balıkçılar ne yapar. Savaşlar çare değildir. Teknoloji insanların iyiliği için var. Avrupa ülkeleri bunları saptırmaya çalışıyorlar. Biz hiçbir yerde sa-

vaş istemiyoruz" dedi.

Başka bir balıkçı **Bilal Polat** ise "bu mesleği 15 senedir yapıyorum babadan kalma bir meslek aile fertlerine bakıyorum. Valiliğin bu kararı Mersin Limanı bölge olması dolayısıyla balıkçıları yoğun bir şekilde etkiledi. Avlanma belli bir yerde yapıldığı için ve yazın kaçak yapılmasından dolayı şu an balık avlanması fazla yapılmıyor. Savaşın etkisi ile ülkede büyük bir kriz yaşanıyor. Bu da bizi ister istemez etkiliyor. Balıkçılığın önde gelenleri bugüne kadar zarar görmediklerini söylüyorlar. Önceden balıkçıların pazarda 25 dükkan vardı şu anda ise 3-4 dükkan açık. Bunun en baştaki sebebi savaş tabii ki. Savaş her nerede olursa olsun yıkım, ölüm demektir. Şu anda olacak bir savaş bizi her yönden etkiler onun için savaş her zaman zarardır" dedi. (Mersin)

Öcalan'a uygulanan tecrit karşıtı eylemler sürüyor

Devletin Kürt halkı üzerindeki imha politikası şekil değiştirdiğinde de hızından hiçbir şey kaybetmiyor. Bir yandan T. Kürdistanı'nda yapılan operasyonlarda gerillalara yönelik saldırılar devam ederken diğer yandan tecriti protesto eden insanlar gözaltına alınıyor.

Mersin-Açlık Grevi

Öcalan'a uygulanan tecriti protesto için İstanbul 'dan Mersin'e Adana'ya kadar sokaklara çıkan yüzlerce insan polisin saldırısı ile karşılaşmaktadır.

Devletin Kürt halkı üzerindeki imha politikası şekil değiştirdiğinde de hızından hiçbir şey kaybetmiyor. Türkiye Kürdistanı'na yapılan operasyonlarda gerillalara yönelik saldırılar devam ederken şehirlerde de, Öcalan'a uygulanan tecriti protesto eden yüzlerce insan polisin saldırısı ile karşılaşmaktadır. Bu saldırılardan ve eylemlerden derlediğimiz bazıları aşağıdadır.

* 6 Şubat günü Suriye'nin Afrin ve

Derik kentlerinde yapılan ve yoğun bir katılımın olduğu yürüyüşlerde ateşler yakıldı. Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Zorova semtinde de kalabalık bir grup tarafından yapılan eylemde "Önderliksiz yaşam olmaz" pankartı açıldı.

* 1 Şubat'ta Adana İnönü parkında biraraya gelen "her türlü şiddete karşı çalışma grubu" üyesi 50 kadın boyunlarına "İraklı kadınlar yalnız değildir", "Gü-

neşsiz yaşam düşünemiyoruz" yazılı dövizler takarak, ağızlarını da siyah bantlarla kapatarak oturma eylemi yaptı.

* Batman'ın Fatih ilçesinde okuyan yaklaşık 100 öğrenci 1 Şubat günü karnelelerini aldıktan sonra "tecrit ve savaşa hayır" eylemi yaptı. Aynı gün Van'da ise M. Akif Ersoy Lisesi, Atatürk Lisesi, Uğur Dershanesi ve Zafer Dershanesi öğrencilerinden oluşan yaklaşık 300 kişilik bir öğrenci grubu Zafer Dershanesi önünde eylem yaptılar.

* Batman'ın Hilal Pazaryeri ve Bağlar, Diyarbakır'ın Seyrantepe ve Dağkapı mahalleleri, Siirt'in Ulus mahallesi ile Hak-kari'nin Yüksekova ilçesinin Kışla mahallesinde Öcalan'a özgürlük talebiyle eylemler yapıldı.

* İstanbul Zeytinburnu'nda ise Merkez Efendi mahallesinden geçen tramvay yoluna molotof kokteyl atıldı.

* Kızıltepe'de bir grup genç tecriti protesto etmek için AKP ilçe örgütüne molotof kokteyl saldırısında bulundu. Yangının büyümesi ile binanın büyük bir kısmı kullanılamaz hale geldi.

* Almanya'nın Dortmund kentinde 1 Şubat günü Ehmede Xani Kültür Merkezi tarafından 200 kişinin katılımı ile bir protesto gösterisi yapıldı.

* 4 Şubat'ta Diyarbakır'da tecrit ve savaşı protesto etmek amacıyla Dağkapı Vedat Dalokay meydanında toplanan "Diyarbakır Demokratik Gençlik Platformu" üyesi yaklaşık 300 kişi polisin saldırısına uğradı. "Tutsaklara özgürlük tecrite

son" ve "Biji serok Apo" sloganları atan gruptan 20 kişi gözaltına alındı.

* Diyarbakır'ın Huzurevleri semtinde 3 Şubat günü biraraya gelen gençler Diyarbakır Urfa otoyoluna ateşler yakarak trafiğe kapattı. Öcalan lehine slogan atan grup buradan Dr. Sıtkı Gönül caddesine doğru yürüyüşe geçti.

Aynı gün Adana'nın Seyhan ilçesine bağlı Mithatpaşa caddesinde akşam saatlerinde bir araya gelen yaklaşık 500 kişi "Öcalan'a özgürlük" istemiyle molotof kokteyl atarak eylem yaptı. Yürüyüşe geçen gruba saldıran polis mahalleyi ablukaya aldı.

* Mersin Tutuklu Aileler İniyatifi, KADEK Genel Başkan'ı Abdulah Öcalan'ın avukatları ile görüştürülmemesini protesto etmek amacı ile yaklaşık 20 kişi ile HADEP Merkez İlçe binasında 27 Ocak'ta 6 günlük açlık grevine başladıklarını, tecritin devam etmesi halinde 15 Şubat'a kadar süresiz 3'er günlük dönüşümlü olarak 15 Şubat'tan sonra ise süresiz açlık grevine gireceklerini açıkladılar. Adana'da DEHAP Seyhan ilçe binasında bir basın toplantısı düzenleyen Tutuklu Aileler İniyatifi sözcüsü Nahide Kurt Öcalan'ın ailesi ve avukatları ile hava muhalefeti gerekçesi ile görüştürülmemesinin geçerli bir neden olmadığını vurguladı. Açıklama sırasında parti binasında bulunan kitle, "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Savaş ölüm ve tecrit istemiyoruz", "Güneşe uzanan elleri kıracağız" sloganlarını attı. (H. Merkezi)

Diyarbakır'da yaşananlar OHAL'i aratmıyor

kanlığını yaptığı 57. hükümet döneminde yayımlanan "OHAL bölgesinden sürgün edilen kamu çalışanlarının eski görev yerlerine dönüşlerinin engellenmesi"ni içeren genelge hala yürürlüktedir. OHAL'in kalktığı illerde görev yerine dönmek isteyen kamu çalışanlarının dilekçeleri yönetmeliğe aykırı olduğu gerekçesiyle işleme konulmamaktadır. Son olarak Diyarbakır valiliği tarafından Antalya'ya sürgün edilen ancak, OHAL'in kalkmasıyla Diyarbakır'daki eski görev yerine dönmek isteyen bir öğretmenin dilekçesi "Yönetmeliğe aykırı olduğu" gerekçesiyle işleme konulmadı. Tüm bunlar gösteriyor ki OHAL sadece kağıt üzerinde kalmıştır. Özellikle de Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde Öcalan'a uygulanan Tecrit nedeniyle protesto girişimlerinde bulunan Kürt halkı üzerindeki baskılar pervasızlaşmıştır. Diyarbakır kırsalında gerçekleşen çatışmadan sonra da insanların OHAL'e yönelik korkularının en belirgin göstergesidir. (Mersin)

Fotoğraf: Mehmet Samur-DİHA

Bölgede yaşanan son gelişmeleri değerlendiren İHD Diyarbakır Şube başkanı Selahattin Demirtaş yaptığı açıklamada tansiyonun her geçen gün biraz daha arttığını ve Öcalan'a yönelik tecrit nedeniyle çatışmaların yeniden başlayabileceği endişesini dile getirirken "Irak savaşı dünya için ne kadar önemliyse tecrit de bölge için o kadar önemli" görüşünü dile getirdi. Tecrite

karşı protestoların yaygınlaştığını, Emniyet Müdürlüğü'nün de buna karşı önlemleri artırdığını kaydeden Demirtaş, şiddete başvurma, gözaltı, işkence, toplantı ve gösteri yasaklama ve tutuklamaların da yüksek olduğunu ifade etti.

Resmi anlamda OHAL her ne kadar kalkmış olsa da yaptırımları hala sürmekte. Bunun en basit örneği olan Bülent Ecevit'in baş-

ROZERİN KİMLİĞİNE KAVUŞTU

Diyarbakır'da Mehmet Sert yeni doğan kızına Rozerin ismi vermek isteyen ailelerin yaşadığı sorunlar yaşamaya başladı. Dicle nüfus müdürlüğüne başvuran Mehmet Sert müdürlük tarafından reddedildi. Sert daha sonra Dicle Kaymakamı ile görüşme yaptı. Kaymakam, "Rozerin Abdullah Öcalan'ın korumasının adı, o ismi bırak-

mam" yanıtını verdi. Bu yanıtın üzerine Sert avukatı aracılığı ile girişimleri başlattı. Avukat Acun ismin kabul edilmemesi halinde AİHM'e başvuracağını belirtti. Bunun üzerine kaymakamın nüfus dairesini arayıp kabul edilmesi için talimat verdiği söylendi. Nüfus Müdürlüğü'nün Rozerin ismini kabul etmesiyle Rozerin, kimliğine kavuşmuş oldu. (Mersin)

Türkiye'nin AİHM rekoru

AİHM yaptığı basın toplantısı ile 2002 yılı çalışmalarını değerlendirdi.

Strasbourg'da düzenlenen ve AİHM Başkanı Luzius Wildhaber'in yaptığı açıklamada, 2002 yılı istatistikleri hakkında bilgi verildi. Türkiye'den yapılan başvurularda işkence, gözaltında ölüm ve kayıplarda azalma olmasına rağmen düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüğünde artış kaydedildiğini belirten Wildhaber "ihlallerde ilk 3 sırayı Türkiye, Rusya ve Polonya paylaşıyor" dedi. Türkiye'de uygulandığı söylenen uyum yasalarının hazırlanan istatistiklerde bir değişim yaratmadığı gözlenirken şu an AİHM'de

bekleyen toplam 30 bin 828 dosyadan 5 bin 246'sı Türkiye'ye ait. İkinci sırayı 3 bin 784 dava ile Rusya ve 3 bin 156 dosya ile Polonya takip ederken, 2002 yılında verilen toplam 844 mahkumiyet kararının 105'i Türkiye'ye karşı sonuçlandı. İtalya 391, Fransa 75 davadan cezalandırılırken, bu sayı Almanya için 9 oldu. 2002 yılında yapılan başvurularla birlikte artık davalara yetişemediklerini söyleyen Wildhaber ceza verilen ülkelerin kararları yeterince yerine getirmediğinin de altını çizdi. 2003 yılında özellikle anadilde eğitim davalarının arttığı, gözaltında ölüm davalarının azaldığı açıklandı. (H. Merkezi)

Tüm bilgiler pratiğin ihtiyaçlarına yanıt olacak tarzda incelenmelidir GERÇEĞİ KAVRAMAK VE ONA YÖN VERMEK

Yedinci yönelim bizlere, bu iradeye yön verecek olan andaki yönelimi her alanımızın, her birimizin, her militanın, her taraftarın misyonu ve kavrayışı oranında bulunduğu alanda öncelikli görevinin parti örgütlülüğü yaratmak ya da varolanı güçlendirmek olarak koymaktadır.

Dünya halkları ve hiç kuşkusuz ki Türkiye halkı açısından önemli günlerin dönemindedir. Bu iki açıdan böyledir. Birincisi dünya üzerinde emperyalist saldırganlığın alabildiğine ayyuka çıktığı ve bu saldırganlığın tüm dünya halklarını olduğu kadar Türkiye halkını da birebir etkilemesi. Halklar kendilerinin olmayan haksız bir emperyalist saldırganlıkla, vahşetle, zulümle ölümle vb. karşı karşıya bırakılıyor. Türkiye emekçi halkı için bu gerçeklik daha yakıcı bir durum olarak kendini dayatıyor. Bu durumu Türk hakim sınıflarının emperyalizm karşısındaki duruşundan, Türkiye'nin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısından vb. kaynaklı olarak değerlendirmek gerekiyor. Konumuz bu olmadığı için üzerinde fazla durmuyoruz.

Ancak üzerinde durulması gereken bir nokta olarak bu durum yani Türk hakim sınıflarının emperyalizmin uşağı olma misyonlarını yerine getirmeleri ve emperyalizmin saldırganlığında koçbaşı olarak yer almaları, hiç kuşku yok ki devrimci olanakların daha da artmasını beraberinde getirmektedir.

Öte yandan tüm bu gelişmelerin yanında sürecin belirleyici öğelerinden birisi olan ve tarihsel önem taşıyan bir gelişme de Proletarya Partisi'nin yedinci oturumunu gerçekleştirmesi ve sürecini değerlendirmesi oldu. Proletarya Partisi son oturumunda geride bıraktığı yedi yılı değerlendirdi ve bu değerlendirmenin ışığında kendi önüne yeni görevler koydu.

Proletarya Partisi'nin

geçmiş yedi yıllık sürecini değerlendirirken üzerinde durduğu en önemli eksikliği, Proletarya Partisi halka yönelik saldırılara karşı halkı bilinçlendirmeyi ve onları bu saldırılara karşı örgütlemeyi başaramaması olarak ortaya koymaktadır. Bu yönlü attığı adımlar yetersiz kaldı ve ilerleyemedi, ilerlemesi engellendi. Türkiye Devrimci Hareketinin öteden beri muzdarip olduğu tasfiyecilik hastalığı Proletarya Partisi'nde de önemli de-

olmayan bir yönelim ve görevler koymuştur. Bu yönelim partinin bir bütün olarak toparlanması ve yetkin, süreklileşmiş bir savaşa önderlik edecek hale getirilmesini içermektedir. **Savaşın savaş içinde kavranabileceği tezine uygun olarak tüm faaliyetlerin güçlerin korunması ve geliştirilmesine hizmet etmesi olarak ortaya konulmaktadır.**

Bu kavranmalı ve hızla, geri dönülmeyecek adımlarla geliştirilmeli-

dinci oturumunda ortaya koyduğu yönelimin ve anlayışın dışında kalan ve bu anlamıyla partiyle birlikte yürümeyen bir pratik duruştur. **Bugün partiyle birlikte yürümek demek, gerçeği kavrayarak ona hükmetmekle, ona yön vermekle ve hiç kuşkusuz ki örgütlü mücadeleyle olur.** Bugün her partili militanın görevi her alanda geneli somutlayarak, güncelle olan bağını kurmaktır. Ve bu bilinç ışığında şekilsizlik vermektir, hareket-

reketsizlikten, söylem düzeyinde kalan onlarca sayfa belirlemeden daha iyidir. Sürecin emrettiği, partinin yön vermediği pratiklerin sınıf mücadelesine hiçbir katkısı olmaz. Birinin yolu çürümeye ve örgütsüzlüğe çıkarken diğerinin yolu hareketliliğe, canlılığa ve örgütlülüğe çıkar.

Yedinci sürecimize uygun olarak Parti önderliğinin belirlediği ve belirleyeceği görevlerin her birinin değeri tartışma götürmez derecede yüksektir. Proletarya Partisi çok değerli bir mirasın ve otuz yıllık paha biçilmez değerlerin ürünü olan bir partidir. Proletarya Partisi yok edilemeyecek, teslim alınamayacak kadar güçlü, fakat bugün devrim sorumluluğunu taşıyabilecek kadar da geri bir durumdadır. Bunun bilincinde olmak ve sınıf mücadelesinin gerektirdiği görevleri yerine getirmekte tereddüt göstermeden sabırlı ve inatçı olunmalıdır. **Geriliğimizi giderecek olan sınıf savaşımıdır.** Sınıf mücadelesine korkusuzca atılmakta acele etmeliyiz. Ezilenlerin yaşadıkları bilincimizde yerini bulmalı ve Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin rehberliğinde ezilenleri kurtuluşu sevk etmeliyiz. **Bu pratiği göstermeyen herkes bilinmelidir ki sürecin emrettiği tarzda davranmayan, kendi durumuna meşruluk arayan bireysel amaçları peşinde koşanlardır.**

Kolektif iradenin belirlediği, stratejik hedefimize hizmet eden, onu güçlendiren taktik yönelimlerden, güncel görevlerden söz ediyoruz. Buna uygun davranmayan, buna uygun hareket etmeyen her militan bir

çok şey yapabilir ama görevini yapmadığı kesindir. Çünkü o hala kolektifin bir parçası olmayı başaramamış, kolektif bilinç ve sorumluluktan uzaktır. Burada karşımıza şu çıkıyor; örgüt ve örgütlülük kolektif iradenin belirlediği taktik yönelim doğrultusunda harekete geçmek için belli bir hedef ve planın yanı sıra o hedef doğrultusunda bu planı uygulayacak iradenin bir bütün olarak hareket etmesi, bireysel tavırlara, kendi derdine düşmüş yaklaşımlara izin vermemesi gerekmektedir. Anlatmak istediğimiz kısa ve öz olarak şudur aslında; yedinci yönelim bizlere, bu iradeye yön verecek olan andaki yönelimi her alanımızın, her birimizin, her militanın, her taraftarın misyonu ve kavrayışı oranında bulunduğu alanda öncelikli görevinin parti örgütlülüğü yaratmak ya da varolanı güçlendirmek olarak koymaktadır. Yedinci yönelim neden bunun üzerinde bu kadar önemle durmaktadır? Çünkü başta da belirttiğimiz gibi Proletarya Partisi geçmiş yedi yıllık sürecini değerlendirdiğinde yaşadığı sağ ve sol tasfiyecilikten çıkardığı dersler nedeniyle bu konu üzerinde önemle durmaktadır. Bugün dünden daha fazla gerçeği kavramalıyız, gerçek olan partiyle yürüyendir, gerçek olan tasfiyeciliğe karşı amansız bir mücadele yürütmektir. Çünkü Tasfiyecilik, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminden uzaklaşmanın, emperyalizmin artan ideolojik saldırılarını karşısında karamsarlık ve umutsuzluğun dışı vurumudur. Tasfiyecilik, iradesizliktir.

Proletarya Partisi'nin tüm militanlarının, örgütlü gücünün alınan kararlara bağlı olarak, birlik ruhunu kuşanmak üzere partizanlara yakışır bir yaklaşım içinde olmaları gerekmektedir.

recede etkili oldu. **Sağ ve sol tasfiyecilik yaklaşımlar Proletarya Partisi'nde nitelik ve nicelik açısından gerilemeler yaşanmasına neden oldu.**

Bu koşullar içinde Proletarya Partisi'nin yedinci oturumunu gerçekleştirmesi ve bu ağır tabloyu çekinmeden ve ezme kararlılığıyla, açık ve net bir şekilde ortaya koyması önemlidir. Bu görülmeli ve kavranmalıdır.

Yedinci süreç Proletarya Partisi'nin önüne gücünü abartmayan, salt sözcüklerden ibaret

dir. Proletarya Partisi yerine getirdiği konferans ile birlikte birliğini pekiştirmiş ve belirlenen yönelimde ısrarlı olacağını ilan etmiştir. Proletarya Partisi'nin tüm militanlarının, örgütlü gücünün alınan kararlara bağlı olarak, birlik ruhunu kuşanmak üzere partizanlara yakışır bir yaklaşım içinde olmaları gerekmektedir. Bunun dışında yaklaşımlara prim verilmemelidir. Bunun dışında bir yaklaşım bilinmelidir ki Proletarya Partisi'nin ye-

sizi hareketli kılmaktır. **Durağan olan, ne yaptığı, ne ettiği, kime hizmet ettiği belli olmayan anlayışlara ve pratiklere prim verilmemeli adres olarak mutlaka ama mutlaka yedinci sürecin emrettiği anlayış ve pratik hat gösterilmelidir.** Özcesi içeriden dışarıya, merkezden çevreye doğru tüm örgütlü gücün partiyle birlikte yürütülmesine çaba harcanmalıdır.

Sürecin emrettiği doğrultuda atılacak olan en küçük pratik duruş ha-

Tasfiyecilik, gerçeği kavrayamayan ve gerçeğe hükmedemeyen bilincin zayıf zemininde güçlenir, boy verir. Tasfiyecilikten en fazla etkilenen ideolojik olarak proleter dönüşümü yeterince tamamlanmayan küçük burjuva unsurlar, esas olarak karşı devrimin artan ideolojik ve fiziki saldırıları karşısında tali olarak da partinin andaki yönelimine ayak uyduramayarak, umutsuzluğa kapılırlar, iradeleri yıkılır; bu yıkım onları genel olarak parti ve örgüt tasfiyeciliğine özel olarak da bireysel ve fevri davranışlara iter.

Tüm bunlar yaşadığımız gerçeklerin bir kısmıdır. Bunların bilincinde olmalı ve anda yaşadığımız gerçeklerden edindiğimiz bilgiler pratiğimiz ihtiyacına yanıt olacak tarzda incelenerek yön vermelidir. Geçmişin hatalarına düşmemeliyiz.

Şu an içinde bulunduğumuz durum başka meseleleri ve özellikle de somutun incelenmesinden elde edilecek somut analizlerin ışığında faaliyete yön vermeyi gündeme getirmektedir. Ve esas olarak üzerinde durulması gereken de bu meselelerdir.

Şu bir gerçek ki yaşadığımız topraklarda devrimin gelişip güçlenmesinin koşulları yüksektir. Emperyalizmin içinde bulunduğu kriz derinleştiği -ki, bu kaçınılmaz olarak yaşanacaktır ve hatta yaşanmaktadır- halkı örgütlenme ihtiyacı ve yönelimi de geliyor. Bütün mesele komünistlerin bu gerçeğe yaklaşımıdır. Eğer komünistler bu gerçeği kavrarlarsa örgütlenmenin önünde esaslı bir engel kalmayacaktır. Komünistlerin buna hazırlığı nedir? Bu soruya en iyi yanıt yedinci oturumun kararlarında bulabiliriz.

“Somut incelemeleri içermeyen örgütlenme çalışmaları her ne olursa olsun gelişim gösteremez. Bu ilke bize incelemeyi ve buna uygun ör-

Örgütlenmeyi şemaya, tüzük hükümlerine indirgeyen yaklaşımlar yanlıştır. Bunun yerine incelemeye, kitlelerin durumunun analizine, Partimizin politikalarına, Partimizin ihtiyaçlarına dayanan örgütlenmeleri benimsemeliyiz. Kitlelerin anlayabileceği, benimseyebileceği örgütlenmeler ancak böyle mümkündür.

gütlenmeyi emreder. Önce incelemek için örgütlenmeli ve ardından incelemelerimiz üzerine yeniden örgütlenmeliyiz. Bu yeni bir incelemenin başlangıcı olarak kavranmalı ve örgütlenme devam eden inceleme-örgütlenme döngüsünün sıçramalı yükselişi içinde sürekli bir ilerleme içinde ele alınmalıdır. Örgütlenme anlayışı bir zamana, tamamlanmış bir bilgiye sıkıştırılmaz. Ne sınıf savaşımı buna izin verir ve ne de bilim böyle bir yaklaşımı benimser.

Bize yön veren “somut koşulların somut tahlili” ilkesi ışığında örgütlenmemizi proleter sınıf çıkarı ve iktidar mücadelesinin gereksinimlerine göre planlamalı ve tümüyle somut davranmalıyız. Belirsizliğe ve sürekli yetmezliğe mahkum hedefler ve örgütlenmeler yaratma sürecinden kurtulmalıyız. **Örgütlenmek ilkin öğrenmektir. Ge-**

niş ve doğru bir tahlil örgütlenmenin önünü açar. Partimizde inceleme yapmadan örgütlenmeler oluşturma ve bunlar içinde boğulma bir tarz haline almıştır. Bu, daralmanın önemli bir nedenidir ve geri, yetersiz, öğrenmesini bilmeyen, sektör yönetici ve Parti üyelerinin örgütlenme politikasıdır. Örgütlenmeyi şemaya, tüzük hükümlerine indirgeyen yaklaşımlar yanlıştır. Bunun yerine incelemeye, kitlelerin durumunun analizine, Partimizin politikalarına, Partimizin ihtiyaçlarına dayanan örgütlenmeleri benimsemeliyiz. Kitlelerin anlayabileceği, benimseyebileceği örgütlenmeler ancak böyle mümkündür. Bunun için koşulların tahlilini yapmalıyız. Bu tahlil sınıf tahlilidir.

KP değişen yeni koşullara ve gelişmelere göre taktik belirleme yeteneğine sahip olmak zo-

rundadır. Durağanlık-statikokuluk bir KP için ölüm demektir. Bugün doğru olan bir taktik, yarın yanlış olabilir ve örgütlenme, koşullara göre daralıp açılır. **Tek araç üzerinde örgütlenmek, bir biçime göre şekillenmek sorunlara iğnenin deliğinden bakmaktır.** O halde kitleleri örgütlemeye tüm araçlarını kullanmalıyız. Hiçbir aracı küçümsememeliyiz.” (7. Konferans kararlarından)

Kitlelerle olan bağlar güçlendirilmeden Proletarya Partisi'nin kendisini güçlendirmesi mümkün değildir. KP içerisindeki birçok ideolojik zaafın nedeni de kitlelerden uzaklıktır. Bununla birlikte bu yaklaşıma paralel olarak kitlelerin örgütlenmesinde, proleter sınıf çıkarı ve iktidar mücadelesinin gereksinimlerine göre yapılarak tümüyle somut hedefler, amaçlar üzerinden yürümelidir.

PUSULA

GERÇEĞİ SAVUNMAK

Komünistler her zaman gerçeği savunmak zorundadır, buna hazır olmalıdır. Çünkü gerçek halkın çıkarlarına uygundur. Komünistler hatalarını düzeltmeye de hazır olmalıdırlar. Çünkü hatalar halkın çıkarlarına aykırıdır.

Gerçeği savunmak ve hataları düzeltmek! Yapılması gerekenler bunlardır. Ve bunlar yapıldı. İkinci olağanüstü süreç değerlendirilirken gerçekler savunularak, hatalar düzeltilmeye çalışıldı. Kitleleri örgütlemenin devrimci savaşı örgütlemenin, partiyi örgütlemenin adımları ancak böyle güçlenir.

Yeni sürecin (yedinci yönelim) temel anlayışı şudur; **Gücünü abartmayan salt sözcüklerden olmayan bir yönelim gerçekleştirmek. İddialı, ancak gerçekçi. Kararlı, ancak bilimsel olmak, başarılması gereken budur.** Gerçeği çözümleyerek, kav-

rayarak, gerçeğe hükmetmek! İlerlemenin, güçlenmenin, politik irade olmanın adımları gerçeği kavramaktır. Abartılı yaklaşım hedefine varmayan boşa fırlatılmış ok gibidir. Devrimi gerçekleştirmek, gerçeğin çözülmeyen dünyasını keşfetmektir. Gerçekler keşfedildikçe yetersizlik yerterliliğe, güçsüzlük güce, iradesizlik iradeye, örgütsüzlük örgütlülüğe dönüşür.

Peki gerçekler nedir? Sınıf savaşımına ait olgulardır. Gerçekler yaşanan olgulardır. Yaşamakta olan olgular, gerçektir. Ekonomik, sosyal, politik olarak yaşananlardır. Sayfasında abartılara, hayallere, gerçekçi olmayan beklentilere yer vermeyendir. Katıksız, hilafsız, yalansız olandır. Hiçbir “günahı” olmayanıdır. Acıdır, katıdır, kabul edilmesi kolay olmayandır.

Yeni süreçte en fazla üzerinde durularak işlenen,

önemle vurgulanan, cesaretle savunulan gerçeği çözümlenmek ve ona hükmetmek olmuştur. Kitlelerin yaşamını çözümlenmek, düşmanın hareket yasalarını çözümlenmek, parti gerçekliğini çözümlenmek, aslolan budur, biz bunu yapacağız. Partinin yedi yıllık yaşamını, abartıya ve inkara kaçmadan olduğu gibi çözümlenmek, görünenleri değil ona hükmeden yasaları çözümlenmek. Bunu yapmak, mevcut geriliği aşmak demektir.

Subjektivizm, dogmatizm, dar deneycilik vb. hastalıkların temeli de yaşanan, gerçeklerden uzaklaşmaktır. Gerçeği görünende aramak, parçada aramak, özde aramak gibi yanılgılar, bizi ideolojik hastalıklarla yaşatmaya mahkum kılar, hastalık ise bünyeyi güçsüz kılar. Hasta güçlü olabilir mi? Güçlü iradeye sahip olunamadığı için hastalık ortaya çıkmıştır. İdeolojik hastalıkları alt etmek, gerçeği keşfetmekten ve onun yasalarına hükmetmekten geçer. Teoriyle pratik, bilmeyele yapma arasındaki diyalektik bağı kurabilmektir.

Beklentilere, alışkanlıklara hapsolmek, kendiliğinden ciliğe hapsolmaktır. Gerçeğe, yaşama, sınıf savaşımının yasalarına denk düşmeyen alış-

kanlıklar ve beklentiler, partiyi subjektivizme götürür. Partinin mücadele yeteneğinin gelişmesinin, politik düzeyinin yükseltilmesinin, berrak bir kavrayışa sahip olunması için doğru bir inceleme tarzına sahip olması gerekir.

Önümüzdeki süreçte yapılan değerlendirme ve tespitler, ortaya konulan görev ve sorumluluklar, belirlenen politikalar, hedeflenen “beklentiler”, gerçeğin yasalarına, sınıf savaşımının yasalarına göre belirlenmeye çalışıldı. Gücümüzü abartan, gerçekliğimizi ifade etmeyen, ancak iddiası zayıf olan bir yönelime giremeyiz. **Doğru bir politika bizim yolumuzu aydınlatır, doğru politika, doğru görevlendirme, doğru çalışma tarzı bizi kitlelerle bütünleştirir.**

Bizi kitlelerden koparan hastalıklar dogmatizm, subjektivizm ve bunun üzerinde yükselen sektierizmdir. Yedinci oturum, parti, devrim ve halk gerçekliğini çözümlerken hatalarını da tespit ederek, sürecinin muhasebesini yapmıştır. Söz ve konuşma yerini kararların doğru tarzda kavranarak, yaşama geçirilmesine bırakmıştır.

Bazı yoldaşlar, gerçeğin incelenmesinin sınıf savaşımımız açısından ne önemi oldu-

ğunu sorabilir. Ancak bu yoldaşlar bilmelidir ve kavramalıdır ki gerçek kavrandıkça ona hükmedilir, gerçeğe hükmederek sınıf savaşımının çelişkileri çözülür, ileri mevziler kazanılır. **Gerçeği incelemeyle devrimin görevleri arasında kapsamlı ve derin bağlar vardır. Bu unutulmamalıdır. Gerçeği incelemek, gerçeğe doğru tarzda müdahale için şarttır. Gerçeğe doğru tarzda müdahale etmeyen tutum, Marksist-Leninist-Maoist tutum olamaz. Bizlerin tutumu yarı aydın tutumu olamaz, MLM tutum olmalıdır.**

Gerçeğe hükmetmenin adımları ise doğru bir inceleme tarzına sahip olmakla mümkündür. Bugünkü durumun incelenmesi, tarihin incelenmesi, Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin evrensel gerçeğinin incelenmesi, yani somutun kapsamlı ve sistemli incelenmesi yolumuzu bulmaya yarar. Kendi dar bilgimize, öznelci yaklaşımımıza güvenerek devrimin sorunlarını çözemeyiz. **Sürekliliği sağlanmış önderliği yaratma yöneliminde gerçeği incelemek, öznel niyetlerimize göre değil, sınıf savaşımının gerçek sorunlarına göre incelemek, aslolan budur. Yapmamız gerekenler bunlardır.**

Emperyalist saldırganlık karşısında sınıf bilinçli proletaryanın tutumu, görev ve sorumlulukları

Bugün geniş emekçi yığınlarının önemli bir kesimi savaş ve sorunları hakkında konuşmakta, tartışmakta ve bu sorunun çözümüyle ilgilenmektedir; daha duyarlı ve daha dikkatlidir, sınıf ve parti bilincini almaya daha fazla elverişlidir. Örgütlenme koşulları daha olgunlaşmıştır. Bu süreci devrim ve parti lehine çevirmek için güçlü bilince ve süregelen müdahaleye ihtiyaç vardır.

Nedir görev ve sorumluluklarımız? Bu süreçte emperyalist saldırganlık hazırlığında hangi görev ve sorumluluklar bizleri beklemektedir? Emperyalizme ve saldırganlığa karşı en geniş kitlelere yönelik yoğun ve zengin ajitasyon ve propaganda faaliyetine girişmeliyiz. Bu faaliyet belli bir örgütlenmenin zeminini ve geniş kitlelere ulaşmanın yolunu açacaktır. Sürekliliği sağlanmış yoğunlaştırılmış bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti aynı zamanda kendi içinde sürekliliği sağlanmış bir kitle faaliyetini de beraberinde getirir. Ajitasyon-propaganda faaliyeti demek kitle faaliyetinin önemli bir bileşeni demektir. Ajitasyon ve propaganda faaliyeti kitlelere yönelik olduğundan bunun sahipleri de kitlelerdir. Bu faaliyetimizi süregelen hale getirmeliyiz.

Edilgenliğin, atıllığın ve pasifizmin kırılması için olanaklar ve güçlü nedenler vardır. Dünyede ekonomik, sosyal ve politik nedenler vardı. Ancak bugün herkesi dolaysızca ilgilendiren, etkileyen, konuşturan ve tartıştıran yakıcı düzeyde kendini hissettiren güçlü nedenler vardır. Nedir bu nedenler? Emperyalistlerin Irak'a karşı saldırı hazırlığıdır. Bu süreci doğru çözümleyip, olanakları ve fırsatları iyi değerlendirirsek kitleselleşmenin ve güçlü örgütlülük yaratmanın taşları döşemiş oluruz. Bu

süreç aynı zamanda her sınıf ve tabakadan, farklı milliyet ve inançlardan halkın farklı mesleki ve kitle örgütlerinden insanların politize edilmesini de sağlayacak olanaklar sunmaktadır. Sadece Kürt halkının değil sadece Türk halkının değil. Sadece sınır bölgelerinde yaşayan emekçilerin değil, işçi-köylü-kamu emekçisi-esnaf-öğrenci-kadın-çocuk toplumunun tüm kesimlerini her yaş grubundan insanları direkt ilgilendiren bu sorun karşısında kitlelere gidip propaganda ve ajitasyon yapacağımız onları örgütleyeceğimiz nedenler güçlüdür. Onları etkileyip örgütleyebileceğimiz nedenler daha olgundur. Irak'a yönelik olası bir emperyalist saldırıdan toplumun hemen her kesimi önemli oranda etkilenecektir, halkların damına bomba ve şarapnel parçaları, sofrasına taş, yüreğine acı düşecektir.

Elimizde etkileyici propaganda ve ajitasyon araçları olduğunda, kitleleri etkileme, örgütlenme ve savaştırma nedenleri düne nazaran daha elverişlidir. Bunun için konferans kararlarının ışığında yürüyeceğiz. Konferansın kararları ışığında anti-emperyalist bilinci devrim ve parti bilincine çevirebiliriz. Konferans kararlarının yol göstericiliğinde ve ışığında yürüyeceğiz. Anti-emperyalist bilinci, devrim ve parti bilincine çevirmeliyiz. Bunun zeminini ve nedenleri güçlüdür.

Bugün geniş emekçi yığınlarının önemli bir kesimi savaş ve sorunları hakkında daha fazla

konuşmakta, tartışmakta ve bu sorunun çözümünüyle ilgilenmektedir; daha duyarlı ve daha dikkatlidir, sınıf ve parti bilincini almaya daha fazla elverişlidir. Örgütlenme koşulları daha olgunlaşmıştır. Bu süreci devrim ve parti lehine çevirmek için güçlü bilince ve süregelen müdahaleye ihtiyaç vardır. Savaş karşıtı seslerin ve gösterilerin şimdilik ağır da olsa giderek geliştiği bir süreç yaşanmaktadır. Mutlaka bu sürecin içinde yer almalıyız. Sloganlarımızla, pankartlarımız ve bayraklarımızla kitlemizle gösteri ve yürüyüşlerin içinde yer almalıyız. Dar bir kesimle olanaklarımızın sınırlı olduğu bir zeminde olsak bile sürece aktif katılmamız, bizleri daha geniş bir kiteselliğe ulaştıracak, daha fazla olanaklar elde etmemizi sağlayacaktır.

Reformist ve "barış" yanlıları ya da toplumun farklı meslek ve kitle örgütleri tarafından örgütlenip düzenlenen kitle gösterilerinde, basın açıklamalarında, legal-illegal kitle gösterilerinde mutlaka yer almalı, katılmalı sürece doğru tarzda, doğru araçlarla, güçlü müdahale etmeliyiz. Devrimci parti ve örgütlerle oluşturulacak eylem birliklerinin zeminini daha fazla olgundur. Buna özel bir önem vermeliyiz. Oluşturulacak eylem birliklerinde daha fazla yapıcı-birleştirici-örgütleyici olmalıyız. Dar grup çıkarılarını bütünün ve devrim çıkarılarının, savaş karşıtı çıkarıların önüne geçirici tutum ve davranışlardan azami oranda kaçınılmalı, yanlış tutumlara düşen-

ABD emperyalistlerinin petrol ve enerji kaynaklarının tek ve tartışmasız hakimi olmak için giriştikleri saldırganlık karşısında tutumumuz açıktır. O da bu saldırganlığın karşısında yer almaktır. ABD emperyalistlerinin egemenlik ve hegemonyalarını güçlendirmek ve pekiştirmek için Ortadoğu'yu yeniden paylaşmak ve yapılandırmak için sürdürdüğü saldırganlık hazırlı-

ğında ilk adımını Irak'tan başlatmak istemesi tesadüfi değildir. Tamamen Irak'taki petrol ve enerji yataklarının sahibi olmak amacıyla ilk adımını Irak'ta atılmaktadır. Bütün kıyametlerin koparıldığı ve koparılmaya çalışıldığı tek neden petrol rezervleridir, enerji kaynaklarıdır, stratejik geçiş güzergahlarıdır. Emperyalistler rüzgar ekiyorlar ancak halkların devrim öfkeleri fir-

tına olarak emperyalistleri biçecektir.

Emperyalist saldırganlık emellerinin özünü, amacını ve hedeflerini açıklamaya çalıştık. Bugüne kadar olayların ve gelişmelerin niteliğini özünü açıkladık. Bu belirlemeyle sınırlı kalamayız. Bunun kadar önemli bir görev daha vardır ki sınıf bilinçli proletaryanın bu saldırganlık karşısındaki görev ve sorumluluklarıdır.

proletaryanın tutumu, görev ve sorumlulukları

leri dostça yapıcı tarzda eleştirmeliyiz. İlkelerimizden taviz vermeden en geniş kesimleri kucaklayacak ve örgütleyecek eylem birliklerine hazır olmalıyız. Propaganda ve ajitasyonda serbestlik esas alınır ancak bu serbestlik sürecin özgünlüğüne, politikala-

rımızın güncelleştirilmesine ve özgünlüğe uygun ve onu güçlendiren tarzda olmalıdır. Somutluğu güçlendiren, ona hizmet eden, genel politikamıza halk savaşı stratejimize hizmet eden, onu güçlendiren özgün politika özgün eylemlilikler özgün tak-

tikler bizleri güçlendirir. İlkeli politika doğru politikadır.

Devrim, parti ve halk bizden bunu bekliyor. Konferans kararları ışığında sürece müdahale bizleri bekliyor. Emperyalist saldırganlığa halk savaşını örgütleyerek, partiyi örgütleyerek,

devrimi örgütleyerek gerçek anlamda karşı koyabiliriz, bu bilinç günlük görevlerimizi yerine getirmenin önünde engel değildir, kitle gösterilerini örgütlemeye engel değildir, tam tersine her kitlesel savaş karşıtı gösteri halk savaşına akacak kanallar olacak-

tır. Yeter ki doğru politika -doğru tarzda- doğru araçlarla sürece güçlü müdahale edelim.

Bu süreçte, yoğun kitle faaliyetlerinde güçlü örgütlülük yaratabiliriz, zayıf ve güçsüz yanlarımızı bertaraf ederek güçlenebiliriz. Güçlü parti örgütlülüklerinin

yaratılması ve kadroların çıkarılması için bu süreç fevkalade elverişlidir.

**YOLUMUZ UZUN,
İŞİMİZ ZOR ANCAK
İMKANSIZ DEĞİL,
BİZ BUNU BAŞARACAĞIZ.**

Mao

EMPERYALİZM EZİLEN HALKLARIN KANINDA BOĞULACAKTIR

ABD emperyalizminin suç ortaklarından biri olan faşist Türk devletine biçilen misyon Kore'dekinden farklı değil. Birkaç milyar Amerikan doları ve güneydeki Kürt ulusal hareketini denetleme sahte vaadi karşılığında onbinlerce TC askeri emperyalist çıkarların aleti olarak Irak ve Kürt halkının katliamı için kiralanıyor.

Kapitalist-emperyalist sistemin büyük haydutu ABD, stratejik çıkarları için kanlı tarihine yeni bir sayfa eklemeye hazırlanıyor. Ezilen dünya halkları daha önce Vietnam, Kamboçya, Kore, Somali, Yugoslavya, Irak ve Afganistan'da ABD'nin kanlı tarihine tanıklık yapmıştı. Ezilen halklara ve insanlığa karşı en zalimane uygulamaların, işkencelerin ve suçların mimarı olan, emperyalist cinayet makinası ABD bu kez kanlı savaş dişilerini Irak halkı şahsında Ortadoğu halkları üzerinde çalıştırma telaşındadır.

ABD emperyalizmi, geçmişteki yalan senaryolarından hiçbir farklılığı olmayan bir benzerini yine tanıdık ve bildik söylemlerle, Irak üzerinde uygulamaktadır. "Irak halkını zalim diktatör ve halkına zulmeden kötü adam Saddam'dan ve onun insanlık için tehdit unsuru olan kimyasal silahlarından kurtarma" gerekçeleri sahte ve yalandır, çünkü Saddam diktatörünün yaratıcıları da kendileridir.

Emperyalist tekellerin kontrolündeki medya ve iletişim aygıtlarının pompaladığı yalan, demagoji ve çarpıtmalara rağmen gerçekler dünya halklarının ve tüm insanlığın tanıklığında geliyor. Hiçbir senaryo emperyalist saldırganlığı meşrulaştırmaya yeterli

değildir. Tüm dünya tanıyor ve biliyor ki, Yankee "özgürlükçülüğünün" esas amacı Irak ve bölge petrol rezervlerine hakim olmak, onları denetim altına almaktır. Bütün ezilen dünya halkları tanık ki dünyadaki en büyük kimyasal, nükleer, biyolojik, ve konvansiyonel silah üreticisi ve satıcısı başta ABD olmak üzere tüm emperyalist haydutlardır. Kriz içinde olan kapitalist-emperyalist sistem krizini aşmak için bir yandan silah üretimini artırırken diğer yandan enerji kaynaklarına sahip olmak için haksız savaş yaratıcılığı ve kışkırtıcılığı yapmaktadır.

ABD emperyalizmi rakiplerine üstünlük sağlamak ve hegemonya gücünü perçinlemek, iki binli yıllarda daha güvenli yer almak için Irak'a göz dikiyor, Ortadoğu'ya göz dikiyor. Tüm savaş cihazlarını yağlamasının, savaş tamamlarını çalmasını sebebi budur. "Arap, Şii, Kürt vs hakları özgürleştirme" demagojisi altında gerçekleştireceği katliamlarla Ortadoğu'yu kan gölüne çevirme isteğinin nedeni işte bu gözü doymaz hegemonya arzusudur.

Emperyalist dalaşa ABD hegemonyasından rahatsız olan ancak ekonomik ve askeri açıdan ona karşı koyacak güce sahip olmayan rakip güçler (AB, Rusya, Çin) hoş-

nutsuz olmalarına rağmen, uluslararası diplomasi trafiğinde suskun ve kaderlerine razı bir pasifliğe gömülüyorlar. ABD başkanı katil BUSH, "silah denetimleri ve sonuçları Irak'a saldırımızı engellemeyiz" diyerek tüm dünyaya ve insanlığa pervasızca ve çılgınca meydan okumaktadır. Görüldüğü gibi "Uluslararası hukuk-insan hakları-egemenlik hakları" vs emperyalist dalaşa yalnızca emperyalistlerin işlerine gelince hatırlanır, son sözü hep en büyük olan, en güçlü olan söyler. Diğerleri ise leşten payına düşenle yetinmek, haddini bilmek durumunda kalır! Ta ki, bir sonraki dalaşa kadar, güçler dengesindeki yeni dengelere kadar bu böyle devam eder gider.. Evet olan budur. Yaşanan budur! Başta faşist Kemalist diktatörlüğü olmak üzere tüm burjuva hükümetlerin suskunluğu ve emperyalist saldırganlık şaşakçılığı, ABD eşkiyalığı karşısındaki tutumlarının temel nedeni budur.

ABD emperyalizminin suç ortaklarından biri olan faşist Türk devletine biçilen misyon Kore'dekinden farklı değil. Birkaç milyar Amerikan doları ve güneydeki Kürt ulusal hareketini denetleme sahte vaadi karşılığında on binlerce TC askeri emperyalist çıkarların aleti olarak Irak ve Kürt

halkının katliamı için kiralanıyor.

KÜRT, TÜRK VE ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN EMEKÇİ HALKIMIZ

Bu savaş bizim savaşımız değildir. Bu, emperyalist bir saldırganlıktır, haksızdır ve meşru değildir. Bu saldırganlık bizim için daha çok yoksulluk ve işsizlik demektir. Bu saldırganlık bizim için içte ve dışta militarist devlet terörünün daha da artırılarak var olan demokratik hak ve özgürlüklerin tümünden ortadan kaldırılması demektir. Bu saldırganlıkla ırkçılığın ve şovenizmin daha da kışkırtılarak halklar arasında kardeşlik ve sınıf dayanışmasının parçalanması ve düşmanlık yaratılması demektir.

O halde bugün güncel görevlerimizden biri emperyalist saldırganlığa hayır demektir. Emperyalist saldırganlığa karşı anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmektir. Emperyalist saldırganlık karşıtı olan tüm güçlerle ortak eylemliler örgütleyerek saldırganlık karşıtı direniş mevzilerini yaratmak ve güçlendirmektir.

Bugün dünyada emperyalistlerin tüm demagojilerine ve çarpıtmalarına rağmen gelişen emperyalizm karşıtı kitlesel eylemlikleri savaş karşı-

tı eylemliklere dönüştürme iradesini Ortadoğu halklarıyla dayanışmaya çevirmeliyiz.

Bugün emperyalist saldırganlık karşıtı kitle hareketlerini Nepal'de, Filipinler'de, Hindistan ve Latin Amerika'da yükselen anti-emperyalist özgürlük savaşlarıyla dayanışmanın bir parçası haline getirmeliyiz. Bu yeni anti-emperyalist kabarışla, ezilenler, emperyalist haydutlara ciddi darbeler vurarak, devrim mevzilerini geliştirecek ve kurtuluşlarını yakınlaştıracaktır. Tarihin hükmü göstermiştir ki "**varlığını kılıçlarla sürdürenler kılıç altında can vermiştir**"

Emperyalist haydutlar döktükleri kanda boğulmaktan kurtulamayacaktır.

**ABD EMPERYALİZMİ
KANLI ELLERİNİ
ORTADOĞU'DAN ÇEK!
ORTADOĞU SORUNU,
ORTADOĞU HALKLARININ
DEVİRİMCİ İRADESİYLE**

**ÇÖZÜLECEKTİR!
EMPERYALİST
SALDIRGANLIĞA HAYIR!
YAŞASIN PROLETARYA
ENTERNASYONALİZMİ!
Türkiye Komünist Partisi/
Marksist-Leninist
Merkez Komitesi
Ocak-2003**

Varlığını kılıçla sürdürenler kılıç altında can verirler

Dünya halklarının gündemine emperyalist hegemonya emelleri için zorla sokulan Irak'a karşı saldırı toplumun her kesimi tarafından ilgiyle tartışılan, konuşulan, hakkında kafa yorulan bir konu haline geldi. Hiçbir dönem bir sorun bu denli kapsamlı ve herkes tarafından tartışılmamış ve onların gündeminde önemli bir yer işgal etmemiştir. İstisnasız her sınıf ve tabakadan insanlar emperyalist saldırganlık hakkında bir biçimiyle konuşup düşünce ve görüşlerini belirterek, saldırganlık karşısında bir tutum belirliyor. Vietnam savaşında bile savaş karşıtlığı bu denli boyutlanmamıştı. Amerika'da bile savaş karşıtları toplumun üçte ikisinden daha fazla bir kesimini kapsamaktadır.

Dünya gündemine oturan emperyalist saldırganlık sorunu, karşısında egemenler ve ezilenlerin tutumları sınıf çıkarları gereği taban tabana zıtlık taşımaktadır.

ABD emperyalist haydutları, dünya ve Amerika kamuoyunu yoğun bir inandırma ve ikna etme çabası içine girerek kendilerinin haklı olduklarını ispatlamak için olmadık yalan ve demagojilere başvuruyorlar. Aynı zamanda yoğun bir diplomasi trafiği sürdürmektedirler. En hünerli Amerikalı diplomatlar, BM uzmanları politikacılar, bütün yetenek ve becerilerini ortaya koyarak, Irak'ın kitle imha silahlarına, biyolojik ve kimyasal silahlara sahip olduğunu ispatlamaya çalıştılar. Burjuva politikacıları, diplo-

matlar, askeri uzmanlar, askeri ataşeler, emekli generaller, emekli büyükelçiler, savaş ve Ortadoğu uzmanları, istihbarat görevlileri 'bilim adamları' vb. hummalı bir çalışma içine girmişler. Kimin için? Ne adına çalışıyorlar? Bu soruların yanıtı çok açıktır. Bir avuç Amerikalı kapitalistin çıkarları için çalışmaktadır. Bir avuç soyguncu, talancı, hegemonyacı kapitalistin çıkarları için çalışmaktadır. Kime karşı çalışmaktadır? Başta Irak halkı olmak üzere Ortadoğu halklarına karşı çalışmaktadır. Ezilen dünya halklarına karşı çalışmaktadır.

Her savaş doğasına ve sınıf karakterine uygun kamuoyu yaratır. ABD emperyalistleri de önce kamuoyu yaratmaktadır. Bu ne anlama gelmektedir? Bu şu anlama gelmektedir; ABD emperyalistleri Irak'a saldırılarını konusunda haklı olduklarını ispatlamaya çalışıyorlar, yani yoğun bir bilinç bulandırma, yoğun bir bilinç karartma ve çarpıtma çalışması yürütüyorlar. Bunun için de gerçekler açık bir şekilde tahrif edilerek, her türlü yalan ve aldatmacaya başvurmaktadır. "Irak'ın BM ile işbirliği yapmadığını, Irak'ın BM kararlarına uymadığını", "Irak'ın silah denetçileriyle işbirliği yapmadığını" vb. yoğun bir yalan ve aldatmaca kampanyası yürütmektedir. Oysa Irak hükümeti yaptığı açıklamayla birlikte silah denetçilerinin kendi ülkelerinde beşyüzlü aşkın mekan kontrol ettiklerini ancak kitle

imha silahlarına ait en küçük bir bulguya rastladıklarını belirtmektedirler. En son olarak da "Irak kendi bilim adamlarını BM denetçileriyle mülakata teşvik etmedikleri" yalanına başvurumaktadırlar. Irak hükümetinin Dışişleri Bakanı Naci Sabri tarafından yapılan basın açıklamasıyla Amerika yönetiminin uluslararası hukuk normlarına bile uymayarak kendi ülkelerine yönelik saldırıları yoğunlaştırarak ülkelerini sömürgeleştirmek istediklerini, asıl amacın Arap yarım adasındaki petrol yataklarına sahip olmak istekleri taşındıklarını ifade etmiştir.

ABD yönetimi, kendi saldırı politikalarını haklı çıkarmak, saldırganlığına meşruluk kazandırmak için Saddam'ın ne kadar cani ve katil ruhlu olduğunu ispatlamaya çalışmakta, akıl almaz yalan ve hilelere başvurumaktadırlar. Yazılı ve görsel basında hergün yenileri eklenerek çoğalan manipülasyonlardan bir kaçına değinelim. "Saddam'ın sarayında köpek balıklarının yüzdüğü okyanusu çağırıştıran bir havuz var. Kitle imha silahları Bağdat caddelerinin altındaki tünelde ve Tikrit'teki mobil sığınaklarda gizleniyor." vb.

Emperyalist hegemonya amaçlı sürdürülen savaş hazırlığı başta Irak halkı olmak üzere ezilen dünya halklarına ve rakip kapitalist ülkelere tehdit ve gözdağı vererek her tarafı korku psikolojisi içine gömerek kitlelerin iradesini baskı altına almak istiyorlar.

Amerikan saldırı planlarına her gün yenileri eklenerek yoğun bir psikolojik savaş aygıtını çalıştırmaktadırlar. Hergün yeni bir savaş senaryosu hazırlanmaktadır. "ABD savaşın ilk gününde 600 ila 800 füze yollayacak. Bu sayı Körfez Savaşı'nda kullanılan füze sayısından daha fazla olacaktır", "ABD tarihinin en büyük hava saldırısına hazırlanıyor 700 uçakla günde 1500 sorti yapacak" son teknoloji ürünü olan yeni geliştirilmiş ve denenmemiş savaş uçaklarını ve bombardıman silahlarını Irak halkı üzerinde kullanacak olan ABD emperyalistleri savaş hazırlığına olanca hızıyla devam etmekte-

dir. Ne için? Başta Irak petrolü olmak üzere Arap yarım adasındaki petrolerin tartışmasız yegane sahibi olmak için. Enerji kaynaklarını ve geçiş yollarını denetimi altına almak için. Hegemonya ve baskı için. Sömürü ve talan için. Kendi rakiplerine karşı daha fazla üstünlük sağlamak için. Yaşadığı ekonomik krizi savaşla atlatmak için. Irak ve Ortadoğu'yu yeniden yapılandırmak için. Tek başlarına dünyanın efendisi olmak için.

Uşaklıkta kusur etmeyen faşist TC devleti bu haksız emperyalist saldırganlığın bir parçası olmaktan geri durmamaktadır. "Genelkurmay ile ABD askeri yetkilileri anlaştı Amerikan birlikleri Türkiye'de hiç konuşlanmadan Habur kapısından Irak'a girecek", "Türkiye Kuzey Irak'ta 70 kilometrelik bir

cüleri yaptıkları basın açıklamalarıyla "Irak sorunun barışçıl yoldan çözülmesi için çalıştıklarını" söyleyerek, ikiyüzlü sahtekarca bir tutum içine girmektedirler.

İflah olmaz sahtekarlar, bir yandan ülke kapılarını ABD emperyalistlerinin savaş araçlarına sonuna kadar açarken diğer taraftan sahte barış zirveleri, sahte barış görüşmeleri ve sahte barış ziyaretleri yapmaktadırlar. Çırağan Sarayı'nda yapılan 6 bölge ülkesinin dışişleri bakanının ve üst düzey görevlilerin katıldığı toplantıda savaşa karşı barış söylemlerinin tümü aldatmacadan ve yalandan ibarettir. Emperyalizmin uşaklığını, kompradorluğunu yapan faşist TC devleti barıştan yana olamaz; doğaları ve sınıf karakterleri gereği savaş karşıtı olamaz. Bağımsız ve özgür tavır takınamaz. Fa-

Doğanın jeofizik dengesinde önemli bir bozulma ve doğada yıkım yaşanacaktır. Savaş sonucunda yaşanacak yıkımın boyutları çok yönlü ve kapsamlı olacaktır. Biyolojik yıkımın devamında psikolojik yıkımın ruhsal bozuklukların fazla yaşanacağı süreç başlayacaktır. Emperyalist saldırganlık kitlelere daha fazla işsizlik daha fazla açlık ve yokluk getirecektir.

Tablo bu kadar açıktır. ABD emperyalizminin uşaklığını yapan TC devletinin farklı kurum ve organlarında farklı düzeylerde yer alan yetkilileri tarafından söylenen sözler, yapılan açıklamalar verilen vaatler tümüyle yalandır. Gerçek tabloyu bulandırmak, karartmak ve gerçeğin ortaya çıkmasını her şeyin anlaşılır olmasını engellemek içindir. Dünyanın ezilen halkları karanlık ve cehalet içinde yaşasın diyedir, yoksulluk ve sefalet içinde acı çeksinler diyedir. **Dünyada ve tek tek ülkelerde yaşanan bütün gelişme ve olaylarda istisnasız bu tablonun iki zıt kutbu vardır. Bir yanda ezilenler öte yanda ezenler vardır.** Bir yanda gerçeği dile getirenler diğer yanda gerçeğin karartılması için çalışanlar vardır. Emperyalist saldırganlıktan çıkarı olanlar, emperyalist saldırganlığa karşı olanlar. Saldırı çığırkanlığı yapanlar, saldırı karşıtlığı yapanlar. Ezilenler, ezenler. Egemenler, egemenliğe karşı olanlar. ABD'li emperyalist haydutların Irak'a saldırı hazırlığı sürecinde yaşananlar tam da budur.

Bugün dünya çapında kitleselliği her geçen gün artarak gelişen savaş karşıtı kitle gösterileri, protestolar, boykotlar ivmesi yükselerek artmaktadır. Dünyanın birçok ülkesinde protestolar, savaş karşıtlığı yükselmekte, saldırı karşısında canlı kalkan olmak isteyenlerin sayısında önemli bir oranda artış gözlenmektedir. Ülkemizde savaş karşıtı hareketlilik istenilen düzeyde gelişme de her geçen gün savaş karşıtı duyarlılığın artarak yükseldiği ve sokağa döküldüğü görülmektedir. Yeterince saldırganlık karşıtı öfkenin, tepkinin sokağa taşınmaması emekçi halkımızın saldırganlık yanlısı olduğunu hiç göstermez!

26 Ocak 2003 Beyazıt Mitingi-İstanbul

yayı güvenlik açısından kontrol altında tutmak talebini ABD'ye iletti" Limanlarını, hava alanlarını kara ve havayollarını, demir yollarını, gümrük kapılarını ve topraklarını sonuna kadar ABD emperyalist haydutlarının denetimine sunan uşak TC devleti, kullukta ve uşaklıkta kusur etmemektedir. Hergün emperyalist efendilerinden birini kendi ülkesine konuk etmekte ve ağırlamaktadırlar. Yoğun bir emperyalist ziyaretçi trafiği başlamıştır, sırasıyla ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Richard Myers, ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld ve yardımcısı, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman, NATO Başkomutanı Orgeneral James Jones aynı uşaklar ezilen emekçi halkımızı aldatmak için de sahte barış meleşesi kesilmektedir. AKP temsilcileri ve parlamenterler, hükümet söz-

faşist TC devletinin "bağımsızlığı" yatak odalarına kadar emperyalizme bağımlılıktır. Onların tarafsızlıkları tepeden turnağa saldırganlık yanlısı olmaktadır. Ezeli müttefiki ABD'nin yanında saf tutmaktadır. Emekçi halkın daha iyi aldatılması için yeni yüzler olan "modern İslamcı" AKP'yi işbaşına getirecek hükümet yaptılar. **TC devleti olası Irak saldırısında ABD emperyalistlerinin lojistikçisi, onların liman işçileri, çimentocusu olabilir ancak! TC devleti, yolunu şaşırılmış ABD savaş arabasında muavin olabilir ancak!**

Olası bir saldırı durumunda başta Irak halkı olmak üzere bölge halkları önemli oranda zarar görecektir. Sadece halklar zarar görmeyecektir. Aynı zamanda kullanılacak bombalar sonucunda birçok depremin ve yer sarsıntılarının meydana gelmesi kaçınılmaz olacaktır.

Emperyalist saldırganlığa karşı alanlara

İstanbul'dan Samsun'a, Diyarbakır'dan Malatya'ya birçok ilde ABD saldırganlığına karşı alanlara çıkan yüzlerce insan Irak halkının yanında olduklarını vurguluyor.

sim'de bulunan Atatürk Kültür Merkezi'ne çıkan bir grup halatlarla binadan aşağı doğru sarkarak **Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu** ve **Greenpeace** imzalı "No to war-Savaşa hayır" pankartı açtılar. Bu sırada "Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu"nun üyeleri alkış ve sloganlarla eyleme destek verdiler. Koordinasyon ve aynı zamanda Emek Platformu İstanbul şubeleri Dönem Sözcüsü olan Hasan Toprak yaptığı konuşmada milletvekillerinin, milletin vekilleri ise savaşa karşı tavır almalarını, hükümetin ABD'nin baskısı altında savaşa girmemesi gerektiğini söyledi.

Güvenlik görevlisinin silah çekerek engellemeye çalıştığı grup, eylemleri bitirdikten sonra binadan inince gözaltına alındı.

Bunların dışında İstanbul'un birçok semtinde kurulan "Savaş karşıtı platformlar" özellikle akşamları meşaleli eylemler ile basın açıklamaları yapılarak ABD saldırganlığı protesto ediyor.

* Temel Hak ve Özgürlükler Derneği Girişimi "savaşa yer alacağımız safı belirlemede halk karar versin" diyerek referandum sandıkları kurdu.

2 Şubat günü Bakırköy meydanında toplanan yaklaşık 150 kişilik bir grup elinde "Amerika'ya direnmek ölümdür", "Söz ve karar hakkı halkındır" yazılı dövizlerle saldırıya karşı tepkilerini dile getirdi. Girişim adına konuşan Erol Ekici

Irak'a yapılacak Amerikan saldırısının tüm dünya halklarına yapılacak bir saldırı olduğunu söyledi.

ANKARA

* Öğretim üyeleri Kızılay'a inerek meclisten geçirilen savaş kararlarını protesto ettiler. Öğretim görevlileri dernekleri tarafından düzenlenen eylemde açıklama yapan ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği Başkan Yardımcısı Prof. Dr. **Semih Bilgen**; Türkiye'nin de içine çekilmek is-

likçilerini teşhir eden oyununu sergilemelerinden sonra Şair **Mehmet Özer** basın açıklamasını okudu.

ABD'nin Irak'a saldırısının özünde Ortadoğu'daki egemenliğini pekiştirmek ve pazar paylaşımını lehine çevirmek olduğu belirtilen açıklamada polis yoğun önlemler aldı. Basın açıklamasından sonra tekrar yürüyüşe geçen yaklaşık 100 kişilik grup "Yaşasın halkların kardeşliği", "İçerde dışarda hücreleri par-

Bizlerin geleceği üzerine pazarlık yapıyor. Üreten, yaşamı vareden bizleriz. Geleceği biz belirleyeceğiz. Gelecekte barış ve kardeşlik var" dedi.

İZMİR

* İzmir Baro Başkanı **Bahattin Özcan Acar** İzmir Barosu avukatlarını temsilen TBMM'ye ve Çankaya köşküne bir mektup gönderdi. Acar mektupta Türkiye'yi savaşa sürükleyecek nitelikteki hükümet tezkerelerinin TBMM'de

nin katılımı ile yapıldı. Açıklamayı SES adına Eğitim Sen Şube başkanı **Ünsal Yıldız** yaptı. Açıklamada savaşın yalnızca cephedekilerin ölmesi ya da öldürülmesi değil, cephe gerisindeki finasman için kullanılması, ölüm ve yıkımın yanında yüzbinlerce insanın yerinden yurdundan edilmesi, açlığa ve yoksulluğa mahkum edilmesi demek olduğuna değinen Yıldız, Mersin de dahil olmak üzere birçok sağlık personelinin olası bir savaşta cephe gerisinde görev almak için bölgeye gönderildiğini dile getirdi. Daha sonra "Tecrite, savaşa hayır", "Emperyalist savaşa hayır" sloganlarıyla kitle dağıldı.

BURSA

* Bursa Savaş Karşıtı Platform üyeleri 10 Şubat 2003 günü saat 13:00'te üzerinde "Savaş hükümeti istemiyoruz" yazılı önlükleri giyerek Heykel Postanesine kadar zincir oluşturdular. Çevrede halkın alkış ve kornalarla destek verdiği eylem konuşmaların ardından sona erdi.

ELAZIĞ

* 14 kurumdan oluşan Elazığ Savaş Karşıtı Platform 8 Şubat

İstanbul

2003 tarihinde saat 12:30'da İstasyon Meydanı'nda "Savaşa Hayır" mitingi düzenledi.

* Ankara Savaş Karşıtı Platformun Mamak Tuzluca'yı meydanında düzenlediği basın açıklaması anti-emperyalist, anti-faşist gösteriye dönüştü. Sloganlarla yürüyüşe geçen platform bileşenleri yürüyüşte ve geldikleri alanda, emperyalist saldırı ve hücre karşıtı sloganlar atarak, emperyalist saldırganlığa karşı çıkmanın ülkemizdeki baskılara karşı çıkmakla mümkün olabileceği mesajını verdi.

Can şenliği oyuncularının ABD emperyalizmini ve işbir-

çala", "Kahrolsun emperyalizm" vb. sloganlar atarak dağıldı.

* Ankara Savaş Karşıtı Platform 26 Ocak tarihinden itibaren üç gün boyunca saat 18:00'de Yüksel caddesinde silah denetçileri raporunun BM Güvenlik Konseyi'nde görüşülmesi nedeniyle basın açıklaması yaptı. Barış için meşale ve mumların yakıldığı eylemlerde açıklamayı yapan İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi Başkanı **Ender Büyükcülha** "çok uzakta birileri yoksul emekçi halkların geleceğini belirlemeye çalışıyor.

açık şekilde isim okunarak oylanmasını istedi. Acar ABD ve müttefiklerinin Irak'a yönelik planladığı askeri hareketin bölgedeki enerji kaynaklarının üretimi ve arzını denetim altına alma ve Ortadoğu'ya yönelik emperyalist politikayı hayata geçirmek olduğunu belirterek "bu hareket BM barış hukukunu, devletler genel hukukunun ve uluslararası genel hukukun ihlalidir" dedi.

MERSİN

* 7 Şubat'ta KESK Mersin Şubeler Platformunun düzenlediği savaş karşıtı basın açıklaması saat 13:00'de 50 kişi-

2003 tarihinde saat 12:30'da İstasyon Meydanı'nda "Savaşa Hayır" mitingi düzenledi. "Amerikan saldırganlığına hayır", "Savaşa ve tecrite hayır", "Dün Afganistan, bugün Irak, yarın kim?" vb. dövizlerin açıldığı mitinge 2500'ün üzerinde kitle katıldı. Tertip Komitesi Başkanı Cafer Demir'in son bir konuşma yapmasının ardından miting sona erdi.

Dünyada bir yandan ABD emperyalizminin saldırı hazırlıkları sürerken diğer yanda da halkların “**Saldırıya hayır**” eylemleri sürmektedir. Ülkemizde de oluşturulan platformlar ile neredeyse hergün sokaklarda “ABD askeri olmaya çağız” sloganı yankılanıyor.

* 25 Ocak'ta Londra'dan hareket eden canlı kalkan konvoyundan bir grup Türkiye'ye ulaştı. 5 Şubat günü İstanbul Tabip Odası'nda bir basın toplantısı düzenleyen 12 kişilik grup amaçlarını ve savaş hakkındaki düşüncelerini açıkladılar. İsveç, Meksika ve Avustralya, İtalya ve Kanada'dan gelen savaş karşıtları adına konuşan İtalyan **Rodolfo Tucci** kendisinin çiftçi olduğunu aralarında doktor, öğrenci ve sanatçıların bulunduğunu, değişik politik görüşlerden bir araya gelen insanların oluşturduğu bir **aile hareketi** olduklarını ifade etti. Mesajlarının çok açık ve net olarak

“**Herkes savaşa karşı bir şeyler yapabilir**” düşüncesi olduğunu söyledi.

* İnsan kalkanı olarak Irak'a gitmek için yola çıkan gruba Türkiye'den de katılım oldu.

Türkiye'den Irak'a canlı kalkan olarak gitme kararı alan bir grup, 30 Ocak günü TMMOB'da yaptıkları bir basın açıklaması ile bunu kamuoyuna duyurdular. 30 kişilik grup adına konuşan **Şaban Dayanan**, Ertem Tepeli, **Sevgi Sarıtaş** ve Ercan Çelik barışın yeryüzünde en çok özlemi çekilen olgu olduğunu belirttiler. “Biz ne kimlik arayışında ki kahramanlarız ne de Saddam rejiminin destekçileriyiz” diyerek amaçlarının şartlar elverdiği sürece ABD saldırısıyla karşı karşıya olan Irak halkının yanında olmak ve destek vermek olduğunu söyleyen canlı kalkanlar 25 Ocak günü Londra'dan hareket eden ilk konvoyu katılacaklarını; Ankara, İskenderun ve Suriye üzerinden Bağdat'a gideceklerini açıkladılar. Yine edinilen bilgilere göre 400'ün üzerinde

canlı kalkan şimdiden Irak'a ulaştı bile.

* Esenyurt savaş karşıtları 3 Şubat günü akşam saat 19:00'da savaşa karşı meşaleli yürüyüş düzenledi. İncirtepe

leri ve sonrasında oluşabilecek durumlar hakkında bilgi verdi.

1990'da Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesi ile 20 Şubat

da Saddam'ın ABD için gerekli olduğuna vurgu yaptı. Bölge ülkelerinde oluşturulan Saddam korkusu ile bu ülke-

dından söyleşi sona erdi. (İstanbul)

* 7 Şubat'ta AKP İstanbul İl Başkanlığı önünde toplanan bir grup Halkevleri üyesi “**Terörist ABD işbirlikçi AKP**”, “**Bu ülke bu halk satılık değil**” pankartı açarak savaş kararı veren hükümeti protesto etti.

* Avukatlar 7 Şubat'ta yaptıkları eylem ile savaşı protesto ettiler.

İstanbul Barosu önünde toplanan yaklaşık 300 avukat, buradan Taksim meydanına kadar “**Savaşa hayır**”, “**Bağımsız yargı, bağımsız Türkiye**” sloganları atarak yürüdüler. “**Barışı ve onurumuzu savunuyoruz**” yazılı çelenk bırakıldıktan sonra konuşan İstanbul Barosu Başkanı **Kazım Kolcuoğlu** savaşı ve

savunma haklarına yapılan

ihlalleri protesto etti. * Greenpeace gönüllüleri Taksim'de yaptıkları eylemle olası Irak saldırısına karşı tepkilerini gösteriler. 6 Şubat'ta sabahın erken saatlerinde Tak-

1991'de başlayan ve 42 gün süren savaş sonrası ABD'nin Saddam Hüseyin'i iktidardan indiremediğine dikkat çekerek o günkü koşullar-

lere Amerika tarafından 423 milyar dolar silah satıldığına da değinen Mahli “11 Eylül ile birlikte hesaplar değişti” dedi.

Soru cevap bölümünün ar-

mahaltesinde bulunan Atalay caddesinde gerçekleştirilen yürüyüşte “**Emperyalist savaşa hayır**” pankartı taşınırken, sık sık “**Savaşa hayır**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**” sloganları atıldı.

* “Türkiye Özürlüler Eğitim ve Dayanışma Vakfı”nda eğitim gören özürlü öğrenciler 1 Şubat günü yaptıkları resimleri, açtıkları sergide göstererek savaşların olmadığı bir dünyaya olan özlemlerini dile getirdiler.

* Kadıköy Demokrasi Platformu'nun 3 Şubat günü düzenlediği barış konvoyuyla “**Topraklarımızda Amerikan askeri istemiyoruz**” yazılı dövizlerle yüzden fazla araç eşliğinde şehir turu yaptı. Salı pazarından hareket eden konvoy Bostancı Meydanı'na oradan da Bağdat caddesi üzerinden geçerek Kadıköy İskele meydanına geldi.

* Sosyal Araştırmalar Vakfı'nın(SAV) 3 Şubat 2003 tarihinde düzenlediği “**Ortadoğu dengeleri ve savaş**” adlı söyleşiye katılan gazeteci **Hüsnü Mahli** ABD emperyalizminin Irak'a olası saldırısının neden-

FKP'den Irak halkına destek

Filipinler Komünist Partisi ABD'nin Irak'a saldırması durumunda Irak halkına destek için saldırı başlatacağını açıkladı. PKP sözcüsü **Gregorio Rosal** Başbakan Gloria Arroyo'yu Bush'un aşırı milliyetçiliğini küstahça desteklemekle ve ülke topraklarını ABD'nin atış rampası olarak kullanmasına izin vermekle suçladı. Rosal ayrıca 9 bin üyesi olan Yeni Halk Ordusu'nun kukla Macapagal-Arroyo rejimini zayıflatmak için asker ve polisler taktik saldırılar düzenleyerek Irak halkının korunması çabasına katkıda bulunacağını söyledi.

Endonezya'da IMF programına devam

IMF programlarıyla ekonomisi yıkıma uğrayan Endonezya'da bu yıkımın yükünü çeken halk uzun bir süredir çeşitli eylemlerle bu politikalara yönelik tepkisini ortaya koyuyordu. Ancak Endonezya devleti bu tepkileri yok sayarak IMF ile 2003 yılı için ekonomik programda anlaşta. Bu anlaşma sonunda Endonezya'ya verilecek 450 milyar dolarlık kredi karşılığında bankacılık, hukuk ve gümrükler sistemi uluslararası sermayenin ihtiyacına göre yeniden yapılandırılacak. IMF yoksulluğu ve işsizliği azaltmada önemli kazanımlara odaklanacağını ileri sürerken bugüne kadar IMF programlarında hiçbir ülkenin, hiçbir halkın yarar görmediği aksine daha da yıkıma gömüldüğü/gömüleceği çok açıktır.

“OHAL kağıt üzerinde kalkmış, fiili olarak pek birşey değişmemiştir”

Ulusal hareketin farklı bir sürece girmesine bağlı olarak hak ihlalleri konusunda başvuruların azalması OHAL'in kaldırılmasının bir sonucu olarak görülmemelidir. Zira hala tecrit karşıtı eylemlerde görüldüğü gibi en ufak bir talep ya da karşı çıkış saldırıyla karşılaşmaktadır. Bu ihlallerin yoğunlaştığı illerden birisi de yine OHAL'in kaldırıldığı söylendiği Dersim. Resmi açıklamaya göre Dersim'de OHAL 31 Temmuz 2002 tarihinde kalkmış bulunuyor.

Zannederim OHAL yasalarını çıkaranlar biraz da halkın özgürleşmesini, kendini ifade etme hakkını engellemek için bu yasaları hazırlamıştır.

Ulusal hareketin farklı bir sürece girmesine bağlı olarak hak ihlalleri konusunda başvuruların azalması OHAL'in kaldırılmasının bir sonucu olarak görülmemelidir. Zira hala tecrit karşıtı eylemlerde görüldüğü gibi en ufak bir talep ya da karşı çıkış saldırıyla karşılaşmaktadır. Bu ihlallerin yoğunlaştığı illerden birisi de yine OHAL'in kaldırıldığı söylenen Dersim.

Resmi açıklamaya göre Dersim'de OHAL 31 Temmuz 2002 tarihinde kalkmış bulunuyor. Konu ile ilgili bir araştırma yaparak bunu bir rapor şeklinde kamuoyuna sunan Tunceli Barosu başkanı **Hüseyin Aygün** “yaşanan gelişmeler OHAL'in kağıt üzerinde kalktığını, fiili olarak çok şeyin değişmediğini gösteriyor” dedi.

-1978 yılından bu yana Dersim'de OHAL yasaları uygulanıyor. Bu uygulamaların halk üzerindeki etkileri nelerdir?

- OHAL uygulamalarının halk üzerindeki en önemli etkisi halkın özgürce gelişimini, maddi ve manevi kişiliğini geliştirme yeteneklerini köreltmesi oldu. Zira yasaklar, baskılar, hukuk dışı uygulamalar bir yerde halkın kendisini ifade etmesini, özgürleşmesini engelliyor. **Zannederim OHAL yasalarını çıkaranlar biraz da halkın özgürleşmesini, kendini ifade etme hakkını engellemek için bu yasaları hazırlamıştır.** Zira yasanın pek çok hükümü seyahat yasağının konulması, köylerin boşaltılması, yerleşim yerlerine giriş çıkışların yasaklanması, valilere hiçbir uluslararası hukukla

bağdaşmayacak yetkilerin tanınması, halkın kendini ifade etmesini, özgürlüğünü ortadan kaldırıyor. OHAL sıradan bir insanın gözünde öncelikle bir hak yoksunluğu anlamına geliyor. Köylere gidememek, toprağına kavuşamamak, belli yerlerden belli yerlere istediği saatlerde girip çıkamamak, her an üst aramasına, kimlik kontrolüne tabi tutulmak ve Türkiye'nin bir vatandaşı değil de başka bir yerden gelen bir vatandaş gibi çifte standarta, ayrımcılığa tabi tutulan bir vatandaş gibi hissetmesini yol açıyordu.

-OHAL'in kaldırıldığının ilan edilmesiyile değişen şeyler oldu mu?

-OHAL'in kaldırılması bence önemli bir adım. Çeyrek yüz yıldır insanlar OHAL uygulamasından dolayı normal bir yaşamın ne olduğunu unutmıştı. İnsanlar haklarının ne olduğunu bilmiyorlardı. Bir kuşak OHAL'le büyüdü. Normal bir gün, normal bir hal görmedi. Bir kuşak silahlara gölgesinde, baskıların, yasakların ortasında doğdu. Yetişkin çağına kadar aynı durum devam etti. OHAL'in kalkması ile her şeyden önce bu eşitsizlik, Türkiye'deki ikili hukuk sistemine son verilmiş oldu. Bu tabiki büyük bir adım. Zira Türkiye tek bir devlettir. Ancak sınırları içinde sayıca ondan fazla ilde başka bir hukuk uygulanmaktaydı. Buna son verilmesi Tunceli'den İstanbul'a, Edirne'den Batman'a kadar aynı yasanın, Türkiye anayasasının uygulanması en azından eşitsizliğin giderilmesinde bir adım oldu. Somut olarak değişiklikleri şöyle sıralayabiliriz:

* Artık valiler çok sınırsız yetkiler kullanmıyorlar. OHAL valilerinin kararları yargı denetimine açılmış bulunuyor. Memurları, köylülere, sıradan insanları sürgün etmek mümkün değil.

Eğer böyle bir yetki tekrar kullanılırsa yargıya başvurmak ve valilerden yargı yolu ile hesap sormak mümkün hale geldi.

* Yine kimlik kontrolleri, üst aramaları, köylere giriş çıkışlar biraz daha hafifledi. Güvenlik güçlerinin bu yönlü yasaklarında da belli bir azalma var. İşkence şikayetlerinde OHAL'in kaldırılmasından sonra belirli bir düşüşün olduğunu söyleyebilirim. Kısaca böyle özetlemek mümkün.

- Dersim nüfusu OHAL döneminde 170 binlerden 80 binlere düştü. Köylerin üçte ikisi boşaltıldı. Köylere geri dönmek isteyenlere belli zorluklar çıkartılıyor. Bu zorluklardan ve ginen aşamadan

bahseder misiniz?

- Şu an köylere geri dönüş kağıt üzerinde yasal bir durumdur. Tunceli Valiliğinin Eylül ayında yayınladığı bir genelgeye göre köye dönüşlere izin verildi. Evvelden yapılan başvurulara Güneydoğu Anadolu Projesi Köye Geri Dönüş Rehabilitasyon Projesi kapsamında yanıtlar verildi. Bu yanıtlarda “**dilekçeniz işleme konulmuştur**”, “**bekleyiniz**” vb. gibi olurdu. Ve köylü hiç bir şekilde köyüne dönemezdi. Bu konuda resmi bir yasak vardı. OHAL'in kaldırılmasından sonra il valiliği köylere dönüş izni verdi. Bu bakımdan önemli bir adımdır. Ancak köye dönüş izni vermek, köye dönüş yasağına son vermek hiç bir sorunu çözümüyor. Tunceli köylülerinden sayıları on binlerle ifade edilen nüfusun evleri, tarlaları yakıldı. Taş üstünde taş bırakılmadı.

1994 yılında

Bolu Komando Tuğayı özellikle Ovacık ve Hozat ilçelerinde yaptığı operasyonlar sırasında insanların yerleşim yerlerini ortadan kaldırdı. Bu dönem yapılanlar olağanüstü bir dönem ve çatışma ortamı söz konusu olduğu için tartışılmadı. Bu dönem yapılanların hesabı yargı önünde sorulamadı. Bu bakımdan biz geri dönüş izninin verilmesini tek başına yeterli bulmuyoruz. Köylülere yardım edilmeli, yıkılan yıkılan köyler yeniden yapılmalı, köylülere dönmek için destek verilmeli ve daha önemlisi 1994 yılında yapılan hukuk dışı uygulamaların, eylemlerin, cinayetlerin, işlenen suçların dönem üzerindeki sis perdesi kaldırılmalıdır. Bunun bence yeniden yargı önünde tartışılması, o dönemin hesabının görülmesi gerekiyor.

-Tam da burada sormak istiyorum. Köy yakanlar, işkenceciler, yargısız infaz yapanlar “OHAL kalktı” maskesi ile unutturulmak isteniyor.

Sorumuların yargılanması için neler yapmak gerekiyor?

-OHAL'in kaldırılmasının ardından bizim de tespit ettiğimiz somut bir gelişme oldu. Tunceli insanı 1994 yılında büyük bir darbe yedi ve ülkenin bir çok yerine dağıldı. Bu insanlar o dönemin hesabını sormak

için çeşitli girişimlerde bulundular. Mesela baromuz ve ilimizdeki çeşitli sivil toplum kuruluşlarına başvurular oluyor. İnsanlar 1994-1995'li yıllarda köylerinin yakıldığını, can güvenliklerinin tehdit edildiğini, uzun süre boyunca göz altında kaldıklarını, haksız yere tutuklandıklarını söyleyerek; “**O dönemin hesabını sorabilir misiniz? Bu yapılanların yapanların yanına kâr kalmaması için neler yapabiliriz?**” diye soruyorlar.

Tabi maalesef zamaşımı gibi bir sorunumuz var. Maalesef İstanbul'un ortasında bile işkence yapanlar zaman aşımından faydalanarak ceza almaktan kurtuluyorlar. OHAL döneminde işlenen suçlar için ben şunu önerebilirim:

Dönemin mağdurları, hükümet yetkilileri ve o dönem operasyon ya-

sabını sormak yönünde bir yaklaşımının olduğunu söyleyemem.

- OHAL'in kalkmasının ardından da diğer bir çok ilde olduğu gibi Dersim'de de anti- demokratik uygulamalar devam ediyor. Bu da bize gösteriyor ki OHAL kağıt üzerinde kalktı. Bu konu da siz neler düşünüyorsunuz?

-Tabi OHAL'in kalkması birdenbire bütün OHAL sistemine göre yaklaşık 25 yıldır oluşturulmuş devlet yapısını ortadan kaldırmıyor. 25 yıldır görev yapanlar “**terörle mücadele**” adı altında çok geniş boyutta hukuksuzluklar icra edenler, yasal ölçüde verilmiş kamu görevlileri birdenbire bu alışkanlıklarını değiştirmiyorlar. Ancak ben bu görevlilerin Tunceli yöresinde alışkanlıklarını sürdürmelerinin çok ağır sonuçlarının olduğunu bizzat gözlemleyebiliyorum. **Bakiyorsunuz bir mayın patlıyor. Ardından hiç bir önlem alınmıyor. Mayın patlaması sonucu çocuklar ölüyor. İnsanlar yaralanıyor. Oldukça kötü sonuçlar ortaya çıkıyor ama Ceza Muhakeme Uslu Yasa-sındaki tutuklama müessesesi hiç bir şekilde kamu görevlilerine**

uygulanamıyor. Yine bakıyorsunuz insanlar ava gidiyor. Bilerek ya da bilmeyerek kamu görevlileri tarafından taranıyorlar. Ağır yaralananlar oluyor, büyük tehlikeler atlatan avcılar oluyor. Bu eylemi yapanlar hiç bir şekilde yargı önünde hesap vermiyor.

Bu gelişmeler tabi sizin de dediğiniz gibi OHAL'in kağıt üzerinde kalktığını, fiili olarak çok şey değişmediğini gösteriyor. Ama ben OHAL'in kaldırılmasını Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından büyük bir adım olarak görüyorum. Fiilen sürdürülen OHAL'in kaldırılması için de mücadele edilmesi gerektiğini düşünüyorum.

panlar bir araya gelebilir. Bunlar dönemi tartışabilir. **Bu dönemin aydınlatılması, işlenen suçların hesabının verilmesi için bir platform oluşturulabilir.** 2. Dünya savaşından sonra özellikle faşizm suçlarının yargılanması amacı ile çeşitli ülkelerde bu yöntem uygulandı. Ve bu uygulama o ülkelerde iç barışın sağlanması yönünde önemli bir rol oynadı. Türkiye'de de kendi kendime “acaba OHAL döneminde yakılan, yıkılan 3 binden fazla yerleşim yeri, binlerce faili meçhul cinayet, işkence ve bir dizi hukuksuz uygulamalar için bir platform kurup, özellikle Kürt sorunu temelinde yeni acılar yaşanmaması için sağlıklı sonuçlar çıkarabilir miyiz, bir adım atabilir miyiz?” diye düşünüyorum. Ama siyasi iradede böyle bir yaklaşım var mı bilemiyoruz. O dönemi aydınlatmak, işlenen suçları yargılamak, he-

Binlerce insan savaşa karşı yürüdü

Emperyalist haydutların ve özellikle de ABD ve İngiliz emperyalistlerinin Ortadoğu halklarına yönelik saldırı planları gün geçtikçe daha net, daha berrak bir şekil almaktadır. Hitler'in misyonunu devralan kovboy BUSH, ABD emperyalizmin prestijini Ortadoğu'da tekrar oturtmak ve ekonomik bunalımdan geçici olarak kurtulabilmek için yüz binlerce çocuğun ve insanın kanlarını emmeye hazırlanıyor. 11 Eylül'den sonra lehine doğan durum hızla aleyhine döndüğü halde ve dünyanın her köşesinde -ABD dahil- savaşa karşı rüzgarı giderek büyümesine rağmen kanlı dişlerini göstermeye hala dirayet etmektedir. Hiçbir kurum ve kuruluşu, devletleri takmayan Bush yanına da sadık kuklası

TC'yi alarak binlerce silah, savaş gemileri, savaş uçaklarını ve askerlerini bölgeye saldırıyı başlatmak üzere sevk etti. **Vietnam'daki gibi özellikle seçilmiş ve özel eğitilmiş askerlerin gönderilmesi, yaşanacak bir kıyımın berrak işaretidir.** Vietnam'daki gibi bir vahşetin yaşanmaması için sessiz kalmamalıyız.

Bundan dolayı 1 Şubat günü Almanya'nın Ulm şehrinde bir Savaş Karşıtı yürüyüşü yapıldı. Alana özgü ilk kez böyle bir kalabalık oluşmuştu. İlk kez 4500 civarında insan katılmıştı bu alanda. Yürüyüş başladığından itibaren savaş karşıtı sloganlar Ulm çarşısını inletiyordu. İngilizce, Almanca TKP/ML imzalı **"Emperyalizme karşı savaş terörizm değildir"** yazılı

pankart ve dövizler taşınıyordu. İbrahim Kaypakaya'nın resminin bulunduğu parti bayrakları tüm kortejin ayrı ayrı yerlerinde dalgalanıyordu ve ilgi ile karşılanıyordu. **"Emperyalist savaşa hayır"** yazılı ve ATİF imzalı pankart da günün anlamını ifade etmekteydi. Yürüyüşün ardından miting alanında çeşitli parti ve kuruluşlar söz hakkı aldı. Ve böylelikle eylem sona erdi. (Ulm)

NOT IN OUR NAME/ BİZİM ADIMIZA DEĞİL

Avrupa Araştırmalar Merkezi (EOS) tarafından yapılan araştırma Avrupa'da yaşayan halkların ABD'nin olası saldırılarına karşı olduklarını, savaşa çıkacaksa da mutlaka BM kararının olmasını istediğini ortaya

koyuyor. Avrupa Birliği'ne üye 15 ülke ile Türkiye, İsveç ve Norveç'te 15 yaşın üzerinde 15 bin 80 kişiye sorulan soruların yanıtlarıyla elde edilen sonuçlarda ankete katılanların % 75'i **BM kararı olmadan kesinlikle Irak'a karşı olası savaşın başlamasını istemediğini ifade etti.** Ayrıca Avrupalıların %72'si ABD'nin bu saldırısının altında yatan en önemli neden olarak petrolü görüyor.

Asya, Afrika, Ortadoğu ve Güney Amerika halklarının da %90'ının savaşa karşı oldukları belirtiliyor. Avustralya hariç tüm Asya ülkeleri bu saldırıya karşı çıkıyor. Diğer yandan, tüm Afrikalıların istediğinin de savaşın olmaması yönünde olduğu açıklanıyor.

Dünyadan Notlar

Irak'ta BiyoNüK SİLAHLAR BAHANE, 112 milyar varil PETROL ŞAHANE!

Dünyada savaş karşıtı gösteriler giderek ivme kazanıyor. Bu amaçlı gerçekleşen eylemlerin ve de bu eylemlere katılan insanların sayısı her geçen gün artıyor. İster bu saldırganlığa katılan-destekleyen ister katılmayan-desteklemeyen bütün ülkelerde yapılan kamuoyu araştırmaları, halkın büyük bölümünün Irak saldırısına karşı çıktığını gösteriyor.

Özellikle son aylarda ülkemizi ve dünyamızı bu denli ilgilendiren, geniş toplumsal kesimleri harekete geçirerek alanlara taşıyan bu soruna ilişkin bakış açımızı, bir kez daha temel noktalarda ortaya koymak büyük önem arz ediyor. İşte bu sorunda genel hattımızın bazı ana noktaları:

Birincisi; Bugünkü çerçevede kaldığı sürece bu saldırganlık, ne emperyalist güçler arası bir paylaşım savaşı, ne de genel anlamda iki karşıt güç veya güçler arasında çıkan bir savaştır. Irak'ta yönelik saldırı her ne kadar sonuçları bakımından genel anlamda karşıt güçlerin bir

çatışması veya savaşı biçiminde olacaksa da bu, esas olarak savaştan öte, bir saldırdır. Yani bu saldırganlığın niteliğine damgasını vuran, ABD önderlikli emperyalist saldırdır. Her tür ajitasyon ve propagandada öne çıkaracağımız en temel noktalar bu. Okun sivri ucunu buraya yöneltmeliyiz.

İkincisi; Irak devleti sınıfsal olarak komprador-feodal nitelikte gerici bir devlettir. Bu devlet sınıfsal niteliği, ideolojik çizgisi ve siyasal duruşu itibarıyla işçi ve emekçilerin, ezilenlerin karşısında yer almaktadır. Gerici sınıfların çıkarlarını temsil etmektedir. Bir gerici devletin başka gerici devletlerin saldırısına uğraması durumu, asla onun sınıfsal niteliğini değiştirmez. Bu sınıfsal niteliği unutmamalıyız.

Öte yandan, Saddam rejimi gerici ve değişik emperyalist güçlerin kuklası olsa da, bu devletin burjuva ve uluslararası hukuk normlarında sahip olduğu egemenlik haklarının başka gerici-emperyalist devletlerce ayak-

lar altına alınmasına ve bir emperyalist saldırıya karşı kendi egemenlik haklarını savunması yönünde göstereceği tepki tamamıyla doğal ve bu amaçla verdiği mücadele meşrudur.

Üçüncüsü; Emperyalist saldırı sonucu Irak'ta çıkacak bir savaş haklı değil, haksızdır. Bir tarafın güçlü emperyalist diğerinin ise emperyalist saldırıya maruz kalan zayıf gerici bir güç olması, söz konusu ülkelerde iktidarda olan ve savaşa önderlik eden her iki gücün de düşman sınıflar olmadığı anlamına gelmez. Esas alacağımız olgu çatışan güçlerin kuvvet düzeyleri değil, onların sınıfsal nitelikleridir.

Ayrım yapmaksızın ve savaşa önderlik eden sınıfların niteliğine bakmaksızın genel anlamda "savaşlara karşı çıkmak" ancak burjuva pasifistlerin duruşu olabilir. Bu nitelikteki savaş işçi ve emekçilerin, ezilenlerin sınıfsal çıkarlarını temsil etmiyor. Bu bakımdan haklı ve ilerici değil, haksız ve gericidir.

Halkların ve ezilen ulusların emperyalizme ve uşaklarına karşı verdiği özgürlük mücadelesi haklı ve ilericidir. Biz çok açık olarak, tüm gücümüzle haklı ve ilerici savaşları destekler, gerici ve haksız savaşlara karşı çıkarız. Haksız ve gerici savaşları durdurmaya gücümüz yetmediğinde ise görevimiz, haksız savaşları haklı savaşlara çevirmek, emperyalist savaşları devrimci iç savaşlara dönüştürmektir.

Dördüncüsü; Irak'ta yaşa-

nacak savaşın emperyalist saldırı niteliğinde olması, İslam dünyasını ve Arap uluslarını büyük oranda karşısına alması, saldırı için ABD'nin ortaya koyduğu gerekçelerin birçok gerici devleti ve bazı emperyalistleri ikna edememesi, haksız ve gerici savaşları çıkartan, kışkırtan ve destekleyenlerin dahi şu ana kadar bu saldırıyı "haksız" ve "ahlaksız" bulmaları... durumu "savaşa karşı", "barış" eylemlerinde çok farklı güçleri bir araya getirmektedir. Bu özgül durum "savaşa karşı" eylemlerde çok çeşitli burjuva pasifist güçlerle, gerici siyasal partilerle, tepki gruplarıyla geçici bir dönem aynı alanlarda yer almamıza yol açmaktadır.

Bizler haksız savaşlara karşı mücadeleyi sınıf mücadelesinden soyutlayarak değil, aksine sınıf mücadelesinin kopmaz bir parçası olarak ele alıyoruz. Ve gerici sınıflar iktidarda olduğu müddetçe de emperyalist ve haksız savaşların kaçınılmaz olduğunu söylüyoruz. Dolayısıyla "savaşa karşı" eylemlere de şuraya kadar belirttiğimiz genel hat çerçevesinde katılıyoruz.

Bu eylemlerde Saddam rejiminin gerici niteliğini silikleştirmeden, diğer büyük güçlerin emperyalist emellerini, TC ve İsrail gibi uşak devletlerin rolünü bir an olsun unutmadan öne çıkaracağımız, hedef tahtasına oturtacağımız esas güç **ABD-İngiliz emperyalistleridir.** Çünkü bu somut sorunda emperyalist

saldırısı ve savaş kışkırtıcılığının öncülüğünü bu güçler yapıyor.

Çok değişik toplumsal-siyasal güçlerin içinde yer aldığı ve değişik sınıf çıkarlarının temsil edildiği bu eylemlerde, anti-emperyalist zeminde birleşebilecek tüm güçlerle birleşerek devrimci bir blok oluşturmaya özel önem vermeliyiz. Genel hattımızda net, taktiklerde esnek olmalıyız. Gerici güçleri tecrit etmek için esas gücümüzü devrimci eylem birlikleri üzerinde yoğunlaştırmalı ama, ara güçleri yanımıza çekecek ve onları kazanacak siyasal taktikler üretmeyi de unutmamalıyız.

Beşincisi; Bu eylemlerde kullanacağımız sloganlar hem genel çizgimizi, ideolojik-siyasal hattımızı göstermeli hem de somuta ilişkin tavır ve taleplerimizi ifade etmelidir. Emperyalist savaşlara, haksız ve gerici savaşlara karşı olduğumuzu, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesini, haklı ve ilerici savaşları desteklediğimizi haykıralım.

Irak'ta ABD önderlikli emperyalist savaşa/saldırıya hayır!

Haksız ve gerici savaşa mücadele et! Haklı ve ilerici savaşa omuz ver!

ABD emperyalizmi, Irak'tan kanlı ellerini çek!

ABD emperyalizmi Nepal'den, Filipinler'den... kanlı ellerini çek!

Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi "terörizm" değildir!

BiyoNüK silahlar bahane, 113 milyar varil petrol şahane!

İsrail seçim sonuçlarıyla çıkmazda

Böyle bir savaş ortamında ve Irak'a yönelik saldırının arefesinde Şaron'un koalisyon konusundaki düşüncesi tüm dünyanın dikkatlerini tamamen üzerine çekecek bir sağ koalisyonun aksine özellikle görüntüyü yumuşatacak ama yine de elindeki sandalye sayısıyla istediğini yapabileceği bir "Milli Birlik Hükümeti" kurmak üzerine kurulu.

İsrail'de 28 Ocak'ta yapılan, düşük katılımı (örneğin Arap seçmenlerin ancak %70'inin oy kullandığı) erken genel seçimler Ariel Şaron'un partisi LİKUD'un zaferiyle sonuçlandı. Kendi beklentilerinin de üzerinde bir oy oranıyla 120 sandalyelik İsrail Parlamentosunun (Ksennet) 37'sini alan LİKUD her ne kadar sevinçten çılgına da dönse önündeki koalisyon sorunuyla baş başa kalınca kaygılar da ağır basmaya başladı.

Öncelikle Şaron'un bu "başarısı"ndaki en önemli faktöre değinmekte yarar var. Zira seçimlerden önce peşpeşe patlak veren yolsuzluk skandalları, İsrail halkının milli gelirden aldığı paydaki düşüş, işsizliğin tehlikeli boyutlara doğru yol alması göz önüne alındığında hükümet partisi LİKUD'un oy oranını daha düşürmesini beklemek gerekirdi. İsrail'de yapılan seçimlerde 22 yıldır ilk kez iktidardaki bir parti oy oranını yükselterek yeniden seçimleri kazandı. Ama bununla birlikte İsrail'in Filistin'e yönelik işgal ve saldırıları ve buna karşı Filistin halkının başlattığı 2. İntifada'nın İsrail halkı üzerindeki etkisinin yansımaları da bu seçim sonuçlarında aramak gerekir. **İntifada'nın en önemli direniş simgelerinden olan intihar saldırıları İsrail halkının en**

büyük korkusu durumundadır. Keskin nişancılara öldürdüğü Filistinli çocuklar, tutuklanan, aşağılanan, yok edilen Filistinliler, yıkılan evler... bir kenara bırakılarak, bu savaş kimin başlattığı ve haklı-haksız ayrımı yapmadan bakıldığında bu sonucun çıkması "doğaldır." Nitekim LİKUD Partisi de yalnızca "İsraillilerin güvenliği" temelinde yaptığı propaganda ve icraatlarla bu "başarıyı" elde etmiştir. Bu yargıyı "etnik-dini ve siyasi kimliği iç içe geçmiş" tüm İsrail halkı için genelleştirmek mümkün değilken seçim sonuçları bunun çok ciddi biçimde etkili olduğunu göstermektedir. LİKUD ile birlikte tüm sağ partilerin toplam aldığı sandalye sayısı 67'ye yükselmiştir. Yani kısacası genel bir yorum olarak **İsrail halkının öncelikleri ekonomi, işsizlik, yolsuzluk vb. değil "kendi güvenliği" olarak ortaya çıkmaktadır.**

Böyle bir savaş ortamında ve Irak'a yönelik saldırının arefesinde Şaron'un koalisyon konusundaki düşüncesi tüm dünyanın dikkatlerini tamamen üzerine çekecek bir sağ koalisyonun aksine özellikle görüntüyü yumuşatacak ama yine de elindeki sandalye sayısıyla istediğini yapabileceği bir "Milli Birlik Hükümeti" kurmak üzerine kurulu.

"Onun bir mola vermeye, yüzüne gözüne bulaştırdığı işleri ve yaptığı gafları üstüne atıp suçlayacağı bir ortağa ihtiyacı var." (Yoel Marcus-Ha'aretz 31 Ocak 2003) Ayrıca en önemlisi ABD yönetiminin isteğinin de bu yönde olduğu belirtiliyor. Zira dünyadaki herkesin ABD'nin Ortadoğu'daki yavrusu olarak gördüğü İsrail konusunda, çok daha büyük planları varken başının ağrımaması istemiyor. Şaron bunun için de 19 sandalyeli İşçi Partisi ve 15 sandalyeli Shinui Partisi'ni bu koalisyona dahil etme uğraşı içinde. İşçi Partisi başkanı Amran Mitzna böyle bir koalisyonun içinde yer almayacaklarını açıklayarak Şaron'un hayallerini yıktı. Şimdilik onların istekleri doğrultusunda bir koalisyon mümkün görünmüyorken **genel bir beklenti olarak bu hükümetin 1 yıldan fazla sürmeyeceği kanısında hemen herkes hemfikir.**

Bu seçimlerin ardından sürecin aynı saldırganlıkla süreceğinin bir göstergesi seçim sonrasında Arafat'ın çağrısına verilen yanıtla ortaya kondu. Arafat yeniden seçilen Şaron'la bir araya gelmek ve 2 yıldan uzun süredir devam eden şiddet olaylarını sona erdirmek için görüşmelere yeniden başlamak istediğini söyledi. Aynen geçmişte olduğu gibi

İsrail

SEÇİM SONUÇLARI

Likud Partisi.....	37
Şas Partisi.....	11
Ulusal Birlik.....	7
Ulusal Dinci Parti.....	5
Birleşik Tevrat Yahudiliği...5	
Yisrael b'Aliyah.....	2
Sağ partiler toplam	67

İşçi Partisi.....	19
Shinui Partisi.....	15
Meretz.....	6
Hadaş.....	4
Balad.....	3
Bir Ulus.....	4
Birleşik Arap Listesi.....	2
Sol partiler toplam.....	53

Ariel Şaron

Şaron bunu da "sadece İsraillilere karşı şiddet olaylarına karışmayan Filistinlilerle görüşeceğini" söyleyerek reddetti. Arafat'ın hayallerini ve karakterini bir yana koyarsak bu sözler Filistinlilere yönelik gelececek sürecin rengini de göstermektedir. Nitekim bu sözlerden bir süre sonra ABD ve İsrail'in Arafat'ı devre dışı bırakma konusunda anlaşmaları yönünde bilgiler de ortalıkta dolaşmaya başladı.

Münih'te "NATO Güvenlik Toplantısı"na karşı yürüyüş

mektir. Ve kuşku yok ki, emperyalistler dünyayı, savaş alanlarına, açlığa, artan sömürüye, ölüme ve gelir düzeyinin giderek daha derin bir uçuruma gidişi sürdükçe anti-emperyalist mücadele devrimci ve komünist örgütlerin öncülüğünde güçlenecektir.

İşte bundandır ki, dünyanın her köşesinde savaş karşıtı gösteriler çığ gibi büyümektedir. Daha geçen yıl OHAL ilan edilen Münih, Almanya'nın "Savaş karşıtı" görünümünden dolayı bu yıl serbest bırakılmıştır. Bu iki yüzlü politika, kitleleri hedefinden saptıramayacaktır. Saatlerce aralıksız yoğun kar yağışına rağmen 8 Şubat'ta Münih Marienplatz'da toplanan kitle giderek büyüyordu. Alman polis şeflerinin beklentisinin çok üstünde olan kitle çeşitli savaş ve NATO karşıtı pankartlar taşıdı. Sarı sendika kurumları ise aynı gün başka bir alanda miting düzenledi. Polis şeflerinin daha önceden "iyiler ve kötüler" diye bölmeye çalıştığı yürüyüşe kitleler akın akın geliyordu. TKP/ML taraftarlarının da kitlesel olarak katıldığı yürüyüşte Marks-Engels-Le-

nin-Stalin ve Mao'nun pankartı kitleler tarafından ilgiyle karşılanıyordu. İbrahim Kaypakkaya'nın resmi üstünde bulunan parti bayrakları merakla karşılanıp sürekli resimdeki kim olduğu sorulmaktaydı. ATİF'in de "EMPERYALİST SAVAŞLARA HAYIR" pankartı günün önemini dile getirmekteydi. Yürüyüşe geçildiğinde güncel sloganlar atıldı ve polislerin provokatif sal-

dırlarına kitle güçlü yanıtlar vererek geri çekilmesini sağladı! 35-40 bini bulan kitle sayısı giderek büyüyordu. Öngörülen miting alanında miting yapmak artık imkansızlaşmıştı, çünkü bu kitle o alana sığmazdı. Dolayısıyla, başka bir alana geçildi. Genelde olaysız geçen yürüyüş, miting alanında konuşmalardan ve müzik dinletisinin ardından sona erdi! (Münih)

"Emperyalist saldırganlığa karşı duralım"

Lise ve üniversite öğrenci temsilcilikleri, kilise çevreleri, Giessen Halkevi, ATTAC, ATİF, Hessen Bölge Demekleri ve benzeri kurumların katılımıyla oluşan "Savaşa Karşı Birlik Platformu" yaptığı yürüyüşle ABD saldırganlığına hayır dedi. Giessen kentinde kalabalık bir alışveriş merkezinde yapılan miting konuşmalar ve kitlenin yoğun alkışıyla başladı. Güzergah esnasında iki ayrı noktada yapılan konuşmalardan sonra Amerika dışındaki ABD askeri güçlerinin lojistik ihtiyaçlarının karşılandığı Amerikan deposunun önüne yüründü. Burası özellikle seçilen bir buluşma noktasıydı. Yürüyüş sırasında ATİF pankartı arkasında yürüyen kitle sloganlarıyla dikkat çeken gruplardan biri oldu. Ayrıca yürüyüşün bittiği noktada Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) adına okunan İngilizce mesaj yoğun alkış aldı. Saldırının olacağı muhtemel günde yeniden etkinliklerin organize edileceği vurgulanarak yürüyüş bitirildi. (Avrupa Büro)

Münih

Her yıl savaş ağalarının toplandığı ve Münih'te gerçekleştirdiği "39. NATO Güvenlik toplantısı" bu yılda 7-9 Şubat arasında "Bayrischer Hof" diye tanınan otelde yapıldı. Ana gündemi ABD'nin başını çektiği saldırganlık çığırkanlığıydı elbette. NATO'nun Varşova Paktına karşı oluşması ve Varşova Paktının dağılmasından sonra NATO'nun hala dağıtılmaması, emperyalizmin dünya halklarına karşı acımasız saldırı ve savaş ortamlarının yaratılmasına güçlü bir ispattır. **Savaş ağalarının, yani her NATO ülkesinin "Generalleri" ve Savunma Bakanları-**

nın katılması, "güvenliğin" değil, tam aksine savaş projelerinin çizildiği bir toplantının işaretidir. Savaş ağalarının "Lüks" otellerde yattığı ve keyif çattığı bir ortamda, açıklıktan hastalanan, susuz kalan, denenmemiş silahların deney "objesi" olan halklar bir gün bunun hesabını elbette soracaklardır. Irak'a yönelik saldırının meşru zeminini telaşla ispatlamaya çalışan ABD emperyalizmi ve güdümündeki ülkeler, savaşa karşı gösterilerin anti-emperyalist bir mücadeleye dönüşmemesinin yollarını da aramaktadır. Bunu özellikle Alman emperyalizmi dile getir-

Pülümür depremde çatlayan sadece binalar değil, EGEMENLERİN SALTANATIDIR DA!

Depremden sonra Pülümür halkının yaşadığı sorunları yerinde görmek amacıyla 3 Şubat Pazartesi günü Pülümür'e doğru yola çıktık. Depremle birlikte siyasilerin, devlet "büyüklerinin" Pülümür'ü ziyaret etmesi nedeniyle yol boyu panzerlerle karşılaşyoruz.

27 Ocak 2003 tarihinde Tunceli Pülümür'de aletsel büyüklüğü 6,5 olan bir deprem yaşandı. Bu depremde

Çarşıya çıkıyoruz, yol üzerindeki müstakil evlerde hasar yok. Kamu binaları Pülümür Ziraat Bankası, Pülümür Yatı-

depreminde evleri hasar görenler oturuyor. **Halk devletin kendilerini depremden korumak amacıyla buraya**

ise sellerde, kazalarda, deprem gibi doğa olaylarında zararlarımız büyük oluyor. Ve olan da hep emekçi halkımıza oluyor. **Yaşanan doğal afet hep katliama dönüşüyor.** Depremlerde suçlu müteahhit ve takdiri ilahi olurken gerçek suçlular burjuva kalemşörler ve siyasetçiler tarafından gizleniyor, korunuyor. Müteahhitlere işi veren müteahhitlerin demirden, çimentodan çalmasına göz yuman, müteahhitlerin çürük yapılarını sağlam diye teslim alan devletin sahipleri kendilerinin olaylarda hiçbir alakasının olmadığını söyleyerek kendilerini aklamaya çalışıyor. Pülümür depreminde çatlayan sadece binalar değil, egemenlerin saltanatıdır da. Egemenlerin çatlayan saltanatı da ancak halkın örgütlenmesiyle yıkılacaktır.

BİZİ BU HALLERE GETİRENLER UTANSIN

İ-K: Bize deprem anını anlatır mısınız?

Zeynel Cinkılıç: Deprem sabah saat 07:26'da oldu. O an evdeydik. Afet konutlarında oturuyorduk. Devlet bize afet konutları yapmıştı depremden korunmak amacıyla. Büyük bir gürültüyle uyanık. Binaların her tarafında sıvaların dökülmesi bizleri çok korkuttu.

Elif Gül

✓ *Afet konutlarını istemiyoruz. Binaları tamirat yapmak isterlerse gelecek tamiratçıları binalara sokmayacağız. Biz anahtarlarımızı bayındırlığa iade edeceğiz. Bugün bizi bu binalarda oturtmak isteyenler gelip kendileri otursunlar. Bu soğuklarda yazlık çadırlarda kalıyoruz.*

Sağlamtaş köyünde enkaz altında kalan **Esmâ Gülüzar Yıldırım** (65) yaşamını yitirmiş, birçok insanın evi oturulamaz hale gelmişti.

Depremden sonra Pülümür halkının yaşadığı sorunları yerinde görmek amacıyla 3 Şubat Pazartesi günü Pülümür'e doğru yola çıktık. Depremle birlikte siyasilerin, devlet "büyüklerinin" Pülümür'ü ziyaret etmesi nedeniyle yol boyu panzerlerle karşılaşyoruz. Kutu Derenin üzerindeki Güleç karakolu, Nazımiye yol ayrımındaki karakol, Kırmızı Köprü karakolları duruyor. Nazımiye yol ayrımındaki karakolda kimlik kontrolü devam ediyor. Pülümür'e ulaştığımızda, aşağıda Kızılay'ın yazlık çadırlarının kurulduğunu görüyoruz. Kızılay çadırlarında depremezdeye gelen yardımlar bekletiliyor. Ve askerler kalıyor. Diyarbakır'dan, Erzurum'dan, Elazığ'dan gelen sivil savunma ekipleri caddelerde dolaşıyor.

lı İlköğretim Bölge Okulu, Hükümet konağı, Memur lojmanları hasarlı durumda. Kamu binalarındaki hizmetler başka yerlere taşınmış, öğrenciler okula giremiyor.

AFET KONUTLARI HARAP DURUMDA

Kar yağışı devam ediyor, her taraf çamur içinde. 1992 Erzincan depreminden sonra Meydanlar Mahallesinde yapılan afet konutlarına gidiyoruz. Afet konutları 3,4,5 katlı binalardan yapılı. Binaların dış sıvaları çatlamış. Evlerin içine girdiğimizde iç sıvaların daha kötü olduğunu, evlerde kalınmayacağını görüyoruz. Burada büyük askeri çadırlar kurulu. Çadırların kurulduğu yer tamamen çamur içerisinde. Depremde evi hasar gören halk askeri çadırlarda kalıyor. Çadırları askerler "koruyor". Soğuktan birçok insan hasta, hastalanan insanlara Pülümür'deki beş doktor ile merkezden gelen sekiz doktor bakıyor. Afet konutlarında 1992

yerleştirdiğini ancak buranın şimdiki depremde hasar gördüğünü söylüyorlar. Gelen yardımlar da daha halka dağıtılmamış. Halk sadece yemek ihtiyaçlarını karşılayabiliyor. Bir gerçeği daha gözardı etmemek gerekiyor. Devlet OHAL döneminde 1994-95 yıllarında Derişim'de köyleri yakmış, yıkmış; köylüleri göçe zorlamıştı. Pülümür köylerinin sayısı da 49'dan 7'ye nüfusu ise 2200'lere kadar düşmüştü. Bu yaşanan çilelerden sonra Pülümürlüleri bir kez de deprem ve devletin duyarsızlığı vurdu.

Dünyanın bazı yerlerinde deprem ve benzeri doğa olayları, bir "felaket" olmaktan çıkarılmıştır. Bilimin gelişimiyle deprem gibi afetlerin zararları en aza indirgenmiş durumdadır. Gelişmiş ülkelerde durum böyleyken ülkemiz ve benzeri geri bırakılmış ülkelerde

Binaların her tarafından sesler gelmeye başladı. Biz binaların hangi tarafa çökeceğini hesaplamaya çalıştık. Ona göre kendimizi koruyacaktık. Depremden sonra dışarı çıktık. Allaha şükür can kaybımız fazla olmadı. Sadece bir köyde bir teyzemiz öldü. Depremden sonra devlet bize yazlık çadır verdi. Bu çadırlar bize her halde güneşten korunmak amacıyla verildi. -20 derecede katalitikli sobayla ısınmaya çalışıyoruz. Küçük çocuğu olanlar var. Çoluk çocuk ortada kaldık. Çadırlarda ne kadar yaşayabiliriz?

İ-K: Yetkililerden, devletten beklentileriniz nelerdir?

Zeynel Cinkılıç: Yetkililerden, devletten tabi ki beklentilerimiz var. Bu konutların yıkılmasını istiyoruz. 5-6 katlı binaların tekrar yapılmasını istemiyoruz. Müstakil evler istiyoruz. Müteahhitlerin ve bu binaları müteahhitlerden teslim alanların hepsi de suçludur. Bunların açığa çıkarılmasını istiyoruz. Bizi bu hallere düşürenler utansın. Gelsinler görsünler kışın ortasında bu insanlar neler çekiyor. Devletten bu sorunlarımızı çözmesini bekliyoruz.

İ-K: Siz neler söylemek istersiniz?

Ali Hıdır Meşe: Depremden sonra mühendisler binaları kontrol etmeye geldiler. Kirişler kırılmıştı. Kirişleri açtık. Adamlar diyor ki kirişlerin arasına lenko şeklinde atılan demir 30 cm. olması gerekirken, bizimkiler ise 4 ya da 5 cm. Ondan sonra, bu binaların kirişine çekiç sallıyoruz. Öbür taraftan kum gibi harç, çimento dökülüyor. Bu binalar depreme elverişli değil. Biz gelen mühendislere diyoruz ki elinizi vicdanınıza koyun. Bayındırlıktan gelenler bize diyor ki, bu insanlar 1992 Erzincan depreminden sonra afet konutlarına yerleştirildiler, sözde sağlam bir yere yerleştirildiler. Ama tam tersine afet konutları bu insanlara mezar olacak. Devletten beklentilerimiz ise şunlardır. Afet konutlarımızı istemiyoruz. Binaları tamirat yapmak isterlerse

Halk devletin kendilerini depremlerden korumak amacıyla buraya yerleştirdiğini ancak buranın şimdi ki depremde hasar gördüğünü söylüyorlar. Gelen yardımlar da daha halka dağıtılmamış. Halk sadece yemek ihtiyaçlarını karşılayabiliyor.

gelecek tamiratçıları binalara sokmayacağız. Biz anahtarlarımızı bayındırlığa iade edeceğiz. Bugün bizi bu binalarda oturtmak isteyenler gelip kendileri otursunlar. Bu soğuklarda yazlık çadırlarda kalıyoruz. Kimi komşumuzun beş çocuğu var. Yedi sekiz çocuğu olanlar var. Çocuklar hep hastalandılar. Gece kalkıp çadırların üstünden kar atıyoruz. Bizim çektiğimizi bir Allah bilir. Hepimiz mağdur durumdayız, köylerimizi terkedip geldik, bundan sonra bu binalarda kalamayız. Ne olacak bizim hallerimiz. Biz de bu ülkenin vatandaşıyız. Ülkemizde insan hakları varsa bu binaları böyle yaptırmayacaktı. Müteahhit demiri çaldı, çimento-yu çaldı bu binaları eksik yaptı. Bunun için şimdi bu sıkıntıları çekiyoruz. Biz yeni konutlar hemen yapılıns demiyoruz. Ancak en kısa zamanda yapılmalı ki mağduriyetimiz giderilsin.

Elif Gül: Deprem olduğunda çok korktuk. Evlerimiz çatladı, korkudan içeri giremiyoruz, çoluk çocuk hasta bir şekilde çadırda kalıyoruz. Hastayız bu şekilde çadırda kalınmaz. Perişan durumdayız. Yetkililerden beklentilerimiz bize tek katlı ev yap-

sınlar. Biz artık bu evlere girmek istemiyoruz. Baraka da olsa tek katlı bir yer, çoluk çocuğumuzla kalacak bir yer istiyoruz. Ama onlar diyorlar ki çatlak da olabilir, patlak da olabilir, siz korkmayın. Korkmamak elde değil. Bu depremi ucuz atlattık bir dahaki depremde bu evlerdeyken ölmeyeceğimizin garantisini verebilirler mi?

Saray Kargın: Görüyorsunuz dışarıda karın, çamurun içerisindeyiz.

Bize çadırlar verildi. Çadırların içi de su ve çamur. Korkudan içeri giremiyoruz. Depremden sonra evlerimizde de giremiyoruz. Görevlilerden tek katlı ev istiyoruz. Peki yiyecek de vermesinler, biz bir daha bu binaların altına giremeyiz. Bizim burada yaşadığımız ikinci dep-

✓ Binaların böyle hasar görmesinin sorumlusu müteahhittir. Müteahhitlerden binaları böyle teslim alanlardır. Bu binaların altında öleceğiz. Bu binaları yapanlar, sağlam diye teslim alanlara birşey olmayacak. Olan yine gariban halka olacak.

rem. Biraz daha sallansaydı bu binalar hepimize mezar olurdu.

Zeynel Cinkılıç

✓ Baraka da olsa tek katlı bir yer, çoluk çocuğumuzla kalacak bir yer istiyoruz. Ama onlar diyorlar ki çatlak da olabilir, patlak da olabilir, siz korkmayın. Korkmamak elde değil. Bu depremi ucuz atlattık bir dahaki depremde bu evlerdeyken ölmeyeceğimizin garantisini verebilirler mi?

OLAN GARİBAN HALKA OLUYOR.

İ-K: Mehmet amca sen neler söyleyeceksin?

Mehmet Ali Yücel: 1967'de de deprem oldu. Sonra 1992 depremini yaşadık. 92'de üç ay çadırda kaldık. O çileden sonra şimdi bu çileyi çekiyoruz. Biz doğulu halk sürekli çile çeki-

daydık. Kaç gündür eşyalarımızla uğraşyoruz. Biz çadırda kalıyoruz, eşyalarımız ne olacak bilmiyoruz. Devletten beklentimiz sağlam bir konut yapsın. Görüyorsunuz perişan durumdayız. Kışın en soğuk olduğu dönemdeyiz. Biz sürekli dışarıda mı kalacağız? Yetkilile-

Ali Hıdır Meşe

yoruz. Çileyle geldik, çiley-le gidiyoruz. Bakalım sonumuz ne olacak. Bu binalar

rin bizleri bu sıkıntılardan kurtarmasını istiyoruz. Binaların böyle hasar görmesi-

yapıldı-ğı zaman devlet denetim sağılasaydı, bu hale gelmez-dik. Bu kadar zarar ziyan olmazdı. Depremde ben Yalova'daydım. Buraya geldiğimde eşyalarımı z açtıydı. Zor durum-

nin sorumlusu müteahhittir. Müteahhitlerden binaları böyle teslim alanlardır. Bu binaların altında öleceğiz. Bu binaları yapanlar, sağlam diye teslim alanlara bir şey olmayacak. Olan yine gariban halka olacak.

Hüseyin Kızanoğlu: 1992 Erzincan depreminde Pülümür'deki evler de hasar görmüştü. Evleri yıkılanlar afet konutlarına yerleştirilmişlerdi. Şimdiki depremde afet konutları, kamu binaları ve lojmanları zarar gördü. Müstakil evlerde hemen hemen hiç zarar yok. Depremden sonra Pülümür'e doğru düzgün hiç yardım gelmedi. Gelen yardımlar belediyede, askeriyede toplanıyor. Daha halka ulaşmadı. Halk perişan durumda. Eksi 20 derece varan soğukta yazlık çadırlarda kalıyor. 1994'te köylerin boşaltılmasıyla birlikte köylülerin çoğu batı illerine göç etti. Eğer köylerde ve ilçede çok insan olsaydı bu depremin bedeli çok daha ağır olurdu. Çok daha fazla insan ölebilirdi. Biz insan yaşamının daha değerli olmasını istiyoruz. Buna göre önlemler alınmalıdır. (Malatya)

Yaşanan doğal afet hep katliama dönüşüyor. Depremlerde suçlu müteahhit ve takdiri ilahi olurken gerçek suçlular burjuva kalemler ve siyasetçiler tarafından gizleniyor, korunuyor. Müteahhitlere işi veren müteahhitlerin demirden, çimentodan çalmasına göz yuman, müteahhitlerin çürük yapılarını sağlam diye teslim alan devletin sahipleri kendilerinin olaylarda hiçbir alakasının olmadığını söyleyerek kendilerini aklamaya çalışıyor.

Rusya'da 1917 Şubat devrimi

Şubat devrimi, kendiliğinden gelişen ve zaptedilemez hale gelen işçi ayaklanmaları burjuvalar tarafından kısa süreli de olsa ele geçirilip kendi lehine dönüştürülmesini sağlamıştır.

Şubat Devrimi ile çarlığın devrilmesi, Rusya'da yeni koşulları da beraberinde getirdi. Şubat devrimi, kendiliğinden gelişen ve zaptedilemez hale gelen işçi ayaklanmaları burjuvalar tarafından kısa süreli de olsa ele geçirilip kendi lehine dönüştürülmesini sağlamıştır. Burjuva demokratik bir devrim olan 1917 Şubat Devrimi, Ekim Devriminin gelişme koşullarını hazırlaması bakımından önemlidir. Şubat Devriminin patlak verdiği dönemde İsviçre'de bulunan Lenin, Şubat Devrimini değerlendirdiği bir mektubunda şunları söylüyor:

“BİRİNCİ DEVRİMİN BİRİNCİ AŞAMASI

Emperyalist dünya savaşının ürettiği ilk devrim patlak verdi. Bu ilk devrim kesinlikle sonucusu olmayacak.

Bu ilk devrimin, 1 Mart 1917 Rus devriminin ilk aşaması (...) tamamlanmıştır. Bu ilk aşama kesinlikle devrimimizin son aşaması olmayacaktır.

Nasıl oldu da yüzyıllardır süren ve 1905-1907 yıllarında, tüm halkın üç yıl boyunca en şiddetli sınıf mücadelelerine, bütün saldırılara dayanan bir monarşinin sekiz gün içinde (...) çökmesi “mucizesi” gerçekleşebildi?

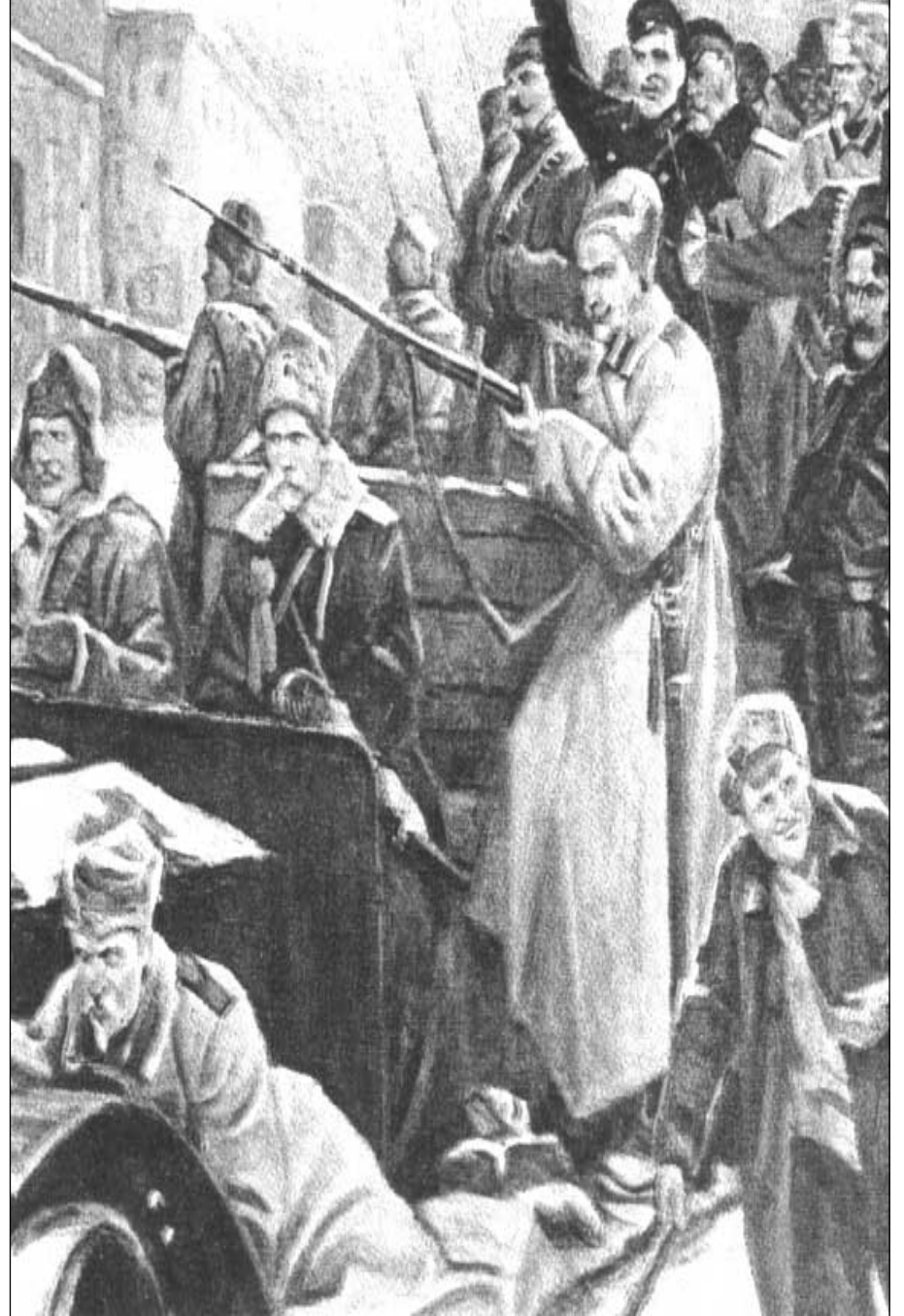
Doğada ve tarihte mucize yoktur, fakat her devrim, tarihin her anı dönemeci gibi öyle zengin bir içeriğe sahiptir, mücadele biçimlerinin ve mücadele eden güçlerin karşılıklı ilişkisinin kendine özgü bileşimlerini o kadar beklenmedik biçimde ortaya çıkarır ki, birçok şey darkafalı beyinlerde mucize olarak görünmek zorundadır.

Çarlık monarşisinin birkaç gün içinde çökebilmesi için, dünya çapında tarihsel öneme sahip tam bir dizi koşulun içiçe geçmesi gerekliydi. En önemlilerini sayalım:

Eğer Rus proletaryası 1905'den 1907'ye üç yıl içinde çok büyük sınıf çatışmalarını yaşamamış ve en büyük devrimci enerjiyi sergilememiş olsaydı, ikinci dev-

rim imkânsız bu kadar hızlı gelişemez ve **başlangıç** aşamasını birkaç gün içinde tamamlayamazdı. İlk devrim (1905), toprağı derinden eşeledi, yüzyılların önyargılarını kökünden kazıdı ve milyonlarca işçiyle düzinelere milyon köylüyü politik yaşama ve politik mücadeleye uyandırdı, Rus toplumunun **tüm** sınıflarını (ve tüm önemli partilerini) birbirlerine -ve tüm dünyaya- gerçek karakterleriyle, çıkarlarının, güçlerinin, eylem yöntemlerinin, yakın ve uzak hedeflerinin gerçek karşılıklı ilişkisi içinde gösterdi. İlk devrim ve onun ardından gelen karşı-devrim dönemi (1907-1914) Çarlık monarşisinin özünü açığa çıkardı, karakterini sonuna kadar belli etti ve tüm çürümüşlüğü, alçaklığını, elebaşısı Rasputin canavarı olan Çarlık çetesinin bütün kinizmini ve sefihliğini, Romanov ailesinin, Rusya topraklarını Yahudilerin, işçilerin ve devrimcilerin kanıyla sulamış olan bu pogrom kahramanlarının, **büyük toprak sahibi** olarak “benzerleri arasında birinci” olan, **milyonlarca** desiyatin toprağı **sahip olan**, kendilerinin ve **sınıflarının** “kutsanmış mülkiyeti”ni korumak için her türlü canavarlığa ve suça hazır olan Romanovların tüm canavarlıklarının yüzünü açığa çıkardı.

1905-1907 Devrimi olmadan, 1907-1914 karşı-devrimi olmadan, Rus halkının tüm sınıflarının ve Rusya'nın geri kalan bölümünde oturan halkların böylesine tam bir “kendi kaderini tayin”i imkânsız olurdu; birbirleriyle ve Çarlıkla ilişkilerini, 1917 Şubat ve Mart Devrimi'nin sekiz günü içinde ifadesini bulduğu gibi saptayamazlardı. Bu sekiz günlük devrim -kıyaslamak uygun olursa- sanki önceden düzinelere provası ve genel provası yapılmış gibi “oylandı”, “aktörler” birbirlerini tanyorlardı, rollerini, yerlerini biliyorlardı, çevrelerini en ufak ayrıntıya kadar, politik akımların ve eylem yöntemlerinin en ufak nüanslarına kadar biliyorlardı.”

1917 Şubat Devrimi sırasında askerlerin kışlalardan çıkararak işçilere ve ayaklanmacılara katılmasını gösteren bir tablo.

‘68 kuşağının anti-emperyalist ruhu;

6. Filo protestoları

16 Şubat 1969 Pazar günü “6. Filo’ya, emperyalizme hayır” diyen 30 bin kişi Taksim’e akın etti.

Anti-emperyalist protesto eylemlerinin sembolü olan 6. Filo protesto eylemleri, 1968’lerden günümüze anti emperyalist bilincin gelişmesinde önemli bir yere sahiptir. Bugün emperyalist saldırganlığa karşı yükselen anti emperyalist eylemlere büyük deneyimler aktaran 6. Filo protestoları halkın birlikte hareket ederse işgali ortadan kaldırdırabileceğinin, savşları durdurabileceğinin de göstergesidir.

6. Filo’nun ‘68 Temmuz’unda İstanbul’a gelmesi, Vietnam’da CIA adına çalışmış ve Vietnam hal-

kına bizzat işkenceler yapmış olan ABD Büyükelçisi **Robert Kommer**’in Türkiye’ye gelişi öğrencilerin büyük protestolarıyla karşılandı. Bu protesto eylemleri Amerikalıların denize dökülmelerine kadar sürdü.

ABD 6. Filosu 1969’da tekrar Türkiye’ye geldi. Yeniden gösteriler başladı. Bu arada sağcı gazeteler de yaptıkları yayınlarla devrimci gençlere karşı sağcıların biraraya gelmelerini sağlıyordu. **16 Şubat 1969 Pazar günü “6. Filo’ya, emperyalizme hayır”** diyen 30 bin kişi **Taksim’e**

akın etti. Bu kez üniversite öğrencilerinin yanısıra işçi sendikaları, çeşitli meslek kuruluşları, devrimcilerin çoğu işçi olan 30 bin kişilik kitleye Taksim’de polis saldırıydı. Saldırı sonucu kitlenin bir kısmı Taksim’de kaldı. Bu kalan kitleye de birkaç gündür Taksim’de toparlanan sivil faşistler saldırı. Savunmasız kitlenin üzerine taş, sopa ve silahlarla gidiyorlardı. Kitlenin üzerine atılan bir bomba sonucu TİP üyesi **Tuna Erdoğan** ve **Turgut Aytaç** şehit düştü. Bu saldırının adı tarihe **Kanlı Pazar** olarak geçti.

Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adayana ölüm yok

1 Şubat'ta Sarıcazi mezarlığı'nda parti ve devrim şehitlerini anma etkinliği düzenlendi. Partizanlar tarafından düzenlenen et-

“Bilincimizin kızıl kor damlaları; And olsun ki, Yüreğimizde püskürttüğünüz volkanla Devrim nehrinin akışını birleştireceğiz. Uğruna can verdiğiniz insanlığa, Altınçağı granitleştirerek Armağan edeceğiz!”

kinlik, saat 14:00'te başladı. Mezarlık girişinde toplanan kitle ellerinde “**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür, Partizan**” imzalı pankartla alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde Proletarya Partisinin şehit düşen 4. genel sekreteri olan Mehmet Demirdağ'ın mezarı başına yürüdü. Demirdağ'ın mezarı başında toplanan kitle önce parti ve devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşu sırasında okunan şiirin ardından partizanlar adına bir konuşma yapıldı.

“Yaşamlarını hesapsızca kavganın, devrimin ve halkın kurtuluşu davasına sunan şehitlerimizi bir kez daha anıyoruz” diye başlayan konuşmada, içinde bulunduğumuz süreçte dünden daha büyük bedeller göze alınmanın, Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve yüce Komünizm rotasında yürümenin, parti çizgisinde ve ilkelerinde ısrar etmenin, devrime kan, can olmanın yolunun şehitlerimizin yürüdüğü direniş yolu olduğu söylendi.

“Proletarya Partisinin 7. Konferansı'nda ortaya konulan ‘bulun-

duğunuz her alanda örgütlenin’ çağrısına eskisinden daha canlı başla yanıt olmalıyız. Bu çağrı aynı zamanda şehitlerimizin de çağrısıdır. Bugün Ortadoğu halklarına katliam getirecek olan saldırı tehlikesine, TC'ye vurucu güç misyonu yüklenerek halkımızın başına bela edilen savaş tehlikesine hazırlıklı olabilmenin yolu örgütlenmekten geçer” şeklinde devam eden konuşma şehitlerimize layık olmanın onların mücadelesine sa-

hip çıkmaktan geçtiğine yapılan vurgularla son buldu. Konuşmanın ardından hep birlikte söylenen marşlarla Partizanlar şehitlere verdiği devrim sözünü bir kez daha yineledi.

Başından itibaren anmayı engellemeye çalışan jandarma getirdiği yasaklarla gerginlik çıkarmaya çalıştıysa da bu, kitlenin coşkusunu engelleyemedi. Anma başladığı gibi aynı coşkuyla alkış ve sloganlarla sona erdi.

Parti ve Devrim Şehitleri Avrupa'da da anıldı

HAMBURG

“7. Konferans ışığında Parti ve Devrim Şehitlerini anıyoruz” adlı etkinliklerden birisi de Almanya'nın Hamburg kentinde yapıldı. Hamburg Partizan okurları tarafından düzenlenen etkinliğe yaklaşık 130 civarında kitle katıldı. Saygı duruşu ile başlayan etkinlikte dia eşliğinde şehitlerle ilgili konuşmalar yapıldı. Konuşmalarla birlikte devrimci marşlar ve türküler söylendi. Devamla yapılan konuşmalarda, şehitleri anmanın yolunun savaşmaktan ve 7. Konferans kararlarına uygun davranmaktan geçtiğinin altı çizildi. Etkinliğin sonunda Bremen'den gelen bir grup Kürtçe ve Türkçe ezgiler seslendirdi. (Hamburg)

ZÜRİH

1 Şubat 2003 tarihinde Zürih Gençlik ve Kültür Evi'nde Parti ve Devrim şehitleri anıldı. 70'i aşkın kitlenin saygı duruşuyla başlayan anmada Proletarya Partisi'nin Parti ve Devrim şehitleri ile ilgili açıklaması okunduktan sonra şehitlerle ilgili marşlar ve türküler söylendi. Proletarya Partisi'nin emperyalist saldırganlıkla ilgili çıkardığı bildirinin okunmasının ardından anma sona erdi. (İsviçre-Zürih)

Komünist Partisi Manifestosu

Bu küçük kitapçık koca koca ciltler ağırlığındadır. Onun ruhu, bugüne kadar uygar dünyanın bütün örgütlü ve mücadele eden proletaryasını canlandırmakta ve harekete geçirmektedir.” (Lenin)

Komünist Manifesto, Marks ve Engels tarafından kurulan proletaryanın ilk komünist örgütü “**Komünistler Birliği**”nin programı olarak kaleme alındı. İlk olarak 23 sayfalık bir baskıyla Şubat 1848'de Londra'da yayınlanan

Komünist Parti Manifestosu, yine aynı yıl içinde Londra'da birinci baskıdaki bazı hataların düzeltildiği 39 sayfalık bir broşür olarak yayınlandı. Birçok Avrupa dillerine çevrildi. “**Burjuvalar ve proleterler**”, “**Proleterler ve Komünistler**”, “**Sosyalist ve Komünist Yazın**”, ve “**Muhalefet Partileriyle ilişkileri bakımından Komünistlerin Durumu**” başlıkları altında 4 bölümden oluşan kitabın sonunda ayrıca Engels'in “**Komünizmin Temel İlkeleri**” adlı çalışması da yer alıyor.

“**Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz**” çağrısıyla son bulan Komünist Partisi Manifestosu'nun “**Proleterler ve Komünistler**” bölümünden bazı bölümleri aktarıyoruz;

PROLETERLER VE KOMÜNİSTLER

Komünistlerin genel olarak proleterler karşısındaki tavrı nedir?

Komünistler, öteki işçi partileri karşısında özel bir parti değildirlir.

Tüm proletaryanın çıkarları dı-

şında ayrı çıkarlara sahip değillerdir.

Proleter hareketi biçimlendirmek ve kalıba sokmak üzere kendilerine özgü hiçbir ayrı sektör (1836) ilke getirmezler.

Komünistler, öteki proleter partilerinden yalnızca şunlarla ayrılırlar: Bir yandan ülke proleterlerinin çeşitli ulusal savaşlarında, milliyetten bağımsız, tüm proletaryanın ortak çıkarlarını vurgular ve bunları öne çıkarırlar. Diğer yandan işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaşımının geçtiği çeşitli gelişme aşamalarında, her zaman, tüm hareketin çıkarlarını temsil ederler.

Komünistler, demek ki, pratik olarak, bütün ülkelerin işçi partilerinin en kararlı, daima ileri itici kesimidirler; teorik olarak, proletaryanın diğer kitesinden önce hareket hattını, koşulları ve proleter hareketin genel sonuçlarını kavrama üstünlüğüne sahiptirler.

Komünistlerin önünde duran ilk amacı, bütün öteki proleter partilerinininkine aynıdır: Proletaryanın bir sınıf olarak oluşması, burjuvazinin egemenliğinin yıkılması, siyasal iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesi.

Komünistlerin teorik fikirleri, hiçbir biçimde, şu ya da bu dünya

reformcusu tarafından icat olunmuş ya da keşfedilmiş düşüncelere ya da ilkelere dayandırılmamıştır.

Bunlar, yalnızca, var olan bir sınıf savaşımından, gözlerimizin önünde cereyan eden tarihsel bir hareketten doğan ilişkilerin genel ifadeleridir. Mevcut mülkiyet ilişkilerine son verilmesi, hiç de komünizmin ayırıcı bir özelliği değildir.

Bütün mülkiyet ilişkileri sürekli tarihsel ikamelere, sürekli tarihsel değişimlere uğramışlardır.

Örneğin Fransız Devrimi, burjuva mülkiyetinin lehine, feodal mülkiyeti kaldırmıştır.

Komünizmin ayırıcı özelliği, genel olarak mülkiyetin kaldırılması değil de, burjuva mülkiyetinin kaldırılmasıdır.

Fakat modern burjuva özel mülkiyet, ürünlerin üretilmesinin ve mülk edinilmesinin sınıf karşıtlığına, çoğunluğun azınlık tarafından sömürülmesine dayanan sisteminin nihai ve en tam ifadesidir.

Bu anlamda, komünistlerin teorisi tek bir deyişle özetlenebilir: Özel mülkiyetin kaldırılması.

Biz komünistler, kişisel olarak kazanılmış, kendi başına çalışarak elde edilmiş, kişisel mülkiyeti kaldırmak istemekle suçlandık: O

mülkiyet ki, her türlü kişisel özgürlüğün, eylemin ve bağımsızlığın temeli olduğu iddia edilir.

Güçlülük elde edilmiş, bizzat edinilmiş, bizzat kazanılmış mülkiyet! Burjuva biçimden önceki bir mülkiyet biçimi olan küçük-burjuva ve küçük köylü mülkiyetinden mi söz ediyorsunuz? Bunu bizim kaldırmamıza gerek yok; sanayi-deki gelişme bunu zaten yok etmiştir ve gün be gün yok ediyor.

(...)

Kapitalist olmak, üretimde yalnızca salt kişisel değil, aynı zamanda toplumsal bir konuma da sahip olmaktır. Sermaye kolektif bir üründür ve ancak birçok üyenin kolektif eylemiyle hatta son tahlilde, ancak toplumun tüm üyelerinin birleşik eylemiyle harekete geçirilebilir.

Demek ki, sermaye kişisel değil, toplumsal bir güçtür.

O halde, sermayeyi ortak mülkiyete, toplumun tüm üyelerinin mülkiyetine dönüştürmekle, kişisel mülkiyet toplumsal mülkiyete dönüştürülmüş olmaz. Değişen, yalnızca mülkiyetin toplumsal karakteridir. Mülkiyet, sınıf karakterini yitirir.

Yerli diziler ve kadınlara biçilen rol

Gün boyu yaşadığımız gerilim dolu, stres dolu saatlerin etkisinden bir an önce kurtulmak istiyorsunuz. Akşam televizyonun karşısına geçip ailece oturup başlıyorsunuz çeşitli kanallarda zapping yapmaya. Herbiri birbirinden ilgi çekici diziler sizi alıp başka dünyalara götürüyor, sizi de o yaşamın bir parçası yaparak hem de... Sistem, yıllardır kadınları TV ekranlarına adeta hapsediren Brezilya dizilerinden yola çıkarak bu kez etki alanını daha da genişletmeye çalışıyor. Birçoğumuz tanık olmuşuzdur; çevremizde özellikle de ev kadınlarının bütün işlerini bu dizilere göre ayarlayışına; evdeki işleri, yemek saatlerini, yapılacak komşu ziyaretlerini pembe dizilerin başlama saatlerine göre ayarlayışlarını, kimi zaman gülerken kimi zaman da kaygıyla karşılamışızdır.

Gündüz yayınlanan bu dizilerin yalnızca ev kadınlarını etkisi altına aldığına gören sistem, etki alanını daha da genişletmek için akşamları ailece izlenebilecek dizileri peşpeşe gösterime koydu. Üstelik de bu politikasını insanların biraz daha kendinden birer parça bulabileceği yerli dizilerle uygulamaya çalışıyor. Özellikle Kürt illerinde geçen bu dizilerde bir taraftan da Kürt halkının yaşadığı asıl sorunlar çarpıtılıyor. Çünkü **kendi kültüründen kendi yöresinden olan programlar insanların ilgisini daha çok çekiyor ve insanları adeta ekranlara çiviliyor.** Kendilerini buradaki tiplerle özdeşleştirebiliyorlar. Ülke gündeminden uzak, düşünmeyen, sorgulamayan insan tipleri yavaş yavaş sinsice

Özellikle Kürt illerinde geçen yerli dizilerde Kürt halkının asıl yaşadığı sorunlar çarpıtılıyor. Burada kadına biçilen rol de daha uysal, uygulanan şiddete, aşağılanmaya, ikinci sınıf görülmeye rağmen büyük bir aşkla kocasına bağlanan, düşünmeyen, sorgulamayan tipler...

hiç fark ettirmeden yaratılıyor. Öyle ki izlediği herhangi bir dizide en ufak bir ayrıntıya, gözyaşına dayana-

ken insanlar yok bu dizilerde. Yani yaşamın zorlukları bu dizilerin konusu değil. İyisi de kötüsü de belli bir

lik, hak ihlalleri, politika vb. genelde bu dizilerde yer almıyor. Bütün bunlar insanın sorgulamaması ge-

zide aile içinde yapılan tartışmalar, kavgalar; milletvekili **Şahin Ağa**'nın üç kadınla evli olması; **Sey-**

te; Bahar ise tüm bunlara "evet" diyecek kadar eşine bağlanmaktadır.

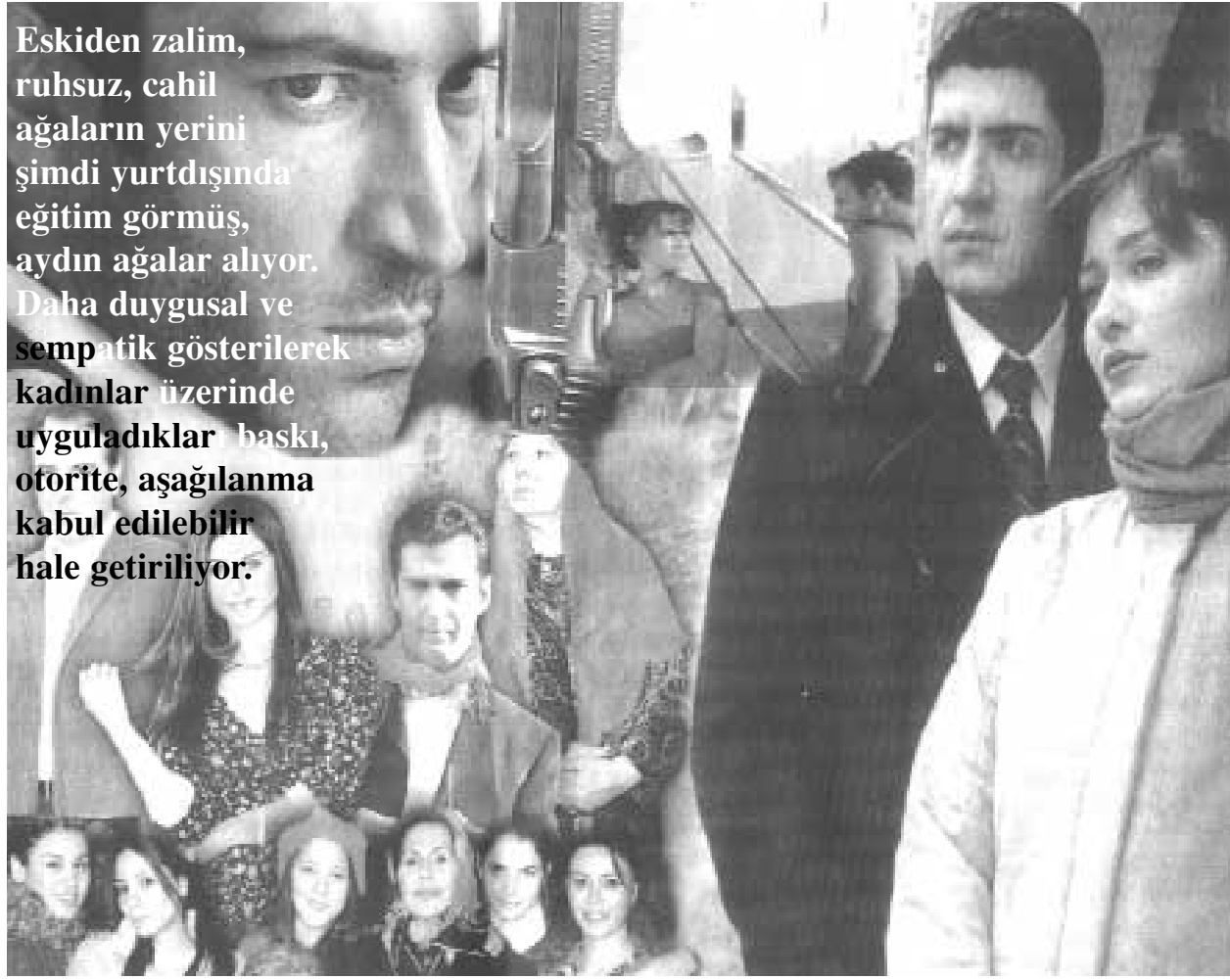
Eskiden zalim, ruhsuz, cahil ağaların yerini şimdi yurtdışında eğitim görmüş, "aydın" ağalar alıyor. Daha duygusal ve sempatik gösterilerek kadınlar üzerinde uyguladıkları baskı, otorite, aşağılama "kabul edilebilir" hale getiriliyor.

Burada kadına biçilen rol de elbette daha uysal, uygulanan şiddete rağmen büyük bir aşkla kocasına bağlanan, ekonomik olarak bağımlı ve yine her zaman olduğu gibi, düşünmeyen sorgulamayan tipler olması.

Tarih boyunca ezilen, cinsel, ulusal, sınıfsal olarak sömürülen kadın şimdi de bu dizilerde üstlendiği rollerle sistemin yaratmak istediği kadın modeli için bir araç olarak kullanılıyor. Bütün bu dizilerde seçilen kadın tipleri elbette özenle seçilmiş. Toplumda gelişen ruh haline göre yeni politikalar üreten sistem yine buna dayalı olarak bir dönem oldukça revaçta olan Brezilya dizileri yerine daha "özümüze" yakın; gelenek ve göreneklerimizimizin Amerikan değer yargıları, düşünüş ve yaşam tarzı üzerine sos misali serpilmediği yerli diziler aldı..

Mekanlar genellikle Kürt illeri. İsimler Kürtçe. Gerçek yaşamda çocuğuna Berivan ismini veremeyen aileler televizyonda Sibel Can'ın Berivan tiplemesini hayranlıkla izleyebiliyor. Kürt olmayı boynundaki puşi ve isme indirgeyen bu dizilerin birçoğu aynı amacı taşıyor. Amaç; insanların çeşitli yollarla ilgisini çekerek onları ekran başından kalkmayan tiplerle haline getirmek.

Eskiden zalim, ruhsuz, cahil ağaların yerini şimdi yurtdışında eğitim görmüş, aydın ağalar alıyor. Daha duygusal ve sempatik gösterilerek kadınlar üzerinde uyguladıkları baskı, otorite, aşağılanma kabul edilebilir hale getiriliyor.

mayan, gözleri dolan ancak gerçek hayatta binlerce Afganlı, Filistinli, Iraklı çocuğun ölümünü sineye çekebilen insanlar oluşturuluyor. **Yani artık dizilerdeki sahte acılar kadar etkilemiyor insanları gerçek acılar.**

Dizilerdeki gelişmeler genelde belli bir mekan içinde geçiyor. Sokaklar fazla yer almıyor. Sokaklardaki yoksulluk, acı çe-

kapalı mekan içinde geçiyor. Acı ve yoksulluk ise bazen reyting artırmak için kullanılıyor sadece. Üzülebilen insanlar oluşturuluyor. **Yani artık dizilerdeki sahte acılar kadar etkilemiyor insanları gerçek acılar.**

reken şeyler çünkü. Hele kadınları hiç mi hiç ilgilenmeyen şeyler değil. Onlar varsa "nasıl zayıflarım", "nasıl güzelleşebilirim", "nasıl eğlenirim", "ne yapmam da eşime kendimi beğendirsem" diye düşünür. Dünyada olup bitenlerden çok filmlerdeki sorular tartışmalar konuşuluyor, oradaki seslenmeler, tepkiler dilimize yerleşiyor. "**Çocuklar Duymasın**" adlı di-

men Ağa'nın karısına uyguladığı cinsel şiddet bu dizilerle olağan gösterilmeye çalışılıyor. Çarpık ilişkiler, ruhsal şekillenmeler dayatılıyor. Bunlar onlarca örneğin içinden sadece birkaçı. Seymen Ağa'nın eşi Bahar'ı ona tecavüz etmeye yeltenecek kadar sevmesidir. Burada dünya Bahar ve Seymen Ağa'dan ibarettir. Seymen, Bahar'ı tecavüze yeltenecek kadar sevmek-

Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu

Kadına uygulanan şiddet, tecavüz tarih boyunca çeşitli boyutlarda hep süregelmiştir. Sistemin yarattığı çarpık kişilikler sonucu ortaya çıkan tecavüz kadın özgünlüğünde aslında tüm insanlığa yapılan bir saldırdır. Araştırmalara göre özellikle Kürt illerinde, jandarma, özel tim, korucu vs. tarafından tecavüze uğrayan kadınların sayısı azımsanmayacak kadar çoktur. Tecavüze uğrayan yüzlerce kadın yaşadığı olayları açıkla-

maya bile cesaret edememektedir. Kadınların maruz kaldıkları saldırılara karşı onları koruyan insan hakları savunucuları tarafından açılan kurumlara bir yenisi daha eklendi. Kadına yönelik uygulanan şiddet mağdurlarının başvurabileceği yeni bir hukuki yardım imkanı açıldı. 31 Ocak'ta "**Gözetiminde Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu**" adına bir basın toplantısı düzenleyen Av. **Eren Keskin**

kadına yönelik cinsel şiddet konusunda 2002 yılında yürürlüğe giren protokol ile şiddete maruz kaldığını iddia eden birey grupların taraf devlete karşı iç hukuk yolları tükendikten sonra, kadınlara karşı ayrımcılığın önlenmesi komitesine başvuru yapabileceklerini söyledi. Basın toplantısında yapılan başvuruların bir yıllık istatistik raporu da açıklandı. 166 başvurunun olduğu raporda bunların 55'ini tecavüz, 111'ini cinsel

taciz oluşturuyor. Şiddete maruz kalan kadınların yaş ortalaması ise 11 ile 67 arasında değişirken suçu işleyenlerin 124'ü polis 34'ü de jandarma. 130 başvuru ile en fazla Kürt kadınlarının maruz kaldığı cinsel şiddet olaylarında, gözetiminde alınan kadınların çoğunluğunu 110 başvuru ile siyasi kadınlar oluşturuyor. Raporda en dikkat çeken diğer bir nokta ise 84 kadının dava açtıktan sonra davadan geri çekilmesi. (İstanbul)

“Yaşasın savaş” sahnede

Irak’a saldırı hazırlıklarının doruğa çıkması toplumun her kesimi tarafından protesto ediliyor. Alanları dolduran binlerce kişinin yanında duyarlı sanatçılar da sanatlarıyla bu haksız savaşa dikkat çekerek kamuoyunu bilinçlendirmeye çalışıyorlar. Bu sanatçılardan birisi de “Yaşasın savaş” oyunu ile sahnede olan **Genco Erkal**. Oyunda savaşı kaçınılmaz kılan mekanizmayı sergilemeyi amaçladıklarını anlatan Erkal, oyununu oluşturmuş metinlerin değişik ta-

rihlerde yazılmış olmasına rağmen yine de güncelliğini koruduğunu belirtiyor. DİHA’ya oyun hakkında konuşan Erkal, şunları söylüyor: “Aziz Nesin’in yazdığı metin çok yardımcı oldu. Körfez savaşındaki isimler bile değişmemiş. Yine Saddam var, yine Bush var. Nazım Hikmet’in “Davet” diye bir şiiri var. Sanki bugün Amerika’ya hitaben yazılmış gibi. Son 80 yıl içinde yazılmış metinler, sanki hepsi bugün yazılmış gibi güncel. Çok şaşıyorsunuz ve

çok üzülüyorsunuz. Çünkü insanlık bu kadar ağır bedeller ödemiş olmasına rağmen savaş konusunda hala aynı yanlış yapmaya devam ediyor.”

Oyunda savaş konusunda izleyiciye bir şeyler öğretmekten çok, insanların kafasında soru işaretleri yaratıp onları belli konularda düşünmeye, tartışmaya yöneltmek istediklerini belirten Erkal, olası Irak operasyonu hakkında hala umutları olduğunu söylüyor. Dünya halklarının yüzde 90’ının savaş iste-

mediğinin altını çizen Erkal sözlerine şöyle devam etti.

“İnsanlar, savaş istemediklerini açık bir biçimde ortaya koyarlarsa savaşı önlemenin bir ihtimali olduğunu düşünüyorum. Ülkemizde de bazı girişimler var. Onları gönülden destekliyorum. Savaş acı demek, yokluk demek, yoksulluk demek, felaket demek.”

1938 yılında doğan Genco Erkal, yaşamı boyunca birçok oyuna imzasını attı. 69-74 yılları arasında oynadığı birçok oyun yasaklandı ve davalar açıldı. Bu oyunların arasın-

da özellikle “Alpagut olayı” ve Nazım uyarlaması “Kerem Gibi” 141-142. maddelerden yani halkı isyana teşvik etmek, komünizm propagandası yapmak “suçundan” yargılandı. Ama tiyatrodaki tek engel yargılamalar değildi. Oyunu izlemeye gelen seyirciler polislerin baskılarıyla karşılaşmış, binlerce insanın yaşamının karartıldığı 12 Eylül Erkal için de zor geçmiştir. Ve tiyatronun da kapısı kapanmıştır. 80 sonrasında Erkal birçok oyunuyla yine seyircisinin karşısındadır. Son oyunu “Yaşasın Savaş”la toplumsal olaylara karşı duyarlılığını

ve halkın çektiği acılara ortak olma bilincini ortaya koyan Erkal’ın oyunu, Mummer Karaca tiyatrosunda Perşembe, Cuma ve Cumartesi günleri sahneleniyor. (İstanbul)

1938 yılında doğan Genco Erkal, yaşamı boyunca birçok oyuna imzasını attı. 69-74 yılları arasında oynadığı birçok oyun yasaklandı ve davalar açıldı.

Samsun 1. Film Festivali yapıldı

Büyükşehir Belediyesi, 19 Mayıs Üniversitesi ve Kültür Bakanlığı tarafından düzenlenen Samsun 1. Film Festivali gerçekleştirildi. Gazi sahnesinde ilki gerçekleştirilen film festivalinin açılış konuşmasında dünyanın zor bir süreçten geçtiği belirtilerek “dünyada bir savaş çıgırkanlığı almış başını gidiyor. Bizler de yapmış olduğumuz bu etkinliklerle savaşın insanlar üzerindeki etkilerini izleteceğimiz filmler ile ortaya koymaya çalışacağız” denildi.

2 Şubat 2003 tarihinde başlayan festivalde her gün üç film gösterimi yapıldı. Altı gün süren festivalde “Spartaküs”, “Güneşin İmparatorluğu”, “Bir Zamanlar Amerika” vb. filmler izleyicilerin beğenisine sunuldu.

Özellikle “Güneşin İmparatorluğu” isimli film, konusunun güncel olması anlamında da izlenmeye değer. Savaşta çocuk psikolojisini işleyen film 1941 yılında Japon ordularının Çin’in bir bölümünü işgal etmesi ile başlayan karmaşa içinde **Jim Graham** adlı bir çocuğun öyküsünü anlatıyor. Jim bu karmaşa ortamında ailesini kaybeden ve bir toplama kampına yerleştirilen küçük bir çocuktur. Zengin bir ailenin çocuğu olan ve rahat bir ortamda yetişen Jim’in hayvanlara ve uçaklara karşı aşırı bir sevgisi vardır. Bulunduğu kampta kendine özgü yöntemlerle yaşamaya çalışan Jim kısa zamanda zekası ile kamptaki herkesin sevgisini kazanır. Kamp doktorunun da sevgisini kazanan Jim ona hastaların bakımında yardım etmeye de baş-

lar. Kampta yemek sıkıntısı çekilmektedir. Jim kendine özgü bir yöntemle kampta böcek yetiştirmeye başlar ve hastaları bu şekilde doyurmayı düşünür. Ama kimi hastalar böcekleri yerken kimileri ise Jim’i tersler. Savaşın boyutlanması ile birlikte artık kamp da bombalanmaya başlanır. Uçaklar kampa bomba atarken Jim’in uçak sevgisi onu neredeyse ölümle burun buruna getirir. Savaş bittiğinde Jim tesadüf eseri halen hayattadır ancak artık çok farklı bir çocuktur. Ailesi tarafından bulunan Jim artık etrafında olan biteni sadece izleyen bir çocuk haline gelmiştir. Kısaca anlatmaya çalıştığımız film, 1987 yapımı ve aynı yıl en iyi yönetmen ve en iyi film ödülünü almıştır. (Samsun)

Schweyk’lar direnmeye devam ediyor

Nazi işgali altındaki Çekoslavakya’dan bir kesit sunan “Schweyk 2. Dünya Savaşında” adlı oyun 5-9 Şubat tarihlerinde Muhsin Ertuğrul Sahnesinde gösterildi.

152 kurumdan oluşan Irak’ta Savaşa Hayır Koordinasyonunun “Irak’ta Savaşa Hayır” etkinlikleri çerçevesinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatrolarıyla ortaklaşa çalışmasıyla Nazi işgali altındaki Çekoslavakya’dan bir kesit sunan “Schweyk 2. Dünya Savaşında” adlı oyun 5-9 Şubat tarihlerinde Muhsin Er-

tuğrul Sahnesinde gösterildi.

“Figür suçsuzlukla zeka arasında durur. Schweyk basit, naif bir insandır ama zekidir.” (Bertolt Brecht)

Çek yazar Jaroslav Hašek’in ünlü romanı “Aslan Asker Şvayk” romanından Bertolt Brecht’in 1943 yılında Amerika’da sürgündeyken sahneye uyarladığı,

Yücel Erten’in Türkçe’ye çevirip yönettiği oyunda Hitler faşizminin halk üzerinde estirdiği terör, baskı, zulüm ve işkenceler konu ediliyor. İnsanların savaş koşullarında yaşadığı yokluk ve savaş karşısındaki duruş ve direniş başarılı bir şekilde izleyicilerle buluşturulurken; insanın insan olma ve insan kalma onuru, yaşanan tüm zulme karşın ayakta kalma çabaları anlatılıyor.

Schweyk “... Yahudilerden kurtulmak için değil, dünyayı fethetmek için savaştığını” söylerken; halk arasında dolaşan rejimin paralı uşakları tarafından sorguya götürülür. Bir de “Hitler hiç içki içmiyor, demek herşeyi ayık kafayla yapıyor” derken; tüm bu yaşanan vahşetin düşünen insan tarafından yapılamayacağını, bunun ancak ruh hastası bir kişiliğin ya da bozuk bir ideolojinin ürünü olabileceğini ifade ediyordu.

Bir taraftan insanlar yokluk içinde yaşarken, diğer taraftan ayakta durma savaşı veriyor. **Baloun** da buna güzel bir örnek karakter. Açlığa hiç dayanamayan bir kişi olan Baloun, açlık yüzünden Nazilerin emrine gönüllü yazılmak için kendisiyle sa-

vaşıyor.

Schweyk zorunlu askerlik hizmetine alındığında, kendisi gibi birçok savaş karşıtı kişiyle cepheye gidiyor. Burada da onurunu kaybetmeyen Schweyk, Nazilerin işlerinin ters gitmesi için de elinden geleni yapıyor.

Arada çıkan Nazi bayrakları altında Hitler’in savaş çıgırlıkları şarkıyla dile getirilirken, Nazi bayrağı altında uyuyan asker görüntüleri ise çarpıcı bir kontrast oluşturmuş.

Nazi işgali altındaki Çekoslavakya’da Nazilere ve dolayısıyla savaşa, savaşın yokluğuna ve onursuzluğuna kendi çapında direnen insanların gittiği **Kupa** meyhanesi, rejimin bekçileri tarafından “yıkıcı faaliyet yuvası” olarak tanımlanırken; insanların onurlarını ayakta tuttukları, birbirlerine destek oldukları bir yer olarak oyunda önemli bir yere sahip oluyor.

Çekoslovak halk müziği ezgileriyle süslenen oyun insanlığın haksız savaşa, açlığa, yokluğa ve zulme meydan okuyuşu, insan olmaya çağrısıydı.

Gece 12 saatir Sonra mutlak gün doğar Küçülür büyükler birgün Küçükler birgün büyür. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

SARIK DÜŞTÜ KEL GÖRÜNDÜ CÜBBENİN ALTINDAN ASKER ÇIKTI!

Daha önceden bu köşeden defalarca ve özellikle de son süreçte de artan ABD saldırganlığının ve bu saldırganlıktaki uşak Türk hakim sınıflarının rolüne ilişkin pek çok şey yazılıp çizildi.

Gelinen aşamada ABD emperyalizmi ve bağlaştığı İngiliz emperyalizminin Ortadoğu'ya askeri yığanak yapması had safhaya ulaşırken, Türk hakim sınıfları da yüzlerindeki "barış" maskesini çekip atmaktan geri durmadılar. Türk hakim sınıflarının emperyalizmin uşağı olması misyonuna uygun olarak ve en "kararlı barış" savunucuları olarak bu saldırganlıkta emperyalizmin yanında olacaklarını dünya ve Türkiye halkına açıkladılar.

3 Kasım seçimleriyle "işbaşına gelen" AKP hükümetinin önde gelenleri yaptıkları açıklamayla ABD'nin yanında yer alınması gerektiğini açıkladılar. Başbakan Gül bugüne kadarki barış "komedisi" oyununa son vererek yaptığı açıklamada "Artık bizden kabahat gitti" diyerek Türkiye'nin ABD emperyalizminin yanında yer aldığını açıkladı.

Bu açıklama da oldukça ilginçti! "Türkiye savaşa girmiyordu, tedbir alıyordu!" Üstelik alınan bu tedbir ilginç bir biçimde "Kuzey Irak'taki Türk askerlerinin ABD askerlerinden fazla olacağı bir biçimde" alınıyordu! "Bağımsız bir ülkenin başbakanı", "bağımsız ve hür iradesiyle" oldukça akıllı laflar ediyordu ve bizlerin de buna inanmasını istiyordu! "Biz Kuzey Irak'a savaşa gitmiyoruz. Orada katliamı, kargaşayı önlemeye gidiyoruz. ABD, Irak'ta savaş sonrası otoriter bir yönetim kuracak. Irak bir bütün halinde yönetilecek. Kuzey Irak'taki Türk askeri sayısı ABD'li askerlerin sayısından

dan fazla olacak ama askeri-miz tek kurşun atmayacak" (NTVMBSC. 6 Şubat) Bu sözlere acaba kendisi de inanıyor muydu? İşte iki soru. Orada kim katliam yapacak? Ya da hani ABD Irak'a "demokrasi" götürecekti! Nereden çıktı bu otoriter yönetim?

Yalan söylüyorlar hem de bu yalanlarını gizleme gereği duymadan!

Yaşananlar Adalet ve Kalkınma Partisi'nin gerçek yüzünün ve misyonunun ne olduğunu ortaya koyuyor. AKP cübbesini atarak üniformalarını giydi!

"MİLLETİN HÜR İRADESİ"NDEN KATLİAM ÇIKTI

Geçtiğimiz hafta mecliste yapılan gizli oylamayla Türkiye topraklarında bulunan askeri üsler, ABD'nin Irak'a yönelik saldırısında kullanması için modernize edilmek üzere ABD askerlerine açılması tezkeresi kabul edildi. Böylelikle Türkiye açık ve net olarak emperyalist saldırganlıkta efendilerinin yanında olmaktan başka çaresinin olmadığını ortaya koymuş oldu. İşin ilginç tarafı sanki Türkiye'de bulunan bu askeri üsler daha önceden ABD askerlerince kullanılmıyormuş, İncirlik'ten kalkan uçaklar hergün Irak halkının üzerine bomba yağdırmıyormuş gibi bir havayla bu iznin yeni verildiği, daha önceden böyle bir şey olmadığı, özellikle vurgulanmaya çalışıldı. Öyle ya Türkiye "bağımsız" bir ülkedi ve bu tür meseleler milletin "hür iradesi"nin tecili olan mecliste alınmak zorundaydı. Türkiye'de yapılan kamuoyu yoklamalarında halkın büyük bir çoğunluğunun Irak'a yönelik saldırının karşısında yer alması ise, herhalde mecliste böyle karşılık buluyordu. Türkiye'de "mil-

letin hür iradesi" emperyalizmin yanında olmak, onun bir uşağı olarak koçbaşı görevi yapmak olarak anlaşılıyor. En azından bu pratikten bu çıkıyor. Bir de bundan önce "milletin hür iradesi"nin Kore'de, Afganistan'da, Somali'de, Kosova'da tecilli ettiği düşünülürse, bu hür iradenin kimin iradesi olduğu biraz tartışmalı olmaktadır.

Sakın bu irade emperyalizmin ve onun yerli uşakları Komprador patronların ve Büyük Toprak Ağalarının iradesi olmasın!

Sakın bu iradenin karşılığı Başbakan Gül açıklaması olan "Kayıplarımız yüzde yüz karşılanacak" ifadesinde kendisini ortaya koyan yeşil dolarlar olmasın!

Sakın bu irade; Para spekülatörü G. Soros'un "sizin en iyi ihraç ürününüz ordudur" sözlerinde açık ve seçik olarak ortaya konulan bir biçimde, Türk hakim sınıflarının milli menfaatlerinin karşılanması karşılığında "mehmetçiğin" pazarlanmasını içermesin!

MİLLİ MENFAATLER İRAK HALKININ KANINDA

Tarihin garip bir cilvesi değil belki ama Türk hakim sınıflarının genel siyaset tarzlarına uygun olarak "devletin ve milletin bekası" için, "milli menfaatler" için, ki bugünlerde daha moda deyimle "ulusal çıkarlar" için bu açıklamayı da kendisine müslümanım diyenlere, çiçeği burnunda olan adalet ve kalkınma partililere yaptırdı. Daha önceden de en "kararlı" siyonizm düşmanı olan Erbakan'a İsraille askeri anlaşma yaptıran, Kürt ulusal mücadelesine karşı en vahşi, ırçı ve şovenist tutumu takınan milliyetçi hareket partisine, kürt ulusal mücadelesinin reformist hatta demirlemesi için geçmişte söylediklerini bir bir inkar ettiren bu "milletin ve ülkenin bekası" politikası bu kez de kendini Irak halkının kanının dökülmesi gerekçesi olarak ortaya koyulmaktadır.

"Milli menfaatler", "ulusal çıkarlar" emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve

bilumum sınıf düşmanlarının öteden beri kullanageldikleri bir kavram. Hakim sınıflar kendi sınıf çıkarları gereği, kendi sömürülerini devam ettirmek, saltanatlarını ve sefalarını sürdürmek için bu kavramları sıklıkla kullanmaktadırlar. Örneğin bu gün Irak halkının kanına girmek, Irak halkının üzerine tonlarca bomba yağdırmak Türkiye emekçi halkının "menfaati" olarak açıklanıyor! Buna inanmayalım. Hiçbir gerekçe, ki buna Saddam gibi emperyalizmin beslediği, koruyup güçlendirdiği ve Irak halkına kan kusturmasını sağladığı bir canı de olsa, Irak halkının üstüne tonlarca bomba yağdırmak, dünya halklarının, Türkiye emekçi halkının menfaatine olamaz. Irak ve Türkiye halkının menfaati, çıkarları her iki halkın kardeşçe bir arada yaşamasında yatmaktadır.

Her iki halkın menfaatleri kendi ülkelerindeki gerici iktidarlara karşı sınıf mücadelesini yükseltmekten, emperyalizmi ve onun yerli uşaklarını yerin yedi kat dibine gömmekten geçmektedir. Bunun yolu da hiç kuşkusuz ki halkı bu saldırganlık konusunda bilinçlendirmek ve devrimi örgütlemekle olur. Emperyalist saldırganlığı durdurmanın ve Türkiye'nin bu saldırganlıkta yer almasının önü ancak ve ancak devrim için örgütlenerek, devrim için savaşarak olur. Bunun dışındaki çabalar olumsuzdur, ancak sonuç getirici çabalar değildir. İyi niyetli çabalardır. Bilinir ki "iyi niyet cehennem giden yolun yapı taşlarıdır" Başta Irak halkı olmaz üzere, bölge halklarının cehennem yaşamalarını engellemek istiyorsak, bunun yolu cehennemi yaratanlara anladıkları dil-den yanıt vermekten geçer.

EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA KARŞI ÖRGÜTLÜ GÜCÜMÜZLE KALKAN OLALIM!

Son süreçte büyük bir ilgiyle ve biraz da popülist bir söylemlerle emperyalist saldırganlığa karşı Irak'ta canlı kalkan olma konuşuluyor.

Emperyalizmin saldırganlığı bir de böylesi bir etkinlikle engellenmeye çalışılıyor. Bu tür etkinlikler bir yere kadar özellikle halkların bilincinde saldırganlık karşıtı ve Irak halkıyla dayanışma amacını gerçekleştirdiği için olumluluk taşımaktadır. Ancak sadece bununla yetinmek ve saldırganlığı bununla engelleyebileceğini düşünmek emperyalizmi, sınıf düşmanlarının gerçek yüzlerini tanımamak demektir. Sınıf bilinçli proletaryanın tavrı bu tür etkinliklerin bu olumluluklarını gözardı etmeden, halkların gerçek kurtuluşunun yolunun ancak ve ancak emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı örgütlenmekten ve savaşmaktan geçmektedir. Emperyalizmin saldırganlığına karşı kendisine devrimciyim, ilericiyim diyenlerin yolu halkı canlı kalkan olmaya teşvik etmekten değil, emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı şu veya bu biçimde silahlı-silahsız, legal-illegal vb. örgütlenilmesi çağrısı yapmaktan ve aynı zamanda "Savaşa savaşa, ölümse ölüm" şiarlarını daha yüksek haykırmaktan geçmektedir. Emperyalist saldırganlığın alabildiğine arttığı bugünlerde işçi sınıfına, emekçi halka "İsavari bir tavırla, bir yanağına tokat atılıyorsa, öbür yanağını da uzat" yaklaşımını salık vermek ilericilerin, devrimcilerin misyonu olamaz. Böylesi günlerde devrimcilerin ve komünistlerin misyonu, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve her türden gericiliğe karşı halk savaşını çeşitli biçimlerde desteklemek ve bizzat yer alarak büyültmekten geçer.

Çünkü bugün emperyalist saldırganlığı engellenmenin ve giderek savaşları ortadan kaldırmanın yolu haklı ve meşru bir savaş vermekten geçer.

Çünkü bugün sınıf düşmanlarının ortadan kaldırılmasının yolu halk savaşından geçmektedir.

Çünkü bugün artan reformizmin panzehiri halk savaşıdır.

Çünkü "ikamlunun ucundadır."

Devamı sayfa 31'de
Kadınlar politikaya katılmadan yığınlar politikaya katılamaz."

Bugün yüzyıllardan beri ikinci sınıf görülmenin acısını, ezilmişliğini, horlanmışlığını, çeşitli boyutlarıyla yaşayıp "Artık yeter" diyen, "Bu kavgada ben de varım" diyen kadınlar da var. Kadınların ilk örgütlü mücadelesi olan 8 Mart 1857'den günümüze 8 Mart'ı yarananlar, Clara Zetkinler, Rosalar, Çiang Çingler, Meraller, Ayferler, Nergizler, Sabahatlar, Gurbetelliler kadının kurtuluşunun yolunu göstermişlerdir.

Bizlere düşen onlardan devraldığımız mücadele deneyimlerini daha da yükseltmek ve bizleri iki kat saran zincirleri kırarak boyun eğmiş, köleleştirilmiş, kimliksizleştirilmiş kadını tarihin derinliklerine gömmek olmalıdır.

Bizler için devrim mücadelesinin zafere giden yolu öncelikle kadınları örgütlemekten, onları bu kavgaya katmaktan geçiyor. Dünya devrim mücadelesi bunun örnekleriyle doludur. Örneğin yanbaşımızda Kürt ulusal mücadelesi deneyimi var. Kürt ulusal mücadelesinin bir dönem yükselmesinde kadınların savaşın içinde yer almasının büyük önemi vardır. Bu deneyimlerden öğrenmeli ve içine girdiğimiz yönelime uygun olarak işçi, emekçi, köylü, öğrenci, ev kadını bütün ezilen kadınları mücadeleye çekecek örgütlülükler yaratmalıyız.

Bir 8 Mart daha yaklaşıyor. Her kesim, şimdiden 8 Mart'ı nasıl kutlayacağını tartışıyor. Herkes sınıfsal konumu itibarıyla durduğu yerden tartışmaları sürdürüyor. Burjuvazi diğer mücadele günlerinde olduğu gibi 8 Mart'ın da içeriğini boşaltmaya çalışırken feministler ve aynı görüşte olan çevreler

ise her yıl olduğu gibi 8 Mart kutlamalarına erkekleri yaklaştırmanın hesabını yapıyorlar.

KADIN ERKEK EL ELE...

Her ne kadar 8 Mart'ın sınıfsal özü bu anlamda ortada olsa da gelişen süreçte bu anlam utanmaz bir ısrarla ve anlamsız iddialarla karartılmak istenmektedir. **Bu davranış her ne adına yapılsa yapılsın geçmişin ve 1857 yılındaki şanlı direnişin aymazca inkarıdır.** 8 Mart'ın özüne yapılan bu saldırılarla birlikte "Dünya Emekçi Kadınlar Günü"nü "emekçi" bölümü bilinçli bir şekilde çıkartılarak kadın üzerindeki cinsel sömürü ön plana çıkarılmaya çalışılmakta ve sınıf çelişkileri yok sayılmaktadır. Bu 8 Mart'ın tarihine yapılabilecek en büyük saygısızlıktır aynı zamanda.

Son yıllarda yapılan 8 Mart örgütlenme toplantılarına baktığımızda öncelikle çeşitli feminist

gruplar tarafından ortaya atılan, HADEP'li kadınlar başta olmak üzere diğer birçok çevre tarafından da desteklenen, savunulan "kadın mitingi", "erkeklerin mitinge alınmaması" vb. anlayışların hakim olduğunu ve bu şekilde kadın erkek el ele yürümenin engellenmek istendiğini görüyoruz. Oysa ki kadını ikinci cins olarak gören, onu aşağılayan ideoloji ne kadar çürümüş ve yoz ise kadını kadını zıtlştırarak sözde kadının yanında olan feminizm de o kadar yoz ve çürümüşdür. Bu anlayış özünde egemen sınıfın ekmeğine yağ sürmektedir, hatta onun ideolojisidir. Kadının üzerinde esas olan sınıf çelişkisini yok sayarak sistemin değirmenine su taşıyan feminizm gerçekte asla ve asla kadının yanında değildir. Bu anlayışın yansması daha önceki yıllarda Tansu Çiller'i de kadın olduğu için 8 Mart alanlarına çağırın kadınlarında kendini göstermektedir.

Bu yaklaşım ve anlayış çok tehlikelidir. Ezen sınıfın kadını ile ezilen sömürülen kadın aynı saflarda daymış gibi gösterilmeye çalışılmıştır. Oysa yan yana gösterilmeye çalışılan iki sınıfa mensup kadın asla yan yana değildir, olamaz da. Birisi ezilen ve sömürülen, diğeri ise ezen ve sömürendir. Bu açıdan bakıldığında aynı kulvarda yan yana yürümleri mümkün değildir. Ancak tüm bunlar bilinçli yada bilinçsiz karartılarak 8 Mart'ın özü boşaltılmak istenmektedir. Feminist örgütlenmelerin yukarıda anlattığımız yapıları gereği "mitinge erkek almamak", "miting alanında kadın zinciri oluşturarak erkek sinek uçurtmamak" vb. görüşler onlar için yadırganmasa da bunların çeşitli DKÖ, devrimci örgütlenmeler ve yurtsever kadınlar tarafından savunulması ya da kabul görmesi akıl almayacak bir tutumdur. Ve bunun akla mantığa uygun bir

açıklamasının olması mümkün değildir.

Kadınları örgütlemeye önem vermek vb. söylemler doğrudur. Ancak bu tür söylemlerle mücadeleyi sınıfsal zeminden koparmaya soyunmak 8 Mart'ı öldürmeye çalışmaktır ve kelimenin en sade anlamı ile devrimci tutarlılığa sığmayacak bir tutumdur. Çünkü 8 Mart Clara Zetkin yoldaşın dediği gibi "**komünizmin kapitalizme karşı savaş ilanidir**". Ancak tüm bu tartışmaların yaşanması bizler açısından alanlarda tüm toplantılarda olmamız anlamına gelmez. Aksine daha bir inatla "Kadın erkek el ele" alanlarda olmalı, söz konusu toplantılara katılarak bu şiarımızı dillendirmeliyiz.

Eşit olmayan kişilere eşit yasalar uygulanırsa, varolan eşitsizlik daha ince bir biçimde sürdürülmüş olur. Bu nedenle biz, bugüne kadar ezilmiş ve baskı altında tutulmuş olan kadınlara daha fazla hak tanımalıyız ki, erkeklerle eşitlik yönünde ciddi adımlar atılabilsin."
(Mao Zedung)

"8 Mart'ta emperyalist savaşlara karşı emekçi kadınlar omuz omuza!"

Onur Olgun ve Grubu

Ali Çiçek

Gülhayat

Kenan Batman

Grup Düş Vadisi

Selda ve Ender

Ulm Tohum Korosu

Stuttgart Tohum Kadınlar Korosu

Ölü Çocuklar Korosu

Şiir Grubu

Okyanustaki Damla

Tiyatro Grubu

Halk Oyunları

9 Mart 2003. Saat 14:00

Wesenzentrum . Altes Feuerwehrhaus

Möhringerstr. 56. 70199 Stuttgart

Düzenleyen: Stuttgart Tohum Kültür Derneği

Bu 8 Mart'ta, ezilen sınıfın emekçi kadınları olarak emperyalist savaşlara karşı sesimizi yükseltmek, emperyalistlerin saldırılarına maruz kalan halklarla sesimizi pekiştirmek zorunludur. Afganlı, Filistinli, Iraklı kadınların yanlarında olduğumuzu, yüreğimizin onlarla çarptığını onlara duyurmalıyız. Bu 8 Mart'ta, "Çocuklarımızı Emperyalist Savaşlara kurban vermeyeceğiz!" sloganlarıyla emekçi kadınların örgütlü öfkeleri sokaklara taşarak emperyalizmin çirkin yüzü teşhir edilmeli, küreselleşme adı verdikleri politikalarının, insanlara açlık, sefalet, gözyaşı, katliam, savaş getirdiğini haykırmalıyız.

Bu amaç doğrultusunda 9 Mart 2003, Pazar günü Stuttgart Tohum Kültür Derneği olarak hazırladığımız, "8 Mart'ta emperyalist savaşlara karşı emekçi kadınlar omuz omuza" gecesine tüm dostlarımızı davet ediyoruz.

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik!

Kahrolsun emperyalist savaşlar!

Erkek egemen baskıya karşı mücadeleyi sınıf mücadelesiyle birleştirelim!

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA
işçi-köylü

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BUROLAR
KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 25 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

8 Mart'ın devrimci

özüne sahip çıkalım

Bizler için devrim mücadelesinin zafere giden yolu öncelikle kadınları örgütlemekten, onları bu kavgaya katmaktan geçiyor. Dünya devrim mücadelesi bunun örnekleriyle doludur. Örneğin yanbaşıımızda Kürt ulusal mücadelesi deneyimi var. Kürt ulusal mücadelesinin bir dönem yükselmesinde kadınların savaşın içinde yer almasının büyük önemi vardır.

Bundan tam 150 yıl önce kadınların düşük ücret, uzun çalışma saatleri ve kötü çalışma koşulları için başlattıkları direniş, günümüze kadar çeşitli düzeylerde kimi zaman yükselecek, kimi zaman azalarak geldi.

İlk defa 8 Mart 1857'de Amerika'nın Şikago kentinde tekstil fabrikasında çalışan 40 bin kadın işçi, 16 saatlik işgünü, ağır çalışma koşulları ve düşük ücrete karşı greve çıktı. **Talepleri; 8 saatlik işgünü, daha iyi ücret ve insanca çalışma, yaşama koşulları idi.**

Kadın işçiler bu taleplerle yaşadıkları mahallelerde yürüyüşe geçtiler. Amerikan polisi bu direniş kanla bastırdı. Yüzün üzerinde kadın işçi katledildi. Bu direniş kadınların ilk örgütlü mücadelesi olması bakımından önemlidir. Direnişten 53 yıl sonra **8 Mart 1910**'da Danimarka'nın Kopenhag kentinde 17 ülkeden 100 kadın delegenin katıldığı **II. Enternasyonal Kadın Konferansı**'nda Alman delege **Clara Zetkin'in 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanması önerisi kabul edildi.** Ertesi yıl Avusturya, Danimarka, Almanya ve İsviçre'de kitlesel olarak 8 Mart kutlandı. Türkiye'de ise ilk defa 1920 yılında İstanbul'da kutlandı. 1975'ten beri de her yıl kitlesel olarak kutlanıyor.

O günlerden günümüze kadar uzanan tarihi süreçte kadın emeğinin sömürül-

mesi, kadının ezilmişliği çeşitli boyutlarda hep devam etti. Kadın hep ikinci sınıf olarak görüldü ve örgütlenmesi hep engellendi. **Gerek hakim sınıflar tarafından gerekse aynı sınıfa mensup olduğu erkek sınıfdaşları tarafından...**

Clara Zetkin

magazin haberlerinde, toplumsal eylemlerde ve daha birçok yerde kadına dair haberlere rastlamak mümkün;

Kadın kimi zaman günah keçisi olarak görülür, her türlü uğursuzluğun kaynağı olarak gösterilir. Kimi zaman da zevk aracı olarak cinselliği pazarlanır, cinsel şiddete maruz kalır, tecavüz edilir, sırtından milyonlarca para kazanılır. Kimi zaman yerlerde sürüklenir, işkencelerde katledilir, savaşlarda savaş ganimeti olarak paylaşılır, mülteci olarak göç yollarında bulur kendini. Kimi zaman da erkek yoldaşıyla omuz omuza düşmana karşı korkusuzca çarpışır.

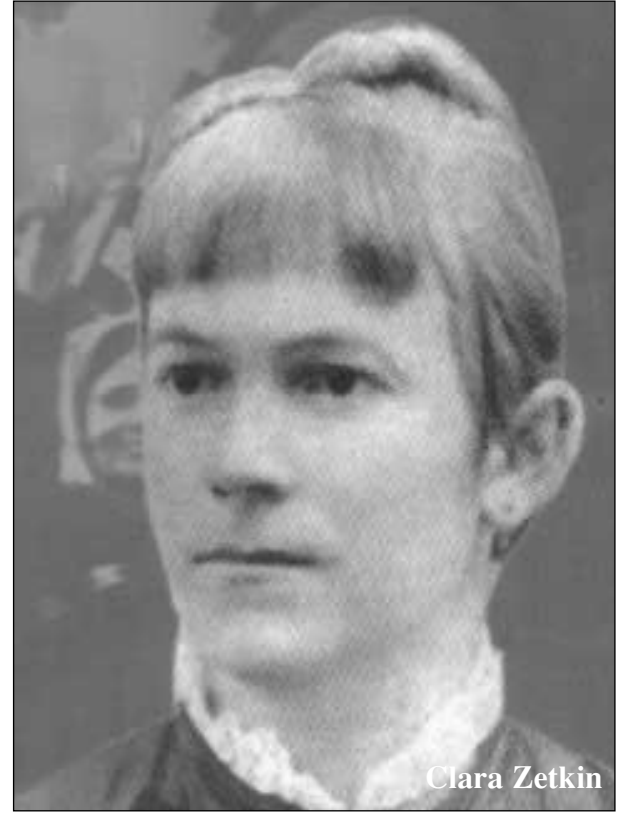
Emek, özveri, katlanma, sabır, dayanıklılık, kadının görevleri arasında yer almıştır. Sistem tarafından zaten ezilen kadınlar bir de kendi sınıfındaki erkekler tarafından ezilmiş, onların baskılarına maruz kalmışlardır. Ve kadının içinde bulunduğu bu durum, düzen tarafından da meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. Sosyal ilişkilerde onlara yüklenen toplumsal rollerde, yapılan yayınlarda, kadın hep ikinci cins olarak verilmiştir. Kadının ilgileneceği alanlar kalın çizgilerle erkeklerinkinden ayrılmıştır. Onlar çocuk odası, mutfak, yatak odası üçgenine sıkıştırılmaya çalışılmış, hep güçsüz, zayıf, korunmaya muhtaç varlıklar olarak gösterilmişlerdir. Özellikle kırsal kesimlerde, erkek çocuk doğurmayan kadının cezası ikinci, üçüncü eşlerle birlikte yaşamak zorunda bi-

rakılmak yada baba evine gönderilmek olmuştur. Çalışsa da çalışmasa da ev işleri, çocuk bakımı kadının asli görevi sayılmıştır. Kadın erkekle aynı işi yapsa da erkeğe göre daha düşük ücret almaktadır. Ekonomik kriz nedeniyle ilk işten çıkarılan yine kadınlar olmuştur.

Yoksulluktan yine kadınlar daha çok etkilenmektedir. Evde pişmeyen yemekten, okula gönderilemeyen çocuktan, alınamayan önlükten kadın sorumludur(!) Ve sırf bu sebeplerle onlarca kadının cinnet geçirdiği, çocuğunun yaşamına son vermeyi çözüm olarak seçtiği bilinmektedir.

Gazetelerde, televizyonlarda birçok ürün çıplak kadın görüntüleri eşliğinde pazarlanmaktadır. Sürekli gülen, yarı çıplak kadınlar, yarışma programlarının bir dekoru, albenisi haline getirilmiştir. Kadın vücudunun böylesine kullanıldığı bir toplumda cinsel taciz ve tecavüz olaylarının artması, hiç de şaşılacak bir durum değildir. Çünkü kadın üzerinde yapılan her türlü şiddet, taciz, dayak bu düzen tarafından meşru görülmektedir. Tecavüze uğrayanın değil tecavüz edenin korunduğu, sokaklarda yaşlı kadınların dahi yerlerde sürüklenerek dayaktan geçirildiği bir toplumda yaşıyoruz.

Kadınların bütün bunlara ses çıkarmaması, dünyada olup bitenle ilgilenmemesi istenir. Eğer her şeye rağmen kadın kendisine biçilen rolleri zorlar ve kabuğunu kırarsa çevresinde olanların farkına varıp bir insan olarak üzerine düşen sorumluluğu yerine getirirse önüne çeşitli engeller konulur bu kez, **aile baskısı, çevre baskısı, devletin baskısı...**

KADINLAR İÇİN TEK KURTULUŞ POLİTİKLEŞMEKTİR

Bilinçlenen kadın devlet için büyük bir tehlike oluşturmaktadır. Çünkü **tarih boyunca sömürüye, zulme başkaldırının, isyanın en soylusu, en etkili, en anlamlısı yine kadınlardan gelmiştir.** Nerede silahlı bir eylem, silahlı bir çatışma varsa, grevlerde, okullarda, boykotlarda, sokak gösterilerinde, gözaltında, işkencehanelerde, hapishanelerde direniş ve isyanlarda kadınlar hep var olmuştur. Öyle ki *"Hayatını seven herkes için önce kadınları vurmak çok akıllıca bir düşüncedir"* diyen bir Alman anti terör şefi bu düşüncesini şöyle açıklamaktadır. **"Kendi deneyimlerimden kadın teröristlerin çok daha kişilikli, daha güçlü ve daha enerjik olduklarını söyleyebilirim. Bazı örnekler var ki, erkekler ateş etmeden önce biraz beklerken kadınlar hemen ateş ediyor. Bu, teröristlerle ilgili**

genel bir olgu." Bunları söyleyen Alman anti-terör şefiyle çocuklarının F tiplerinde öldürülmesine karşı çıkan yaşlı anaların yerlerde sürüklenerek dayak yemekleri karşısında **"Merak etmeyin, her şey normal, onlar terörist annesi, normal anne değil"** diyen Türkiyeli anti-terör şefinin ne farkı var?

Kadınlar için tek umut, tek kurtuluş, politik bir bakış açısı ve onu yaşama geçirmek olacaktır. Kadınların politikayla ilgilenmesi, politik bakış açısına sahip olması, kendi kurtuluşunun da insanlığın kurtuluşunun da önünü açacaktır. Lenin yoldaş, kadınların devrimdeki önemini vurguladığı bir yazısında şöyle demektedir; **"Kamusal hizmette, mecliste, politik yaşamda kadınlara yer vermeksiz, kadınları o uyusturucu ve mutfak havasından çıkarmaksızın hiçbir gerçek özgürlük, güvenceye bağlanamaz. Sosyalizm şöyle dursun, gerçek demokrasi bile kurulamaz.**

Devamı 31'de